

Syed Mohd Hasan Shrogi
Dabir-a-Kamil
Canning College Lucknow University
Lal Bahadur Shastri Lucknow.

MS BW IVANOW .

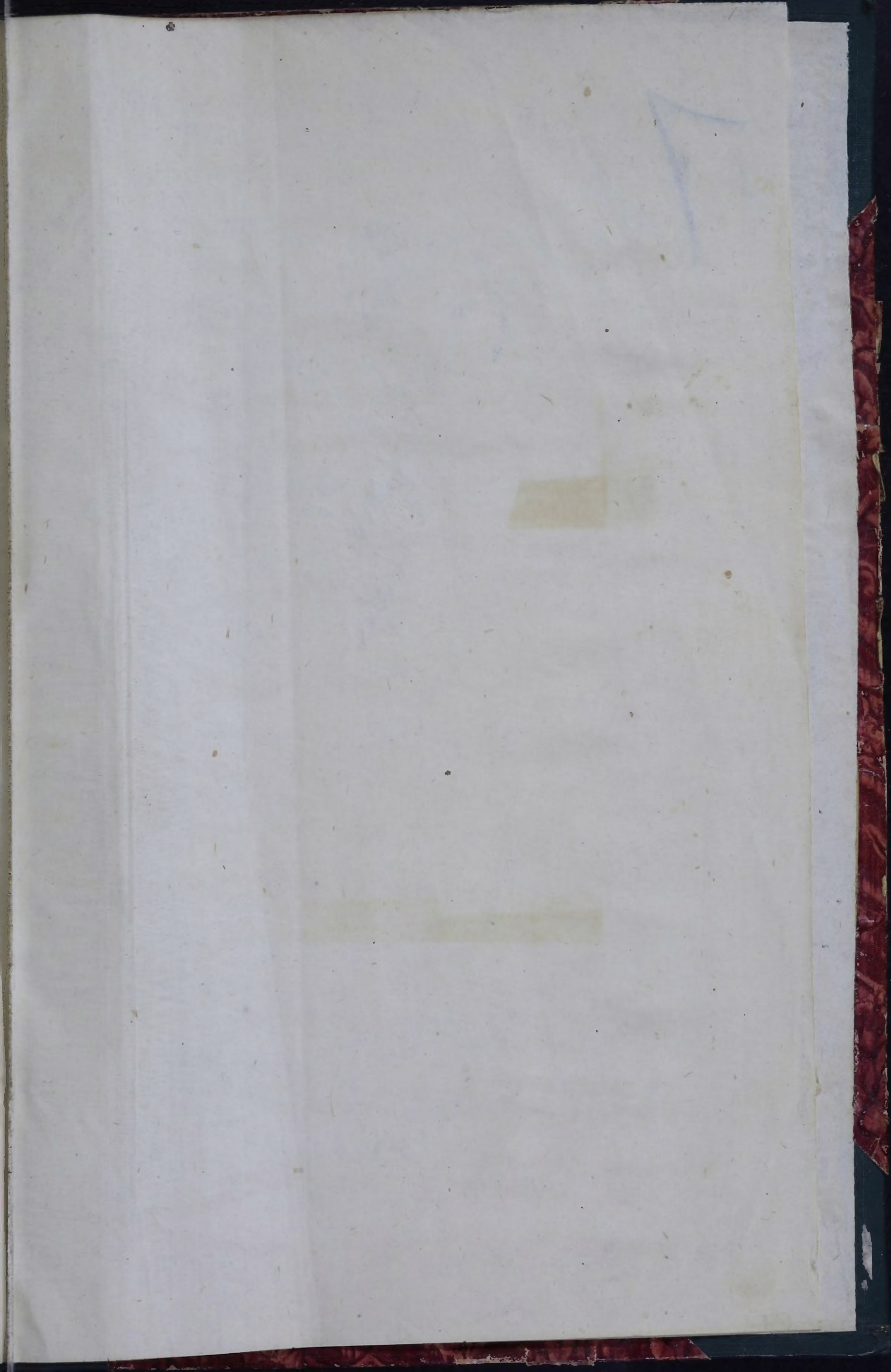
M - 0007

1589877

7

21

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

7

Ta'rikh-i-Nādir

(History)

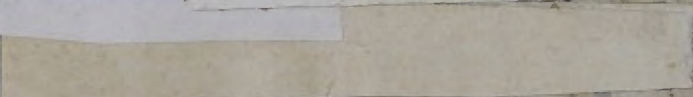
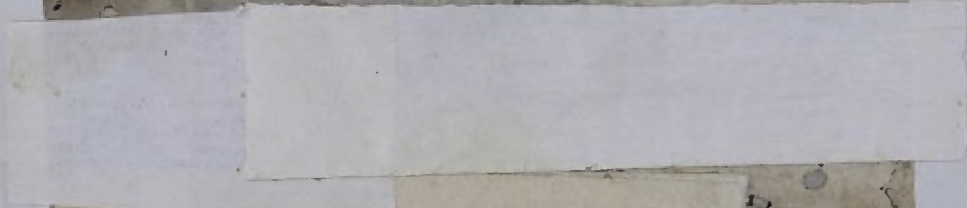
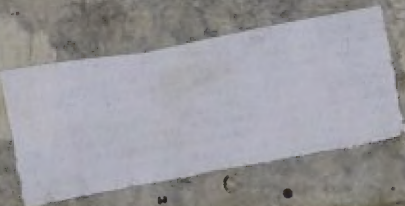
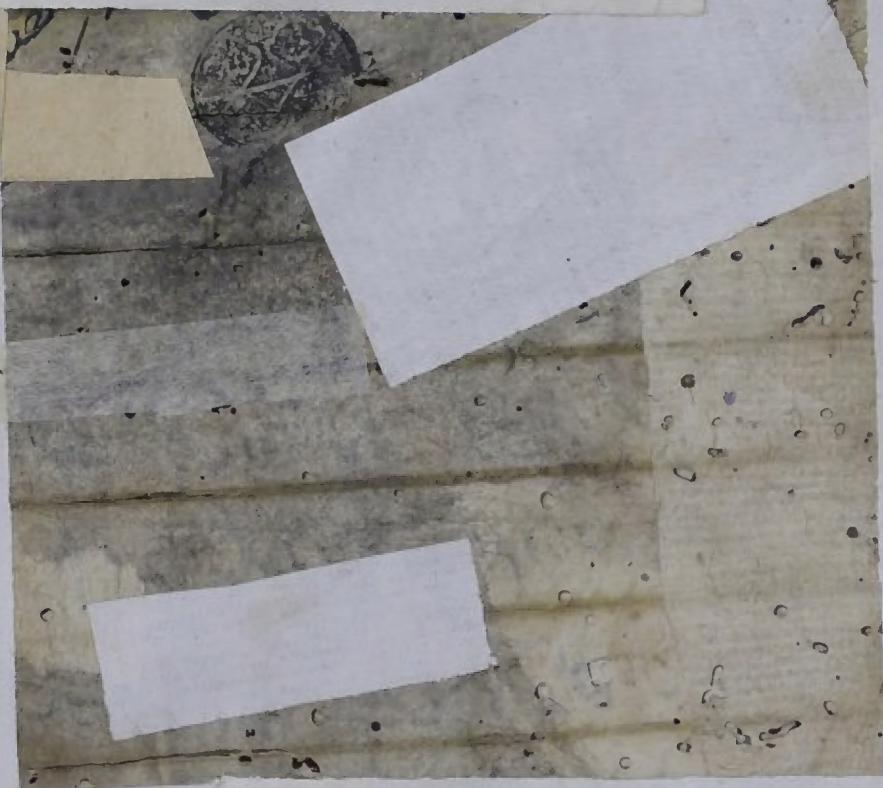
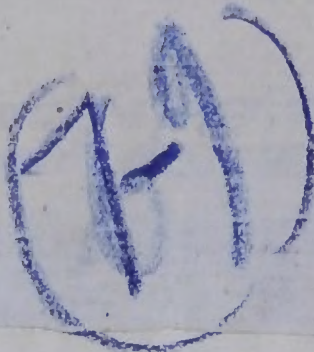
I

Lucknow

12. XI. 26.

W.I.

سید علی

بسم الله الرحمن الرحيم

بر دانایان روزگاری و در قیقه پادشاهان حکمت نای الهی واضح است که در
 هر عصر و آوان که اوضاع زمان متغای و بی ثباتان چرخ سمر
 یکبارم ستم گشتن گرد خداوند یگانه که مدبر این کار فایده و مصلحت اوست
 زمانه است از فیض بی نهایتی خود سعادت مندی را مویذ و در جسم
 سستی مبطوط الیه کند که بر اسم مراحم و رافت بالتمام و جرات
 قلوب ستم دیدگان پردازد و مذاق تمنای تلخی مان زهر حوادث را بشنند
 عدالت شیرین سازد و مصداق این مقال ایا بون فال حال اندس اعلی
 حضرت قدر قدرت فضا تو مان سگندر شمس داد در زبان دشمن
 پیش عزضه سگن زحمت کش راه نام و ننگ منظر قدرت الهی نواح دیده

جرات

سید

سک

سکه شاهی و ازنده درایت کشور شاهی هزاره و میر درین جهان
 آزادی روز باز روی خضم افکند و دلبری جویند که کز سکه و طلا
 سروری که از نسیم فتنش شمع این چنین که بر آید بر بید و بید احری
 که از نسیم روح فلک شکافتش سر برین شکست ز خورشید و شمع طغیان
 تیرش چون عرض بگوهر متصل و از تندی سبوعن بر پرکش صورت از بسولا
 سقفل در قلبگاه نیز کشش فلک اعدا قالد سپهر و در آورد گاه
 مهرش سعد الدج شاط الدج و با و و تان بارگاه جلالش بحیرای
 خدمت صلابی صد ساله لغت و نوید امیدوار بی و حق نگذاری زور و
 نزدیک میباشند سر فرازی ده دهم صاحب گلابی و سق طراز یوا
 شایسته بی سرافراز است و اولاد قائمینه قهرمان سلسله طلیعه مکانینه
 صرعام الد هر غصه العصر الحافان الاخط الثاقان الاکرم شهنش
 دوران تاج بخش ملوک مملکت بند و نوران **نظم** صدیو جهان شد
 نامدار نظر کرده لطف پرور کاره **الواستین السلطان** در باد شاد
 که بد بیضا نایش در زرافه ای و طبع فیرا نیش در دهن پرور و خور

نرسی

منفصل

در گوش چایا میر
 و خا سالار هم دین
 از دولت احسان و ناز
 لایق کام خشی کلام

دست یار سلطان محمد نایب شهریه و در جایکی عباس مرزانی
 و در کلان اسماعیل مرزا و در خراسان ملک محمود سبزه نای صاحب داعیه
 و استعداده کشته کرده و در مینه نیرنگ و زیبا جان را از یک سمت از آریه های
 تا سلطانیه و ابرو از یک طرف از کرمان نشان ای که از مصرف تند و رو سیاه
 از در بند نامازند از آن جمع دارا مهرزاد یک طرف در آوردند و همچنین ترکمانیه
 صاحبانی و استر اید که اکثر اوقات بقتله اکبر نیمی و تورش معاد بود و ذوالو
 بختیاری قبلی و اگر ادر دلان و اعراب حوزه و تاج در حتی کوه نشینان میان
 ولایت سیر از سر از اطاعت تا نوزده اظهار سرکشی کردند و فادیه که همیشه
 سبعل الله تعبد سیر او بخواهی **نظم** تا پریشان نه شود کار سامان
 بشود **حکمت** بالغه ای اقتضای ظهور طلسم دولت آن سر و فید و فر که
 نه نطف قهر مظهر آثار عالم و حجابیه که دگاری و از عقل سحر آفرین نقش
 غریب کلک بدایع لکثر صنع حضرت یار دست نمود که کوب بخت سود شر
 کو که آرای عرصه جهان و پر تو طلعت مهر کس ترش را و شش ترش دیده

جوان ساخت الحق گنج بهانی بود که در هر عاقبت اندیش از بر او زبانه
 خویش در خیز گدازد باصفند نام او بر نی که سلطان قضا برای دفع
عنون حوادث در کین باز داشتند بود چون سلسله حوادث سپید کون بود
فنا دیکه بگوشته است قبل از شروع بدو مضاررات احوال آن
بر آرزنده تحت و نایح را با برادر حکامتی چند احتیاج است بندار گارند
 این تاریخ دیند بر و بر از زنده این سگرت نام بی نظیر محمد مهدی
 این محمد نصیر که از چاکران جصوف و لفظ و قلع معمور است بانه از محل اسود
در ایام سلطنت مخافان سغید نمونه تا دوران دولت شهنشاه صاحب
تا سید بو قو به پیوست شروعه نماید تا بعد از این گفت شود که ایران چگونه
بر ایران و ممالک پهنم و بر آن بود که آنحضرت معمور بخرم شین آن و برادر
را درست کردند و کلهای این گلشن افشوده را که در بجوم سبزه بگانه بهشت
و لکنوب گلچین عاده زمان بود که آب و رنگ از رنگی بر صده طهور
آوردند بیشتر برگزشت همه گل را از نظیر می شنوند احسن لیت

آشفته تر میگویی این افسانه را بنا کن بنا بطنی عسکرم بالحق از جمله
استو بیک در عهد سلطنت مافان سید مغفور برهم زن ملک ایران
شد اعلیٰ طغیان پرویش علیه و مقدمه فتنه را بود که در سال هزار و
صد و سیست بحری مطابق بختان میل بود قوه بیست شش این مقال
آنکه کرکین خان والی کرستان در آن اوان یکصد و بیست فتم مار بود که جه
که بالتحاق او در در فتم مار می بودند ابواب بی احمد الی باز دست بر این
در از کرده پرویش علیه حاکم آن گروه از خان سینه آید و از و لظلم بر گاه
فلک شکوه رسید چون در ارد و یاد تاری کسی رد دولت بر سلطنت و
فریاد در سی مسافت رو ارادت بر افت و کجه مطمئن سافت و در حسن
مراحت مع امور و ملاحظه اوصاف نزدیک و در کرده وارد فتم مار گردید
در وقتی که کرکین خان بعزم تثبیه طایفه کاکری در منزل ده شیخ قاری
فتم مار بود بر سر اور بخند دستگیر ساخت و یا تمام کار شش پرداخت بود
استو بیک خسرو خان برادر زاده او سلاطین منصب و نخون نواخت

با سوکت نسری و جم افواج مملکت از طول یافت کرج و عرب و عجم به سحر فتنه مار
و شمشیر بر پیش مصمم شده جماعتی ابدالی برات را که بار فاعنه از طبعه مساند
بودند جمع و یک سال قلمه را محصور کرده استست یا لآخره از دست خود
سر در پای قلمه گذاشته بعم خویش بسو است بعد از آن محمد زمان خان بیاید
قودجی پاشی با این امر مانور شده در زمان مد بدلی مرا حل کرده اند
بعد از زمان عرضش سر برسد بعد از آن دیگر کار فتنه مار نه برداشته
نامقدمه مرآت و نورش ابدالی بد آمده میرویش شش سال در فتنه مار
مکومت کرده بعد از و عهد لغزیر خان برادرش بجای او نشسته که
مرکومت پرداخت و بعد از آن محمود ولد میر و پیش با حیدر خان را
ما جان اوزیک موافقت ریخته او را مقنولی و لوای حکومت برقرار
یک نورش افغانه ابدالی و تیاخه مرآت بود که در سال هزار و یکصد
بحری بحر صحران ظهور آمد تفصیل این اجمال آنکه الطایفه در عدت از غلبه
سلطان مرآت شریف خان وار بودند عبد الله خان ولد جناب سلطان محمد

بعد از شنیدن راجه قندهار با اتفاق اسداله خان و ولد خود
 از ملتان نزد کهنه خان استانیته حاکم بدایه سده تا ایکنه به نقد برات
 که بغیر بدیل را در و راه نیست مقدمه قندهار بات کوشند و عبداله خان
 اوله وارد مرآت سده و در آن اوقات ایالت مرآت با عیال و فلیان
 کتایلی می بود چون از ناصیه حال اسداله خان آمار و فساد باطن ظاهر شد
 ماس فلیان او را با ولدش محبوب ساخت در خلال آنحال ظاهر
 نیا شیه مرآت بعیال فلیان شوریده او را پسندید که دند بعد از آنکه
 بن کهنه یامناهی دولت رسید جعفر خان استخوانی را با یالت نامور و روان
 رات ساختند معارف این امور اسداله باید پیش از محبس فرار و بکوه
 و شام شای کمر کشی برافراخت و بکوه جمعیت افتاده چند قلمو اسفراش
 صرف و بعد از آن در یک فرسخی شهر با جعفر فلی خان حاکم مرآت حیدر
 در آستیکر و شهر را محصور ساخت بعد از چندین که محصورین از آمدن دایه بکوس
 شند و در خفیه و اسکا از راه سارکس و طریق انبرش کشته شدند

ست و ششم ماه رمضان المبارک سده تسع و شصتین و مایه و الف چند
نفر از قریه مله من اعمال هرات که در شهر و در جزایر افغانه آمدند
بنده بودند نزد پادشاه تربیت داده از سمت بزم شهر بهر جمعی که در درویش
عراق واقعه است افغانه را با لاکشید و افغانه نیز شغ استیلا کشید بعد
امکان عقل و غارت شهر پرداخته و بعد از تحلیه شهر از وجود فرستاده
افغانه اسفوا این نیز آمده در شهر هرات توقف بایندک و فتنی که
کوسوبه و غوریان و غیره مداب فرغاب و باد غیش را تا مالکوت کردند
پس اسداله نیکو شیر قلمه فراه که در سال قبل بمقت افغانه غلبه در آمده
بود افغانه شبی علی العقیل ایلغار کرده باز در میانان بهر جم قلمه صعود نمود
بسیار مدتی سلم حیدر بر فراز حصار مقصود بر آمد و آن ولایت را ضبط نمود
که در آن اثنا فتح علی خان ترکمان از دولت بهیمه صفویه کسیر دارامور
در توابع کوسوبه و غوریان فریضتن واقعه گشت محنت افغانه مطلوب و
سخت غوریان بر گشته از آنجا که طالع نامهای عدی و بخار بند از در و ما

فاما بعد بود مردی با فوجی متاعی است آن نمیت نمود بر اینچنین تا بعد نفی
 پیش در رتبت صحرا مشهور بر او رنگ لطیفه افغان بر خورنده پیکانهای
 خنده ایشان نیز چون حرف را خیره و چشم بهر شش از عیار غرور نیره دیدند
 و سخن کریر اعمان و منع خوریز را از میان کشیده سردار را با جمعی از
 پیش نازان از لباس سستی غازی ساختند و بعد از چند محمود
 بدید و پس لغزم استرداد فراه حرکت و اسداله خان بمقابل پرداخته
 راه و زمین را و در محل موسوم بدلازم تنگ کرده اسداله خان
 فتوال شد و محمود خان چون فتنه فراه را در خبر استماع دید بهمان قتل
 اسداله خان اکتفا کرده بصوب شند مار شافت و در چنینی که قزوین بود
 کب خان مشهور بود این امر است را از حلال خدمت شمرده بدر پادشاه
 عن و امنای دولت نمرتدیس او را صدق فرض کرده او را بصوب
 مافی صغیر ملقب ساخته پس فلجیان خطاب داد و نکته سخنان قزوین
 علی اسداله خان چنین یافتند تا **نیمه کشته** **است** **اسداله** **مرد**

درانی **عبدنور** **مذهبه** **یادنامه** **ایرج** **حال** **اسد** **را** **بیک** **ساده** **ایران** **درید**
 و بعد از آن زمان دولت زمان خان ولد دولتمن آید الی کشته هرات را
 تصرف و عبدالخان پسر اسد را مجبور **کس** **خسته** **بمال** **زندگی** **جمع** **نشان**
 و گرفتاران فریبناشید را در سر خیابان یاغ نو بازه خونریزیست از پا
 در آورد و ایچان دولت بادشاهی چون طایفه قلی و ابدار استغول کارکنند
 و محمود را نسبت بخود از موافقان املاص **کس** **شتر** **یافتند** **صفی** **قلی** **خان**
کس **بانی** **افغانی** **اسیر** **دیگر** **تغین** **مموده** **یا** **حمیت** **شبابان** **و** **مدار** **کفران**
 روانه هرات مساحت در صحرا بی کافله فتنه بین او و زمان خان کلاهی و غنیمت
 واقعه سیده سر دارند نور بنیر بی سپروانین معنی شتر باعث فوجی و بی
 ایل یغنی با و سرگردید پس فاخته دران ولایت اقتدار کلی بهم رسانید
 چند سال آن نواحی را در تصرف داشتند تا آنکه پاره تیغ جهانبهری
 حضرت **گل** **الهی** **ظلمت** **نور** **این** **بلاد** **و** **یا** **زومی** **دولت** **نادره** **قلع** **فست**
 و فدا کردید بکشتورش **ترکان** **صاین** **قانی** **استرا** **باد** **که** **تبع** **از** **خو**

مادر نواحی جرحان و درست قبحی سکینی دارند اگر چه بعضی اوقات
 نذر بر صوفیه کار خود اظهار ایلی و انقیاد و حکام اسیر اباد میکردند لیکن در این
 اوان مشایخ تاحت و تاز و سرکشی و فساد بودند و در سورانی ایام سرداران
 صاحب تنوکت به تنبیه ایشان بقتل گشته طرفی زیستند و روز بروز قتل ایشان
 نزاید می یافت تا اینکه خورشید جهان از اذات افسوس رانی سرور
 ظهور کرده سیر و طبعیان رویه پیشه سرزاید و خمول گشته اند و کشتار
 ایشان و افغان حدود بیرون است ملخو ضایع حال آنکه جماعت
 جبار و نیکو گزیده که اهل شروانرا مبعود و قتل الجین بودند ایلی ر
 و با طایفه اخور که در حدود سکی سکینی دارند اتفاق ورزیده نمرود
 زده حسن علیجان حاکم سیروان یا جمعی خود در هند و تنبیه آن جماعه برآمد
 و بنید از ورود بحال شکنان جماعه بنجون آورده حاکم سیروان را یا جمعی مقتول
 و بقیه سکرانشان را تحبزه اموال ایشان تصرف آن طایفه در آند و بعد از
 آن طایفه حاجی داود نام سکوی یا صمد خان اوسمی و قزاق طایق و سر

از بی پیمستان کشید و لا احمد حاکم قندهار را از میان برداشت و مؤلفه بنحیر
شدند و معصومه از بسند کجسول به یوسه معاودت نمودند ثانی الحال به
فاقت او سببی آمده قلمه سماخی را بنحیرت حسین خان پلکری کی جدید
سیر و از گرفته یقین است و لفظ شیروان و نواجی آن برداشت
از این معنی را بدولت عثمانی عرض نموده راه استناب بان دولت مستدکست
مؤدند از دولت عثمانی فرمان ایالت یاسم حاجی و او در صادر و صا و مصطفی
سنا میکن و او را دیامور کشته راه مدافعت هر قریه شد چون سیر
رحمیت از حاجی در و دیس و بحر فووت در پسر بود و سایل برانکفر
زمان ایالت یاسم خود حاصل نموده در آن نواجی را بنحیر افتد از بر
صار و مصطفی با سنا مامور بکنجینه کردید دیگر نزد و طعنان ملک محمود سیر
است تو صبح استیفال اسبکه در سال شکور نیل ترار و صد سی و دو حیر
بر قتل صفی سلیمان سیر در بدیدار و دیون ندر استایمی رسید اسمعلا
غلام بر بنه سینه لار قایز و مامور به بنحیر هرات کود بدوار در ندر افتد

سده و چون ملک محمود حاکم تون پنا بر استلار ماده غرور و استکبار چندان
 اقبالی بامر و نهی خوانین ارض اندکس مسکند و سپه لار تقدور فتح علیان
 قاجار سیکر بکی شهید مقدس با فوجی از قزلباشیه بر سر قلعه تون مامور
 و ملک محصور گشته بکاه ایام محاصره امتداد یافت تا آنکه شبی بر محمد تپی
 در غنچه ملازمت در خانه مستح علیان میگذشت از فتح علیان در پنجمه خاطر
 گشته خود را بقلعه ملک از ضعف حال قزلباشیه آگاهی داد و روز
 دیگر ملک محمود سبستان بیست و پنج برآمده حکم کرد و ششم علیان
 بزخم کوله از پای درآمد و این معنی سبب افتاد و استعداد ملک شده بهمان
 سوال در آن سرزمین دم از خود را می میزد تا اینکه مقدمه احستال او
 متعده سب لار و داد ملک در شهید مقدس بنان روایند بپشت این
 معان آنکه بعد از قتل فتح علیان قزلباشیه لار یا حاکم ارض
 از قدس را علی بن سنان سائلو که در آن جوان بیگانه یکی مرود در شهید
 می بود نفویض نمود اما روز بر وزیر احمدال کار سب لار از دیاد و ماده انقلاب

شدند ادبی یافت سید لاریون اهورا علی طبعان را سوار فی شیوه
 نیکوایی نیافت از دست و سرگران بود خواست که در اسلوب اختیار سازد
 علیقلیان از مضمون آیه کریمه و لایحوق لکر المتشی الایا سله غافل گشته
 بمعی او یاسر را که با و همه استان بودند بمنزل اسمعیل خان مسکناده کشار
 گشتان او را از میان خیابان برده محبوس گشت و فریدالکار ابلت
 در دانت در روز پانزدهم محرم سنه خمس و عشتین مایه الف که افاغنه
 بر اصفهان مسلط گشته بودند این واقعه نیز در همان روز شهبه مقدس بوقوعه رسید
 بسر رشته کار بدست الواط مستبد مقدس افتاد علی شیحان نیز بساطلی
 که فروجیده بودند در چند تا ایام در ماه جمادی الاول همان سال الواط
 کخانه علی شیحان ریخته او را مقتول و اسمعیل خان را از حبس بر آوردند
 بتغل حکومت مقتول ساختند اما از حکومت خراسانی با و تیود الواط خوا
 بر تن و فتن مهمات کلنی بی برداشتند چون حرکات اجتماعه ملام طیب
 سید لاریونی بود ملک محمود را در اورد و کلنف ارض افسر دملک

محمود که چنین روزی را از خدا توان بود به بخت و اقبال و در ارض آن کس که
 ممکن است در آن روز احوال را که میگویند صبر آن نبود که روز و در ملک محمود با
 نام کارش بر داند که **محمود** مرد و شریف و شایسته مکان و عمل این
 و در هر چه که خواهد بود از این نام از این کشته ملک را در بنده از کشتن
 در بار باند بسیاری است و او را در دفع الناس بعضی میگویند **الاف**
در بنده که محمود را در آن روز **او را در آن روز** **او را در آن روز**
 که با اسداله خان ابداحک کرده او را بقبول رسانید این امر است را بدولت
 صفوی عرض و مستعدی کردید که چون این خدمت محض از راه هوادار اندو
 از من بطور رسید موکب بادشاهی از انظر عازم خراسان شود
 فخر مار سمیت هرات حرکت میکنم از دو طرف برقع ایله ای کو شیده شود
 انما بی ساده لوح که در دیستان تیر معقول **نقطه** **نقطه** **نقطه** **نقطه** **نقطه**
 از غلط نمیکردند اقوال روانه و او را بر اسم قبول اصفا و ایلان فخر مار
 با و انکار کرده طاعت و نمیشیر را او فساد حسین قلیان خطاب اندک نمیشیر

بهانه بنیاد ای برات وارد ستان ویم کردید و هر غلامی که
 بلوچ عازم ناخت کرمان گشته اهل کرمان قلمه را می کردند و مکتوم
 محمودی شدند محمود نیز و ابجد کرمان سده نه ماه بصیقل کرمان پرداخت
 تا آنکه خورشید قدسی زبانان قندمار بچین سلطان به محمود رسید
 انصاف او بقتدما را کردید تو صیقل این مقال آنکه محمود در صحن آمدن از قلعه
 قندمار بچین سلطان نگذری را که در خراسان ساکن می بود تا بقتدما
 محمود بود تو طبع و تمیز کرده باطنش را و لخواهی صفویه سر از گریبان خود
 برآوردند و بسیار بی فارسی زبانان صلاهی شورش را آورده جمعی
 از قلعه را که در قلعه بودند مقتول و صبح افغانه بیرون و افغانه
 و از یکطرف داخل گشته بچین سلطان و ملک جعفر خان را بدست آورده
 زبانان قلمه بقتل آوردند محمود بعد از شنیدن این خبر کرمان را تا راجع
 نمود و در سال دیگر باز متوق ششم کرمان کرمان بکر خیز
 است نیز از کرمان از افغانه قندمار و بلوچ و هزاره است که همه کرده اند

قلعه با کزیر از محصور و قبل و عمارت بنیر محصور کرد چون از هر طرف آمد
 با مداد فلکیان نیز در اینک تا با طالع امان و مستقبل پیشکش شد
 در باب نقولین قلعه تا انجام کار اصفه را **ن** کردند محمود نیز قبول
 کرد از کرمان عازم اصفهان شد اعیان دولت به تبه استیصال مستعمل
 و در جبهه را گنودند مردم و دستاویز را که از فنون حکم عاری
 بودند سیف و کمان و درج سخنان و کمال و در بال و کوبال هر یک با
 رستم بل ساخته بجهت تمام بمیدان کارزار استیصال فتنه و زد و کشته شد
 بهادی بلاول ستر اربع و ثلاثین و بایه الف مطابق او دی نیل در
 کلون آباد چهار فرسخی اصفهان ثلاثی فریقین واقع شده و فریاد شیر
 مقتول گشته و رستم خان قوللر اقا سی نیات قدم و زبده یا احمدی
 نقیب جی یاسی و جمعی از اعیان دولت و کبار فریاد شد مقتول و مغایر
 گشتند و تمامی و توپخانه و اسباب اهل اردو و تصرف افغانان در آن
 بقیه السیف وارد شهر اصفهان بنای سپینه بند در دروب و محلات بد

بعد از دور و ز مجید افغانه آمده در فرج اباد اصفهان نزول و رایت اعلا
افراشته و روز طبع محمد تبریز میمند و سهره و قلب جناح برداشته

تسلیت سلسله محمد دبا صحنه ان و قایم ان در غره حمادی الاخر

سنة مطابق بارکس نبل که سلطان دار القوار جهان یعنی مهر لغرم

سنان محل رایت اعلا و رخته سکر بهادر برهن سکا و بهمن و غارت

روی شهر وی کشت و افغان هزاره گستان سوزا و فرج اباد حمادی

بلبل و بلوچها برای کل مالک با می تخت گلشن کرد محمد دیان با کامل

پاسند دست بیاخت و نادر در از کرده باند است ایکه امداد از طرفی با صدف

و عابد اسید مسلک جمعیت خود را از هم نمی پاستند ایمان دولت فکر

رای دوات حقم اند پستند این بود که سلطان محمد مرزا نام و لدا کمران

بشهرید از منظم رجب بولسجیدی بر آوردند چون اتار رسد و شجاعت

فطانت از ناصیه او نفوس سید بعد از چهار روز و او را بد مرقا را

ی مرزا بهادر او را بجای او برستد ولایت محمد نیکه دادند تا روز پسند

در جب قطع طاعت جهانتا هم از کرده فرجه ایستغال شهر آده و الا که طاعت
 دادند در شب است و نهم ماه مبارک رمضان در طاعت لیل او را رواه کاشان
 ساختند که شاید در سمت فروین وادریا بجان جمعیتی منعقد و لشکری
 مستعد کرده منشا را امری شود بعد از خروج طهاریت مرزا فاخته بنی
 میوه گذاشته اطراف شهر را سیاحت میبرد و در راه آمد و شد یکبار میبرد
 ساختند پس باس تمام بحال و خواص و عام راه یافته روز بروز ضعف
 قوت ضعف پذیرفته آتش علا و نایره بلا بالا گرفت بحدیکه مردم برای کمال
 سینه میزدند و برزگمان در استواق و محلات و اطفال خورده سال خود را در آن
 برده میخورده اند و آنها را که میزدند چون گندم سینه چاک و اکثر اهل آن دیار در شهر
 دانه تریز خاک و طایر میآید در خم دانه گرفتار دام هلاک برآ کرده نانی نماند
 چون نور با شسرت می یافت و چشم مردم فریادی نهاری میسوا
 بنجه کس خورشید نمیآفت و از نور چشمی زمانه نهند شد که
 بباد شکر آب خویش میگردند و شکر لیان بجای ریزه فتنه نیانات

مایندند بوسه دامن از گل زندگی بر پیچیدند و بیاد املکو
 ک را از تکمیل راه چون قیامی عوزه بدیدند که بستند کسانیکه از عیار
 ریشی تن می پوشیدند چون گرم بپایه برک خوردن ننیدند و در
 زمینه کام می آوردند از شدت جوع پوست درختان افتادند اگر در
 روزی می بستند رفیق را بی بخود سپاه میفرستادند اگر جبهه یا ورستی
 رقیبیم آن برمت جانشان می نهادند کسی می بیاز را سپهر نمیداد
 ش از ساد هم عدسی غریز کردید سایلان از بردن اسم نان نمود
 بخوردند و دیوانگان حشر خوردن سنگ طهارت را چون خستند یا خور
 بوز می بردند و طاق میخاک کور شد و چراغ دود ما بهایی نور اضواء بکی
 بران گردید و قحطی آدم علاوه قحطیان تا اینکه استای دولت و وصیت
 رقی را سر رشته طاقت بنحست و فاساد عجز و هو ان بر فرق ستار
 بنه تا اینکه بدادن شهر هم گشته در پانزدهم محرم سنه و شصت و هفت
 سلطان مارکس سلطان محمد تهمید یار کان دولت خود عازم قندهار

بنده حسن و برادرش را بر سر تخت نشاند و اسیر زدند و بهمان شب محمود
 سن برای صلیب خزان و کار خانجات بادشاهی روانه اصفهان ساخت و
 در چهاردهم ماه مذکور یا فروردین و بیداد شد اید داخل کشیک
 طبعه نیام خود کرد بعد از آن که استنوج و اقواصفهان در آخر محرم در
 سلطنت قزوین بطریق میرزا اسید را و زنگ می جوشن کرد
 بهستان قزوین آخر ماه محرم را تاریخ خلوت و یافتند و در ماه صفر بعضی از
 غنای برای اطفال کار حضرت شاه طهماسب مامور قزوین گشتند بعد از
 و در قانعته بدین سینه قزوین شاه طهماسب یا قلیلی که همراه داشت سر
 ویش و راه از بایجان پیش گرفت و اما بی قزوین چون بادشاه را دور شدند
 زور دیدند و از معاوده و استیمان اقاغنه را داخل شهر خند و اقاغنه
 بی از استین برآورده از کونه بنی بدست دراز برداشتند و اصفهانی را
 صلح قزوین آن برتافته شمشیر جمعیت آغند و هر کس بهمان خویش
 را و نخته جمعی از ایلت را بر خاک سلاک و انداختند و اقاغنه که در باغات

تاریخ شهر بودند و تاریخ شهر اسیم عجم که بر و بجانب صفهان و وزیر
 محمود باستان به انجیر لک در قزوین شیشه افاده در روز که قاضی
 بر کشته وارد اصفهان شد که شروعه کلا خطه سان امرامعزول و
 کرده و یکصد و چهارده تن از ایتان را یکی از تیغ نیز که زاننده هم
 کات اسل سلاح و معروفی میرفت گرفته اسکارا و نهان لقیل را
 و جمعی را به شیر شیر از نامور است ختمه ایست از رفته نه ماه شیر از
 و بیفرت در آوردند و محمود فریب دو سال در اصفهان و لایان نور
 حکمرانی افراخت بواند و موسسه نفت بی اورا غنیمت بدو نه از کاکا
 به جمع اولاده اخلاذ فاقان معفور که صغیر و کبیرا بسی و یک نفر بودند
 بیع و حفا ساخت و نوشتنها اینان بقم فرستادند بعد از چند جنون قوا
 شدید بر او طاری گشته دیوانه و از حسن و بیگانه گشته امر و نهی او یکم جنون
 و جریان عاقل کردید در دو از دهم منعیان شمس و نلبین و ما
 سلطان اسلطان شمس از طرفت نه شمس که با نظر مرک و نه بر لست جمعا

و در عهد استان کرده از پنج اعزاز ایل برآمده بویست سلطنت بیام خود میزد
 خسته کس نشناده محمود را بقیقه هلاک کرده من حیث الاستغفال جانشین بر
 برای کرد بد و در ایام سلطنت نمود کمان و نیزه و بنادر و قزوین و غیره را
 ول کبری که را اسیر اند و افاق و خراسان است بحیطه تصرف در آورد
 میسر غلبه روسیه است بدار المرز و کلمات توضیح این مقال اینکه در حین کشته
 محاسب از قزوین شهربان سرور است اسمعیل بیگ نام تا بین وزیر
 عظم را بر رسم سفارت و اسناد ملک و کس نشناده جمعی از روسیه
 بموجب طلب استار نهانه طبعی سپهر کرده کی بر دار روسیه دبا طبعی را که
 در جنب شهر است و افته است محل اقامت خسته باز توقف کنند و در
 روسیه اینکه مانجواش این دولت راه دور دراز طبعی کرده ایم و این
 طبعی بکالت اوکل دار المرز را از نیاز آباد تا سرحد استرا با بد
 روسیه تفویض نموده که ضمانت این دولت کرده بدفع دشمن
 و مانع از عاراه و تصرف و در تملات دار المرز میباشند اما در تملات

شیده داشته همچو پیرامون مال دیوان و غیر این ملکستند تا بلکه متعاقب در
 بزرگایان باده تراکس شده اختیار جمع دارا طرزی بی نیاز باد بموجب
 نامه که اسمعیل بیگ بولایت دولت علیه صفویه روسیه داده بودند بخود
 ساخت و از طرف شاه طما سب جمع بدفع روسیه مامور گشته در خارج
 تلافی فریقین واقع شده و قریب سیه شکست یافته فرار و گریخت و کج
 بیطرف در آورده بدون متایع سپید و سال در آن نواحی نصیط و اخذ
 و عمل و جومات دیوانی پرداختند تا اینکه مقدمه قلندر مشهور با اسمعیل
 در ماسوله چنان که مذکور خواهد شد اتفاق افتاد و روسیه بدون نزاع
 و حکم آمده به پیمان و پیمان را که در تصرف قلندر بود مسخر و گشتند
 بقاصد جدیدی یا دساره روسیه از راه خشکی از سمت قلندر فرزند با
 سپهسالار وارد در بند وانی ایجا نیز علیه از کیه و روسیه که اعداد دولت
 بودند در بند کرده اذن و تریم این دولت بنوده از باب اطاعت درآمدند
 مذکور امری تخلص تارن قلندر در بند کرده به فرار فیکچی که روسیه و اسودات کو

ستم خفا یا کما شسته یا نمویه و سایر اینها نیز مستغرق و بهمان اخذ و مقطوع
 وجهات حسابی اکتفا کرده معاودت بمقتضای سلطنت خود نمود دیگر تسلط
 کوسینلای روم بر مالک دزدیا بجان است بین اینها اکتفا نمودند و از یک
 ساه طهماسب از قزوین عازم تبریز شد از دولت عثمانی ابراهیم یا ساه
 کم از ان الروم بکریستان و عارف احمد یا شایر روان و عبید الله
 ستای کوبلی اغلی حاکم و آن به تبریز و حسن یا شایر و ابغداد بکرمان شمار
 ده ان مامور گشته هر یک با عساکر بسیار از حد و دود خود را بیت غریمت و
 غرض خنده و آن در بابی لشکر از بابیان را از استس حبت یار موبه حیرت
 در انداخته ابراهیم یا ساه تغلب را بکلیت ضبط و آورده عارف یا شایر
 اجمعی تمام یا یروان آمده چهار ماه قلع را محصور چون از جانب ساه طهماسب
 بد آمدی مقصود رسید اما لی ای طالب امان گشته قلع را سپردند و عبید الله
 ستای کوبلی اغلی نیز در ان سال مغرب سنج تبریز و ابرو و ان حرکت کرده در
 ساه طهماسب در اردبیل توقف داشت بر سر تبریز آید چون صورت سنج

در سال در آینه مراد رو نمود عطف بخندان کرده در جو و سلسله شلاق
 و در سال دیگر باز گشته بفر و غلبه بر قلمو مسکو گشته امالی ایجا را عموما ازین
 نیز گذرانیده و حسن پارس را به رایت غرمت بجای کرمان رسانید
 و فراموش کرد که کرمان ستان را بمشرف احمد یا سید سرش از دولت عثمانی
 بر سر و عازم شجره است فرید و خان مکرری که در آن اوان حاکم بود و بهشت
 حکم بیرون رفته با احمد یا سید بیست و قسطنطنیه امالی بهدائن یا مسر
 امداد مدت سه ماه قلمو دار کردند تا اینکه احمد یا سید نیز به شجره اردبیل
 مامور شده بعبیه قلمو را مسخر کرده عوارزم قتل و غارت بطور سرکش
 بعد از و سار و مصطفی یا سید به شجره کیمه و علی یا سید به شجره اردبیل
 مامور شده بعد از حکم محضه منند کیمه نیز بمشرف و بجبهه رومیه
 در آمد بعد از آنکه رومیه متوجه اردبیل شدند موکب سادات طهماسب
 صلاح در اقامت تنیده از اردبیل عازم طهران گردیده رومیه آمده
 اردبیل و سفارات در بجان و سلطانیه و سلطانیه

محال ندارد که مختلطه تصرف در آورده و الوقت دو سال از طلبه حضرت
 شاه طهماسب انقضای یافته بود و آنوقت چون خبر اختلاف اوز یا بجان
 بر اجبت شاه طهماسب با پهلوانان کشیدند بکسب عت تمام عازم پهلوان
 گردیده و در قریه اند زمان که در حین پهلوان واقعه و مغرب نیمه سلطنت بود
 با عساکر قزلباشیه مقابله نمودند و در آنجا که دو فرسخی بمیدان عظیم
 ملاقی فرعیان و اصفهانی قزلباشی شدند یافته بودند و هر یک مستعد یافتند
 شاه طهماسب از اند زمان عازم ماندند و آنرا استراحت و آنوقت همگی را
 بخاک صحرای پهلوان و سیدال سردار خود در آنجا که قزوین با مورخانه آنست
 رود ایلی قزوین و پهلوان از انداد مایوس گشته هزار اسیر دند و انالی سوار
 و قلم نیز اطاعت کردند بعد از آنکه نموک سببی وارد ماندند از آن شد از آنجا
 فریفت استراحت کرده و شش علیخان قایم را را یکو مکتسمان سر فرار و با خود
 رکمانه و قایماریه پیدا و فاعنه پهلوان روانه ساخت مسترا لیه و در آنجا که
 پهلوان ملاقی افغان گشته و اختلاف از حد و دوستی املا چند کارکنان

بی نیل مراد روانه استر اباد سندند در بیان مجلی احوال اترف و
 و مسیح جنگی که فیما بین او در روسیه بوقوع پیوست در سال سیوم جلوس است
 احمد یاشا والی لعن اید دولت عینا مینه در کبر منصف و با فوجی عظیم باغ
 افانک یاشا حاکم لویه مایان و عبید الرحمن یاشا حاکم آمدان و قرا مصطفی
 حاکم موصل الطیف فان مغفور شاه حسین و شیخ ملک منصرفه به بنده افغانه
 کشته و اردکان و از لایحه بر اید و دستور کرد و امان و ایلی نذر اترف و
 به نام دادند که افغانه طالبی بی با و سرحدون ابلت ملک سرور و استر و
 یاشا مان و ارت بادستان اند فغان کشید را بایست که به از راه
 و رسم سلطنت و عارضی کن ره کرد اترف نیز از اصفهان عازم کلبا کلبا
 بار بار فرستاده باد شاه مغفور را که در اصفهان می بود از دم بنم خجسته
 نهادن حب بنده سر لور از نذر ایلی روم فرستاد و جوابت نرا زبان
 تشنه سیف و سنان محول ساخت ایمنی تا براه افراز بیستم روم کشید
 احمد یاشا یاشا مان کرم زولوم از آمدان راست افراز بیستم

پسران کردستانی و لرستانی و کسالی نوایر سور و سرکین کرده و میوه
 بختور شده و خشت غرمت بودی هر یک کشیدند اترف نیز عازم اصفهان
 مذکور سال بعد مجدداً آمد با سالیان و اترف یکجا بجان نوایر
 هم برافراشته و طرم مصالح انداخته اقرار مالک و زمین حد و دینچه شد
 بنیج دستور کردند که ولایات خودستان و لرستان فنی مالک و زنجار
 سلطانیه و طغان و اردو بیل بدولت تمامی ولایات سمت شرقی عراق
 و دارالمزباف غنه مفور و مغلن باشند برین عهد و میثاق اتفاق
 و حایله نزاع و نفاق کرده هر یک عازم مقوم مقام خویش شدند در سال
 چهارم یلوکس شرف وارد اصفهان را شد با سالیانی از جانب سلطان
 حمدخان یاد ساه روم رسم سفارت بر آنانکید بنیان صلح و صلاح شنید
 یلوکس شرف وارد اصفهان و از جانب اترف بر محمدخان یلوکس یا بلخی
 روم مانور و همراه بلخی مذکور روانه دربار عثمانی گردید در میان حیدر
 قوی که در ایام فرسید فغان یاد سالیان را که حیدر روز از چهارده

و از آنکه در دنیا بدین بیان **ترسیده** به اول صفی مرز انانی بود
 در سمت بخیرای بیم رسید حقیقت احوال او اینکه موسی اله شخصی بود از طایفه
 سرائی و در سال هزار و صد و سی و هفت در طبل آباد بخیرای منسوب شده
 دعای ساه زادی و بسیاری فغان شهید سعید کرده میگفت نام من اولا
 ابوالمصوم مرز بود تا بنی این اسم را که استند ام محمد حسین حاکم بخیرای
 از راه ساده لوطی با سپه بخیرای وجود او را معتمد و مقدم آورد
 و محمد دایره سر بر ریشه آتش کشید و موسی اله تازی از سواد ^{صفی مرز}
 ساه دعا کرده با دعای خواهری در یکی از یلوقات صفیان گذشت بود
 از طبل آباد خواهد بود و آدم رفته او را نیز تا حرام نام آوردند و حاجی
 افسناج کار کرده از قاصد با طراف نوشت اما چنانکه سمیت جب زده خطبه انام
 ساه طماس بر مناره خوانده اسم خود را تازی اسم او را بدین و حکام بگوشترو
 کوه گیلون و روسای ایلان استمیت نزد او جمعیت نمود که اطاعت بکنند و امر را
 خود معین نموده در آن نواحی کمال مکن بهم رسانده تا یک از جانب حضرت

طیل الی در جنبه ساه طهاسب در ارض اندلس نوف دست بارگاه
 دولت علی صفی مرزا و اولاد صد و ریافت که چون ساهزادی سخنرانی
 طهاسب است آن شخص خلاف واقع است او را گرفته لباطیک در حید
 بر خیزند لهذا بر وفق اشاره و الادرجیکه که ده دست مقصوفی مرزا بود
 او را گرفته بقیل رسانیده و این قصه در اوسط شهر محرم سال ۱۰۸۰
 و یایع و الف رونمود **دیگر سید احمد نواده مرزا و دوستی سابق سید**
مقدس ملخص احوال او اینکه بعد از واقعه اصفهان که ساه طهاسب بسم خود از باز
 عازم ادز با بجان گردید سید احمد بجانب ابرقورفت در انجا رقم محبوبی مشهور
 تفویض اختیار همات پارس و کرمان بمهر ساه طهاسب بسم خود از باز و عوام
 کالایع را خریدار این جنس کذب طراز اکف جمعی از او بکشتن افرایم آورده
 عازم بوانات و بگرد دست فارس که در دست فرسج سیراز واقعه است
 گردید و در آن اوان بگرد دست خان افغان از جانب محمود حاکم سیراز
 بود جمعی از نمقایل سید احمد شستاده در سرخان تلافی و بقیل و واقعه سید احمد

مهترم شده یا بر فواید مردم ایرتور از سبقت احوال او در سبب علم بخیر
 انکاهی حاصل شد و او را گرفته محبوبی ساختند بعد از دو ماه از حبس فرار کرد
 بجانب جهرم شتافته و سبک و حمیت خود را بنجد بدستقام داده و بر موم
 در کار خود پدید آورده اند جهرم رفته داراب و بتر بزرگ بدایره ضبط در آ
 جمعیتی موفور و مستوفی که آن را القرف آورده کرده در جهاد هم رسع الاوا
 شده از بعین وایه و الف مطابق قوی نیل خلوص نموده اسم بادشاهی بر
 خود را ند و جیوه و سکه زده بعد از چندین جمعی که از جانب استرگ یکنق
 و مانور شده و رسیدند همان در فلقه ششاد محصور و یا ناخره گرفتار گشته
 و با باصفهان آورده بکام استرگ کردن زده بود اسر ویرا از سر او سیر و
 کردند و عاقبت از روز زیاده سری از پا در آمد **دیگر محمد علی نام رفی**
محمد بن مهتر صغیر **ناب** کیفیت احوال او اینکه در ماه محرم
 اتین و از بعین وایه و الف مطابق قوی نیل در لباس در و پستی وارد
 سترگ گشته از آنجا که عفا مردم در حبس است بن می ساخت جمع از نوای طام

دیده می گفتند که سیم این شخص در نظر گشتمان صهی مرزا شهاب و اردبد
 او با سید و او محتاسا دانست عوام از عین حماقت تمهید کرده خردار او
 قایم شوستر با سماع اینچنین متوکل نشسته ازاده تنبیه نمود و او فرار زده بکوثره
 رفته از اینجا راه بهره روانه بغداد شده ایمان دولت مصلحتی میبایست بلکه
 ستانزاده از این پناه بدولت عثمانی برده است بدون تحقیق ستانزادگی
 او را تصدیق نموده موافق اندر ابدید عثمانی انصار و بعد از آن ورود
 او بکوابی استنبول میمانداری تعیین و در اسکو و ارمنکان از برای سکنی
 و اخراجات او قرار دادند بعد از شمع سلطان احمد خان پادشاه روم او را
 باعتبار رصد و بعضی حرکات شبهر سبلا میگ که بچده منزل الطوف عثمانیه
 و نزدیک شهر مد فرنگ است فرستاده بعد از چند روز از آنجا بفرار او را بجزیره
 لیستی آید فرستاده گمان او را محض ساختن و تنم احوال او در بیان
 وقایع سنه خمس و مسین و ماه و الف و کاف و شش خواهد یافت **دیگر**
ما **فصل** که از راه فرار بغداد رفته مدتی در قندهار بود و پوزده کردادی اینجا

۳۳

خط

بی بود از انجا همراه افغانه در لوت درویشی با صفهان آمده بعد از فصل
صفتی مرزا کرانی در میان جماعت فاکنی رفته خود را بیس موسوم و
برادر قاقان مریم کرده تبنی بسرو کوه کلاه پوشش بست و
این دعوی دروغ راست بست و از طوائف فاکنی و مردم اطراف فراموش جمیع خراج
آورده چون کارکنان اینند است حساب آسایه و آریاست سری بر آورد
باز سر بکر بیان عدم کسبه شمع و شش حوت از صدق فروغی بدارت
و رویان رسید دیگر **سخن در ستمش نمیل بندر بهم رسید**
یا دعای سیری قاقان معذور خود را صفهان محمد مرزا نامیده و بستانزاده
خرسوار ستمت یافت و در تمیل چهار صد پانصد نفر از اعراب بنادر بر سر خود
جمع کرده از انجا نزد عبدالله خان حاکم بلوچ رفته جمعی از بلوچ با عانت او بر
و از انجا بمیان طایفه مار و رفته و الطایفه و مفتی و نیز میت بندر کرده و
نواده مرزا داد و که در آن سمت ها و نیز راست استقلال برافراشته بود
مجادله نموده سید احمد را منهرم ساخت و بندر را با محال و با ستم

محیط تصرف در آورده و بالاخره از جانب استرجمی مدفع او مامور شدند
 او محابا و موی الله شکست یافته بجای هندوستان گریخت و سید را محابا
 تصرف ذیبا و صمنه ولایات افغانی گردید **دیگر زین نام قلندر است**
 که در لاهیجان بهم رسید و او ولد ایراییم نام طو فوجی بود که بعد ما چند نفر از
 درویشان در یوزده کر و قلندر آن مراحل یوزده بنشیند که در فربه کام
 من اعمال و دلیان بمشغول **بخت** بعد درویشی انجمن شیخی سنا نیست **از**
 عذوبوست تحت بیوفاسی و سر بر از جریده و ستاخ تفرقه کفر علم و غیره افتاد
 از جا در قلندر با برکاه دار اسماعیل گشته است باغای پسر شیاه سلطان
 خود را اسمعیل مرزا نام نهاده چاهای صوفیان رستوند و یلما ترا فریفته خود
 کرده رایت حکم برافراست و یلمان تارا که تصرف کرده در آن آوان
 محمد رضا خان غیر لوفوزی با ششی که سپه لار و صاحب اختیار کلان بود
 در لاهیجان توقف داشت این خیر انسنیده یاد و سه هزار کس عازم
 در قلندر گشته در کوهستان و یلمان با و می ناموده شکست یافته برنگار

فرقه درویش

شیخاوند

بر گشت و قلندر همان روز داخل لایحان گشته لایحان را با بتمجان
 صمیمه مضافات خود گردا بند محرم صفات دوباره جمعیت خود را مستفید
 ساخته عازم لایحان گشته در آن کوه غلامی فریفتن واقعه و قلندر مشهور
 شده یحیی که دم و ماسوله که یکت و در اینجا مجدداً سلک جمعیت او از مردم
 اینجا مستفید شده دینیت ماسوله را مقصود و از اینجا عازم ظنحال شده
 حاکم فایق آمده بار دوم به اردبیل حاکم کرده اردبیل تا میقات از دست
 رومیه بر آورده بعد از آن میان ساری سینون رفته آنها را با خود
 مستحق ساخته جمعیتی انقاد یافته یا علی سلیمان ساری سینون که دم از هوا خوا
 و انقاد در وسیله میزد حاکم کرده باز معلوب گشته آمده بودند بر دق قلندر
 به تنگ آمده بودند مصمم گشته در ماسوله بر سر اورینجه اورا گشته بر سر راه
 اردبیل بر دند در میان لایح و مولد حضرت علی الهی یعنی نادر باستان
 بر آگاه دلال دقیقه رسیده که همین زادگاه آبا و علوی و اوقات مسکونی اند
 واضح خواهد بود که سعادت ماری زاده بطف خدای یگانه و گرامی فرزند مادر زاده

با سنده مفارقتش به سبب و نه میباشش سلطنت و ملکیت زیرا که زاده شده
 بدلول نص و کتاب این دو امر در اینجا نظر آن پلید همان است ترین یا
 ملکم اعتبار است و نازکترین مرتبه از مدارج افتخار است برنده را فخر بجوهر
 خدا داد خویش است نه بکمال آن و گوهر شاه وار را نامرئین تاب زندگانی
 زانی خود است به نصیب نمودن خصوصاً این کزیده خدا و بزرگ کرده لطف
 یزدانوار که بعد از فضل الهی اعتقاد بشیخ خود است به برزور یا زو
 بل و سیره و بیکانه خویش و دمانها از دولت فائده اند دولت فائده آن
 نه دخته نیام صمصام صد پیش از دولت بتو در اسبین است و
 در نارخم کندش سلسله بکرتونا تا رعلقه شستن **نهم** ز سهم فکشتن قضای
 ر زنتی کجاست راست یکتا طوف اگر ماه افروز دشت مهر هر جو
 کو سیدانش نذر بر سبزه اگر مهر از عارضت دم زند دم صبح اشتر
 بعالم زند در آتش کرد سمن ز نیم هند رو بکوی بیابان نیم در بند
 کلک سحر بینه را از لقا شتر انمط یا زداست اولیت اما چون

مورخ ضبط کلیات احوال غزو سپهسال و ذکر السبب نیز از لوازم این مقال است
 گناخته لوح بیان میگردد که آنحضرت از ایل فرخو و فرخان از دبی از
 نوع افشار است و آن را از ترکمان بیابانستان و سکن ایل به نور قدیم که نسبت
 و در ایامی مغویه بنوران استیلا یافتند از ترکستان کوچ کرده در اردزبایجان
 اختیار وطن کردند بعد از ظهور صفات کیمیستان ساه اسمعیل صفوی بنور
 کوچ کرده در شهر سمرقند کوچان من علی ابور در خراسان خراسان بود
 مطلع التجارب که از شرق آید بلند آفتاب که در سمن خراسانی معتمد
 در بیت فرسخی واقع و در فرب جوارد در سمن خراسانی در این
 بیابانستان در ترکستان در دستبرد و در خراسانی سبکی میگردد مذکور آنحضرت در
 سمنستان و سمن محرم الحرام سمنزار و صد و سی و پنج مطابق بوی میل
 در قلم سجد و دره در مکه که با بعضی عمارات عالیه احداث او بود و قند
 شهرت یافته است اتفاق افتاد با سمن خود نذر قلی بیک موسوم گردید
 و در بازده سالگی قدم بر معارج رست که اینست چون در میان تاجیک و ترک و خود

بزرگ مظهر کارهای سترگ گشته در بادی حال آثار دولت و فرائد انصاف
 ظاهر و امور عظیم از دست موهبت صادر می شد و در عالم خودنا در افاق بود بین
 الامم بیاد رقی استوار گشته **در آغاز کار حجاب ظل الهی**
 از ای که نقشند کارگاه وجود رب و پیوند فرا و جت را تا و بود و بیای
 بقای بی ادب سانه و باین چنین اکنون طراز و بانه قوام و دوام بر بر نو
 دوشش نوع سیر انداخته تجرد ذات خداوند محمد است و لغز و ناسیسته
 ایزد یگانه الهی لم یجد ولم یولد ولم یکن له کفو **از حد حضرت ظل الهی**
 در آن اوان که آغاز ایام سبب است و جوانی بیا رک کل زار زنده گانی
 و پنجم ریحان و ریحان عجب و کامرانی بود مایل تا میل گشته یا با پیوسته یک
 کوه احمد لو که از روبا افتادیه ایپورد و مهیت در آن ولایت با ترکمان
 و از نزدیکه موکب آرای رزم نرد می بود نذا از جامه خانه نسبت خویشی این
 دودمان شریف رسائی مغنرت در بر خویش داشت انحضرت طالب
 پیوند و راعت بخواسته کاری صبیحه آن سعادتمند شدند اکثری از

سسنگان افتاد ملک طریق امتناع و بکار آری سبک و زراعت
 جمعی از روسای آن طایفه باین علت هم انوشیروان را بدینا و هم خواهر
 نوح و غسانند و بالاخره بکم فضا امری موافقت صورت و قوعه یافت
 آن محذره سرادق عفاف در سال هزار و یکصد و سی و یک بحری
 شیک بستند و نخستین جمادی الاول ده ساعت و نیم از شب تا برادر
 کار رضا فلی مرزا بوجود آمد بعد از پنج سال است آن سوره رخ نقاب ترا
 شیده صبیبه دیگر او را در سلک بردگبان حرم عفت انتظام دادند که اسفند
 برادره کامکار نظر الله مرزا و امام فلی مرزا کوه تران در رخ و اختران برج اند
 بخند در غار ظهور و کوب اقبال خدیو این بیهمال و قلیع امور که در
 ره جزو ابورد و شمشیر مقدس و قلعتی است که خود و نایب دشت از آن خط
 افتاریه اصناد و تزیینات و اگر ادوار و زبکیه و سایر طوایف اهل و غ
 و قوعه پیوست و کوششی که از اهل ایران و بیاندیشان در اخلال
 اربابان طایفه را آمد و حکایت می نمود روزی که و تا حک

و البته است و الظاهر را آرام و سرحد را فرین آرام کردند اگر ستم از هر یک
 تحریر یا به تاریخ مطبوعی خواهد شد بیرون از اندازه و کتابی میکرد و خارج
 از حوصله قبول ندوین و سیر از بهر لیکن چون درین روز نامه طفره که با حق تعالی سخن
 امور و غرض از حوصلی صبیح کلیات امور است اینده یار هم اجمال
 و ابی از آرام عهد است نه یکین قلم را بجای است اخف که سخن عتاکه ای میسازد
 بعد از آن که بزم آبی دوران در عتبه سرای ایران ساز تا سازی
 کوک کرده و در هر کوه است از قنی لطف و موافق نوا از هر سری چون کما
 طعنور صدای بر فاسه ترک تا چنگ حکایت آسائید نیاجن حسرت
 خراشیدند و کوک و بزرگ قانون خری از دست داده در دیاره
 محنت کف زانان افسون گشته و هر عاقبتی دستی بود سر از کربان
 خود سری و کردن فزازی در آورده با از اندازه بیرون گذشت از اندازه
 ملک محمودی سبستانی بطریق که مذکور خواهد شد بر مشهد مقدس
 مستولی شده و این طبعان برافراست و حضرت ظل الهی تان او ان

رسد ایور و کلات و یامی بسر حدات دست مسغولی ملک داری و بچال
 بزرگ جلالت ساه یکه اوج دستمن سگاری بود و مانند شیر صیاد سبزه
 و شش طعمه بخش کام بیگانه و خوشی می بودند چون دیدند که سافنی چرم
 بنا از ساغرمه و مهر خوتا به هم یا ایل ایران هموده و حرفی سکلف زمانه
 زیدستی کاسه بر سر خنجران شکسته و را هنر فتنه جوی و مرد دست لقا و
 سوخته راه اسایش بر روی دور و نزدیک بر لب استغنی را حوصله غریب
 تحفرت بر نمانده یا الهام خداوندی نیاز و ارشاد بخت فرخنده طراز
 نیروی غم ملبه وفوت از حمید و طوایف و شرا و کرا دو بانی ایالات
 و دره جزو کلات بودند بکوزه خدمت احصاء و کلات را

نصن و حصین و غله خدا افرتن بود یا قلعه بسجود و ایور که بپوشه جولا
 نپ کردن نوزد و سکن و ما و امی دو سنجو امان اخلص برورد بود
 راجتن برق حکمرانی اختیار رویاری کرد کار آغاز کار کردند از می خشنه
 ولایت که بهاست صلاست برانی در ناحیه مستر ان همان کند که حوصله

خورد که هر کفار حاصلتی از دوا باریه بآرام بزم بماند و بماند بماند
 مردمی کردن افرازد و مسرور یکمیت کردن و از آن دادن بطریق الهی
 داشته اند که روادار دل کردن اطاعت بدیگری ختم سازد ایلات عمد
 برای توفیق فستق ممانند سالک از طریق ستمند و فرستاده بودند یکی او
 این استیب یا بختیاب داشته دیگر یکی اگر ادا کنند دره جزو ابهر در
 ایلات عظیم خراسان می باشند هر چند که طوایف دیگر در میان
 به اندوز خدمت خدیو فرزند میباشند آمان دو فرقه در بهر حال بهم
 به خدمت ایامی امثال بازوی اقبال است و بر اینتره و دوست خصم افکن و سزا
 فیروزه مباحثت و و حقیقت دشمنی بکن بودند بعد از چند

اگر اد که صحرای وادی ساده لوحان بودند بوسا و کس شیطانی مختلف
 را گشته از اوقات به فرقه که صاحب است و جمعیت بودند بمانند ملک
 است خود ستمگر شده با شخصیت در مقام کاوش و بعضی نزد ملک محمود رفت
 از راه الف و سازش در آمده از اگر اد دره جزو ابهر در همه با کرد

بنوستان بنو زکریا بی یار کما بنو لسا عقد موافقت سبند و مرکب
 بعد از امکان ریکه مستعبد ما بر الیکینه و باد شمنان آمیخته یا نخت در او می کنند
 سوای سیصد و چهار نفر از نوادگان ایل جلایر که طما سب قلینان وکیل و مواعلی
 و ترقان بک نام و باقی روسای خود که مصوری در اعتقاد و دین سنی در انظار
 قوی میاد راه نداده و رسدت و رفاه مفرم رکاب لغزش استیاد و
 و سستی و سایه آنها و بناله رو بهر خورشید قیاب بود و نذا نخت با قیاب
 اخوان و کثرت حصن دامن ممت بر میان زده با اتفاق هوا فغان کز
 حوالگاه را خانه زین ساخته را این ستمم آفر استند و با ستمم و زانی
 کیم در گذشتند در بیان تو به و ولایات و حق و ستمم و حق
 بعزم و اقبوی صما این معنی نماند بدو روز روشن است که جلوه جنود کواکب
 و اینچم تا ظهور آفتاب است و بلند پرواز بی سیره طبعان تا طلوع طبع
 نیز همان تاب به بختی که در مقدمه کتاب سمت گذارست با وفای ایلان که
 ملک محمود در ارض اقدس آغاز خود سری کرد و سیاه ایلات خراسان

به ضعف نفس و قوت و هم بطوق خدمت او که بنادند و در احوال
 پیش کشنده از آنجمله قلیچ خان یا پاپیو او و اماه بان ایرلوی است
 دولت نادره رو بر تافته نزد ملک سیتیانی شش فتنه و صدور این
 ت از او شارب بر طبع عنور و زیو سیمال تا ملایم افتاده بکاره خوبی
 یشان بک خیال را به طرف روانه در تدریج این امر طالب بهانه نزد تا آنکه
 و سایل بر اینخته چون در ملک خراسان بمقتضای جانب از جناب اندیشه
 میان می بود معتمد بر ایناز مندانه نزد آنحضرت روانه کرده و میقات موکد
 و بکن حسنه داده که مارا از آمدن ارض اقدس بغیر از ضیانت حال
 سیاحت منظوری نیست اگر در عالم ایلی رسم موافقت می کرد در مشرف
 باعث السد راه اف و غیر خواهد بود آنحضرت نیز قیوت سببول
 کرده عازم ارض اقدس شده که در روزی با ملک امانت صدافت داشت
 و حشمت او روح در خلوت با سکارگاه ترو وجودش راقع کند بکنش یافتن
 هر که در خدمت آنحضرت بودند محمد گردیده فرمودند که در روزی جرید باز

خود سازی کرده و بتا باشند منظور نظر اینکه آن حضرت در اتنای یازی
 واسب تازی جلوس ملک گرفته یا تمام کارش بردارند و هواخواهان
 هر یک بخوتین و اینان او در آویخته است از از مرکب سنی در اندازند و
 روزیکه در میدان کاوسک مستند بملک کرم جرد باری بود بعزم مان
 گری ملک دست انداخته چون زمام توشان مورد راضی فضا
 این دست مبارک که در دست یک تازان اشکان از پنجه اقباب
 بر زمین گذاشته بر دمان اسب ملک خورده جلوس بدست بنیاد ملک از آنجا که
 مست یاده هوش ربای نخوت بود نفوس این معنی بگذاشته بود از اعضا
 شهر عطف عنان کرد اما آنحضرت پیوسته در همین وقت می بودند تا آنکه
 مضایح منقحاته امامه قلب قلیچ خان و امام قلیخان کرده بایطهار التیام است
 با خود رام ساخت و بعد از آن که ملک السیر سخی مستند مقدس رغبه
 کرد ملک بخوتین آنحضرت یک روز سیر حرکت و حضرت ظل الهی روز دیگر
 امام قلیخان و قلیچ خان را بنیوب شکار همراه بردند بعد از ورود بقریه یا محله

من احوال شمس مقدس چون صید بدام افتاده را از دست رها کردن مقصود
 عقل خدا داد بود و آن نفوذ که در ظاهر چون قبیله نفع است و بسیار
 و باطن لبان شمس درم از خود بخوار می برند از میان شمس و از این
 عازم است و در کشته ابلات اینجا را جمع کرده است به فقه بینه جویان می کشند
 در بیان آغاز می نویسد حضرت علی بن ابی طالب **سید سبطی بالملک**
نویسنده می نویسد که محمد بعد از آمدن شهر و قعود این معنی و حست را بکن
 این دانست که از شمس خلافت آن ازاده شود و حقیقه را است که بی خبری
 به یگان بی بخوابد خورد و بار کران زیاده سری را که بردوش دارد بیه
 نزل نجات خواهد برد عندئذ جانش توانیخ اینمقال کردید روز
 ل که دیدمش گفتم ای که روزم سیه کند امنیت پس با که احش
 ب نوشت که با من اتفاق نموده بدو محتاج نادری پردارند با
 یک را امانه سازند اگر او حوادث دادند که اینجا ب کردن که این
 از لیت موید دلاور لیت میبویا الیه جمعیت بسیار و اسرار

کلاش در غایت استسار و تصور این معنی از حوصله صغیر ما بیرون
 و اینحال از غیر قدرت افزون ملک عذر الیه ترا چون معنوب بعد از
 دانسته از کمال رعنائی جواب انکساره استسارم رایجه دور یکی نموده و غم
 یتیمه آن طایفه کرد چون راه کلات و جیمه و همه مستمیر کوهستان عظیم
 و محسوس بر قلعت مستقیم بود غرمت استسار و مقرون بمصلحت است
 باینج استسار کس از راه زادگان منویم حیوانات گردیده و در غریب بود
 مجدداً اگر اکس بعد از تخریبی نزد ملک و شتر سواره بقیام گردیدند
 که حرکت یا عت و حست اگر اد موجب ترانه و فتنه داشت ازین
 ماجرا در گذار ایما که ملک محمود آماده تودیه پستی دماغی شده بود و سواره کرد
 و از قلع پستی کرده باز گردانید این معنی سبب بد ماعنی عموماً اگر ادکشته باین
 لوازم سرکشی برداشته بعزم مدافعه پیش آمدند اما از نامساعدی بخت
 مغلوب گشته فراری و قلعت خویش منواری شده ملک بلا مانع
 داخل حیوانات گشته بنای گذاشت که فلاحه اگر اد را تا ختم جمعی از غور

و اطفال ایشان را بپوشه مال و در ارض مقدس ^{حده زمام}
 اختیار است نبایدست که در اولاً ناحیه قلعه زید النور ^{رد و رستنی}
 جنوستان واقع و شقاق اینجا بود پیش نهاد خاطر نه محاصره کرده
 در خلال آنخل جذیو پیمال مانند بلای ناکهان و فترت رسیدن
 آنکه بعد از وصول خبر عزیمت ملک سمیت جنوستان حضرت
 علی الهی یا شوکت و شان چون بجزوستان و در حد و ستان و
 با فوجی از رزم کوشان از راه نصیب ایی بعزم اعانت اگر ادا یلغار
 و در این ای کار در دو سر سنجی جنوستان بعوجی از این ای ملک که تو کجا
 و در از مشهد مقدس می آوردند دو چار کشته اکثری را مفتوح و مو
 زان گروه از ورطه سلاک جان سلامت بردند و ملک محمود ازین و
 رنج و کمند قلعه کبر بر تاپ و شمشیر عاج کشی را آب داده گرم گرفت و کبر و
 کلمه ستر و سحر پیش بر بود که دفعه حضرت علی الهی یا جوانان صف
 و در این مردان کن عریه جو و نوه زن از یک کتا ر نمودار کشته محاربه

سکنات قلعه بسکه محمود را سکنان قلعه خود را به پای قلعه و سران قلعه را
 که از تنگ ناز را محصور می نجات یافتند ملک چون پس از وقت نیامد
 حرم در قلعه سکنه بی ترسیده داده بود از وقوعه ملاقی و ظهور و شکست
 از دور قلعه سزار و در سکنه خود محقق اختیار کرده حضرت ظل الهی عورت
 عورات و اطفال اهل قلعه را با مال البتین از قلعه بر آورد و در کاظم
 قلعه جانب دست نزول و در آن شب اگرادی که از خوف ملک به
 بیخودیان مخفی گشته بود از فرده و در دموکب قدس جهانی تازه و بخت
 بی اندازده یافته و روستا مردم ساخته بخد مت والای بوسه ستند و بجهت به
 از روی مصداقت عهد بندگی سینه روز دیگر که ملک بنم روز بیعی
 جهان افزوده از قلعه اقیق بیع گشته است خود نمانی کرد ملک محمود لوا
 عزم افراخته و طرم حک انداخته چون حریف را فام و دست سبی را از
 دامن مطلب فام یافت کسریه عمان و سکنه سمان را بر نمانت و
 و نفیگی و تو نماند را حصار خود ساخته بجایت ارض اندکس ستانفت

حضرت تیر به جانا حضرت آباد سهند چوستان از اطراف ملک رود
 ری کردند که شاید ملک از بنیاه تو یحانه بمو که ار آبی از فایده نکرد چون
 دست او را کرد تا از زمان مسکن بر آق نفک و همینه بر تیغ و سنان حضم فلک
 میبد آن حکایت می بودند آنحضرت در آو یکن است از ابویحانه و نفیک
 نه خود دانسته ترک مردم و از حضرت آباد اگر ادرامر حضم ساخته
 خود بجای ابیورد صرف زمام غرم کردند ملک شتر عدد و باده را ششم
 وارد ارض فیض مقام گردید **در بیان شکر نیکی فلقه باغی فلقی است**
بر فور بانه و می طوفی ورد چون نیکی فلقی است ابیورد در رتق و شاکر
 اصدا دی بود محمودی شده در صد و می لغت بودند از آنجا که حاجت ابر
 سکینه نیکی فلقه که دو شکر نیکی ابیورد واقعه است امر حینه که موسی بر ستار
 و شکر سر ما و غارت کتاب و توان بود لیکن حضرت طلق الهی از آنجا میسر
 سرم شاه تا بجه بودند سیدت بردارین غرم طوفی و در افشده و دل
 نکردیده باد لیران سرحد نبرد فلقه مذکور را احاطه و اطراف آنجا گرفتار

اینها بسته و بلند کرده و آب رودخانه را بعلقه بستند آبی بر و کار نیامد
 پس حواله و مالکوب بسته قلعو کمان را بدقت تیر و تفنگ ساختند بعد از چند
 که صواعق بلا بر نرسید استی الطایفه آتش افروز بود اهل قلعو کجیل المبتین
 استنمان سیرت حربه میوزت جویمان و راه نداشت جویمان کردن
 بر بقعه اطاعت که استند انحضرت اساس القلعو را بر کنده اهل قلعو را
 گویا بنده یا بورد و سایر محال بر اکنده ساختند جوت اهل قلعو یا بخواده
 نیز که مسکن طایفه کند و زلوی است از بود در زمره اتباع ملک محمود نظام
 یافته رخ از اطلاق کسی بر یافته بودند بعد از بستن کار بنگی قلعو را بت لوبه
 یا لصبوب افراخته مدت سه ماه القلعو را بمیقوت محصور می انداختند نخست
 دو طرف حوالها نزدیک داد خاک ریخته ملینه ساختند استند ان لقب
 زن و ده کمان و جویمان خارا سکن آغاز لقب زدن کردند بمقارن
 و موال لقب بر یزید اهل قلعو از کیم کاوی سیل و کلنگ لنگر پرویشان
 نیز دستی که لقب زده ابا روت اینها بسته آتش زدند چند نفر از

بیکسان که در میان لقب بودند و در از همادستی برآمده بادل سوخته
 ذکر نقشه زوانه عدم و دیوار قلعه نیز منهدم گشته اما قلعه گمان یا حسن
 و خاساک بآن موصوفه ریخته راه دخول بر سپاه نظر گشتند چون به لقب
 عاری ساخته شد پل داران پل توان را اطراف جمع آورده چهار رصد قلعه را
 محاصره یافتند صد ذرع که پیش از خاک و خاساک بمقابله تل بلندی
 که نسبت کسی درج و عرض نه ذرع ارتفاع آن نیست اصطخر کوه
 بسته شد و آب بر آن جاری ساختند در عرض دو ساعت آب احوال
 حصار کرده ریخته بر اسباب نیات و فرار دیوار انداخته بنیاد قلعه را نیز
 دستی زن سیلانی امان چون خانه حباب بآب رسانید و در پر و بم و بپوش
 آثار خاویبه علی عوشتها ظاهر گردید مردم اینجا کوکب طالع را در برجم ابی
 نقیب دیده دست از جان گشتند و از عین اضطراب مانند سر سنگ
 ز خانه جیسم روان گشته از روی ندامت بیامورد و در آن فرود گشتند
 عدو لگانه چهار نفر از روسا انظار یافته را که سر مایه شده بودند معروضه

با ساموده برات نام که ضایعی است که را که مرد سلطان است بود بکلوه
 لشکر شاهانه که فائده است بهای یاقوت ساخته برات جیاست را با شت حواله
 کرده ساکنین این را از انظار دیگر و کشته اند پس بجای ابیورد حرکت
 لویای طغیانبوند و بعد از چند روز به سمت ملند عزم قلعه را خیمه کردند چون
 فراغان نامی که بزرگ قلعه بود بود جمعی از ترکمانان را با خود متفق ساخته به
 دو تنخواهی ملک شش فتنه افروخت حضرت ظل الهی در حالتی که مشغول
 محاصره باغواده بودند ناگهان سب و کین جلدار را با چرخ بکشت و جمعی از
 دبیران نامدار با طغیانی نادره مامور ساختند و چون آب را خیمه از چهار نیده
 کلمات منویست مسند مامورین در مراب بنای توقف گذاشته برخی از ریت
 دادند که محافظت آب کرده نگذارند که داخل قلعه شود فراغان نیز با جمعیت خود
 بعزم مدافعت بر سر برج آمده یا مامورین مجازله و شکست فاحش دادند
 را قلیل حرات بکشد و خنجر کرد و کمانا طاعش خانه روشن میکرد روزی که
 از شتر باغواده فرار یافتند و باغواده وارد ابیورد شدند و باغواده را
 از شتر باغواده فرار یافتند و باغواده وارد ابیورد شدند و باغواده را

بعوض اندک رسیده بسیار است و الا بعوض سکار از خان را بخند چنان جلاد
 و کمر بجهت بی را خور ز ساخته بکام تمام بخانم استیصال حرکت و از سیرا به
 میان جمال بادیران سو که جدال خود را یکبارده رسانیده متفرقه سیاه را
 جمع و تهیه اسباب قلع و قمع کرده در برابر از آن چند صلیوه فرمای استیصال برین
 راه اقدام و ترکمانیه و قلع و قمع فراز نمایند اعلام کنند در آن روز قلع و قمع
 اعیان نموده مذیو سیمال بلندی اقبال نه چهارده بر کسبید از اتفاقات در میان
 فوجی از ناتاریه و روبرد بامداد فراغان آمده فراغان با جمعی از قلع و قمع بر آمده این
 در کین کین باز داشته خفته باز قلع و قمع بر کشت سید با دکان بدو و قلع و قمع
 آنچه را از قلع و قمع فراز ترکمانیه نموده خبر بخند بلندی اختر رسانیده اند الحفظ بکام
 هیچ بعوض تعاقب بر مرکب نیز تک سوار شده و فرسخ که از چهارده دور و از آن چند
 نزدیک شده و فراغان در قلع و قمع است مجموعی از قلع و قمع بر آمده ترکمانیه از
 یمنه و ناتاریه از جانب مسیره از کین گاه اسب انداخته یا کشتیرا اخته از

و طرف بر قلب سیاه نموده خواه تاخته حضرت یکتا بیاری یار نموده
 یک لول و آن یکین منکم مایه غلیبو الف از فلت خود و عدت انکروه اندک
 نموده بادیران افشای پای نیات و فراز استرده دست یا شمال الحرب
 و یکبار بردند در اندک مانی محبت الطایفه چون طره خوابان تا مار و کمان
 تا بپای سپرد و ای فراکشند پس موکب و الا بالضر و فرو فرجه و طفره
 برشته متعارن آن جمعی از تا تا به جانب قاسم عازم مرو سندن روز یک
 سلطان ابن ملید طارم از قلمه چهارم را این اقلیم گرمی برافراخت و قوافل
 در مقابل فرض الوریس بر انداختند و از حمید بوزم امام کار قلمه را
 اعلامی بوسی طفره بودند کرده قراقان چون حال خود را بنیاه و روز را در آ
 دید دست بدامن اسبمان زده از قلمه برانده مستعد خدمت گذاری و
 رسم نمان برداری سندا تحفرت بنر سوا لقی اعمال او را العیون مفرون و نو
 و نر گمانه قلمه را کوچ داده بصوب ابورد و نو بفرمودند و از آنجا بفرستاد
 که هر روز در آنکوش تمنا می سپرد و پرداخته چون ترکمانه علی ابل و بر

و نکه و عنوت که در حد و دلتا و درون می بودند در میاد انحال باغوا
 ساعید سلطان کلانتر درون پاد از جاده الفیاد بیرون گذارنده ولایت را
 تصرف کرده بودند حضرت ظل الهی بفرمان تینہ ایشان از ابیورد با یکہ نازان
 عرصہ بترد وارد دلتا و محمد حسین بیک ولد ستم بیک وکیل حشیش کرک بفر
 کہ اہلنا بیکر کی و اہلنا ص باین دودمان دولت مناسب میکرد حسب اشارہ
 اقدس باجمعی از برادر ہواخوانان عازم جنوبستان و بموکب مقدس پوت
 سلطان سعید بر حقیقت حال واقف گشتند چون وقت معاومت نہانت
 بامی ترکمیتہ الشمت وارد باغینا دلسر سخی لسا و از انجا بفرہونی
 بخت سعید باجمعی از روسا و اہل استان آسمان بنیان گشتہ اہلنا رہند
 و تر مندگی بخدیو صداقت و بندگی کردند پس نام عزیمت بجایست و
 ابیورد انعطاف و محمد حسین بیک رحمت الفرافت یافت در خلال الحال
 با ز قواخان را بچند بر اسر بچہ خذلان کر بیان گیر گشتہ با حید نفوذ خاطر
 رفت سرست محمد کرد اینکہ علی العقولت کردند بی بذات اقدس سربا بند

بی از اخلص کشتن و کجید بدانند پس مرا بعرض هدیو ذی ستان و
 رسایند به یکی استن معروض بیع سیناست و تارک هوای بر باد
 شدند در بیان نصیب رضا قلینان از دریا رباد ستای با مر سردار
 خراسان و قانع کار او در اتای اینحال رضا قلینان نای از دریا رباد ستای
 سیرداری خراسان قفس گشته از عزم راه در حینکه عازم خراسان بودند
 استهرا را و ازه سوکت نادری که ساسمه افروز دور و نزدیک بود اعلام
 التحفرت ما و رود او عازم جنوبان گشته سلسله حمیت را یا اگر ادا لغت داد
 داده به بنیبه ملک برد از ند چون بر را مقدس معلوم بود معامله اتفاق کرد
 التحفرت مشع الوقوع است به تنهای بادیران کرین و رزم از مایان نظر
 قونین لوامی توبه بجای ارض افد کس افراخته منزل موسوم سیر کبر بر
 که یک کس سخی شهید مقدس در سمت خیمایان علیا واقع است جولا کلام
 باد پای سینه ساخت ملک سینه با سواد تمام مقابله شنافت و
 و قنمین ندیده حرب استحال یافت پس دلاوران طفولانم شمع نیز را بر

حکم و جمعی از اعیان سرکردگان ملک را روانه عدم ساخته ملک از صدمه بکلی
 شهباز پیکارک بلان مانند صید زخم خوچکان شکسته بال خود را به پناه
 شهباز پیکارک بلان نیز با روز اطراف شهر را سیر افتد ام جواد
 صحر خرام ساخته شیرخانه فلقه طوس را که موسوم بقلعه حاجی تراب و دوسه فوجی
 بر جانب غربی واقع است متوکل که حضرت استیاب کرده
 آمد و شد بر ملک بسته بود و سه روز در آنجا بود و نیز کام را با فوج خون آشام
 در خوابی فلقه جوان میدادند و بزجهای کاری بسیف و نمان زخته اند و ده
 بر روی خاطر محمودیان میگفت دند ملک چون رزم سازی و میدان دار
 آنجناب را میدادند و معلوم او بود که حکمت میدان صرفه نخواهد برد از شهر
 جداکننده است بر فلقه کرد فری میکرد و بسیاری از مردم توابع و لواحق
 خدمت آنحضرت اختیار کردند همان چهار دیوار شهر را ملک مالک بود و
 و در سیاق اینحال رضا فلیحان وارد خنوشان گشته ساه ورد ملک و
 سنجو انوار یا جمعی دیگر که همراه رضا فلیحان بودند شقیه انکتر نز و بر شتر

وارد خيوسان گشته برضا فليحان غايي کردند که هرگاه خياب يادر باين
 عرصه ملک را تنگ سازد و لو ابي نام تنگ افراز و سردار تو ضيع و مختل
 در شان سؤگت نو و افق حوايه رضا فليحان از استماع اين سخنان
 کاظم بيگ نام خویش خود را خياب نادر بي گسترشاده به مقام داد که حکم
 بایک مغزون بخرم ملت و احتمال دارد که دهنی روداده موجب پیش کار
 بشود زیرا وارا که عثمان مقصود گشته به دارند و قدم پیش بگذارند بعد از
 فرستاده او ابد این پیام آنحضرت بنزد دست از حکم بازداشته
 با نظر و ورود سردار بهمان قلعه حاجي تراب را مغرور گوید و فیر دزی تاب
 سازند سردار بنزد در بر راه اگر از جنوستان راجع کرده عازم مشهد مقدس
 و مرحله بهای مقصد شد ملک سب از ان که گشتید که سر رشته کار و
 زمام اختیار بدست سردار اند چون حالت و احوال گرس معلوم ملک بود
 خود را بمرده طو خشم بدوشني گفته با خاطر آرمیده از مشهد مقدس
 بغرم به قایل یا نفيکنج و تو بخانه از راه سر و لايت روانه گشته دون اين

[illegible]

دسته از اطراف بجهت ملک حمله آورگشتند اما چون توپخانه و لعلچ
 محیط لشکر خود ساخته در پشتون سر در تفکیکی و اسبها را بیرون گماران
 قیوح رخنه گزینان ثبات و قرار ملک گشته کاری نتوانستند ساخت
 موقوف و غیر منت شهبه طوس معطوف دانسته لشکر استراحت پسند
 بالین عقلت بکینه کرد لشکریان نیز همیشه سپه دار خوشتر گشته هر یک در کوه
 رخت آسایش افکنده و کشته دکان اهل شهید معبد از ورود بیامانند
 که جای سردار را قیام دیدند معاقبت او گشتن بآن کشته در مکان مذکور
 معمر سردار و مرده رسان این اخبار گشته سردار نیز باطل خان ها
 اسیر افتن و کاظم نیک خویش خود را با جمعی از پشتون در کمال تعجب بجای
 پیل کرده بصیقل سپهر پرداختند و چون ملک محمود صیانت حرم و مسنوبان
 خود را به مهدی نام شهیدی که در آن اوان وکیل میانش بود محول داشت
 او را ادراک گذاشته بود مهدی انشبت حرم و کسان ملک برداشت
 بمرحله اطراف دروازه رک متواری و مستغول و فارغ خود داری سده

و الوقت کس نم ستاده ملک ازین داقه آگاهی بخشید ملک فی الحال با
 تو بماند و جمیع خود بجانب شهر المیار کرده از دروازه ارک در تصرف میهدی
 بود داخل شده و ابواب نجیب گشوده قتل باستانیه را با نبات از جارفه
 و دایع صبر شهر قرار گذاشته فرار کردند ملک از شهر متصرف گشته با
 شهریان نفاق اندیش راه میخیزد و مصادره پیش گرفت حضرت ظل الهی
 هر چند که از آئینه آغار کار انجام ریل یقین دیده میدانست که مال کار
 سردار ناپایداری کجا قرار میگیرد یافت اما بعد از اندیشه سبب این امر مبهم در
 گلبین رسوایی گلی کرده معلوم نگذاشتند آن چنان کردند که دوحه رفعت آن
 طالع را جرم نمیدانست و گمان احوال شان امید بهاری آن نیت بدو
 اندک سردار ملاقات نماید غمزم ایور در کمر سردار نیز اندوختن شد و بعد
 از دست به باز تهیه سرداری را از سر و قتل باستانیه و اگر ایور بر گرفته پس
 نجیب و باظهار حیات اعاده این تمنا کرده رنگ کرده بر سر میهند آمد دوبار
 ملک محمود بمقابله ادب پرداخت و ادرا به سمت خوشان گمیزان ساخت این
 دفعه کار سردار بالمره از حلیه انتظام عاری گشته دیگر لوانه افتد از پیش نهاد
 علم نبرد - در بیان سرداری محمد خان ترکان و ظهور دایه سلطنت
 از ملک محمود و محار با سید محمد باقر و حضرت ظل الهی رود نموده - در آن
 ایوان آذربایجان مقیم گشته بادشاهی بود چنان این خبر رسید اعیان آن دولت

رسید رقم غزل به صفحه احوال رفاغلی خان کشیده محمد خان ترکان را
 بسرداری خراسان منسوب ساختند اما پیش از آنکه محمد خان وارد خراسان
 شود ملک عمره ملک را خالی دیده ادلاً تسخیر نیشابور را
 پیش بناده ساخته ملک اسحاق بهادر زاده خرد را به سر نیشابور
 فرستاده و جماعت بیات سکنی نیشابور چون در عمره خراسان
 سواران نجیب نادری کسی که امید یاری و توفیق مددگاری از د
 توان داشت نمیدیدند در مقام استمانت در آمده حقیقت
 حال را بکفایتش اعلام و آنحضرت نیز بنویسند توجه ملک و الامر ده
 رسان مدلول کرده - و کم من قریه اهل گناها فجاها
 با سنا بیانا -

گشته خرد را مستعد و سکن جمیع را از آثار به
 واکم ادکلات و دره جزو ابور منقده -

ساخته میوهی بخدای یگانه در بزم ابدالیشان روانه گشت اگر ادینوشتا
 بموجب استاره اقدس معبر بخوابون بپوشند و بعد از ورود دنیا بود
 ملک اسحق معلوب و مقهور و جمعی از اتباع او از مرطبه حیات دور گشتند
 خود شش در باغی مستحق شدند بعد از وقوع این خبر ملا محمد ابرقنای کیمیلانی
 ساکن ارض اقدس که سرآمد فضلای عصر بود از جانب ملک برای اصلاح
 احوال اهلین وارد دنیا پور گشت چون پیوه جوانمردی و فنوت انصاف
 حمایت طرف عاجز نوازی میکرد در وقت گریانه مفتضی بن شدند که ملک
 اسحق را از تنگنای محاصره مخفی فرموده روانه او تیر کرده باشند طایفه
 دوستی نزد اکراد تیار و اوقات زمان ماضی باین معنی راضی گشتند و قصد
 مال و ایندای خال ملک اسحق کردند و آمده البت ان چون پروانه اذن
 ز دیوان رضایی هدیه سلیمان ستان در دست نه است در عهده
 متاع تعویق ماند در سنگا میکه سرچشم این اندیشه گریبان کرد قاطر از
 در گشتش و تیره شرارت ابله سوای شک فازی نعل باد پا ایشان را

۶۸
درانش داشت ملک محمود از حقیقت حال و احوال و سبب عیال تمام عازم
بنیاد کردید در منزل قدمگاه و محکم سرار گرفت آنحضرت نیز با ایشان
و اگر ادب بنیاد پور را است مجادله افراشت چون ملک از بیم نفع و گسختن
و گسختن اینها است این تو بخت را ما من خود ساخته با قد و طو و ستر جام
از کز یک یک میدان اقدام عملی دکاری از پیش و زلفت اگر چه اساس
فراکش می نمود و بعضی از لشکر با ایشان می نمود گشتند اما چند نفر از ایشان
و اگر ادب نیز زحمت سبب منزل سبب می کشیدند ابراهیم خان برادر آنحضرت
زخمه را گشت و نیاید اینک نوس سبب طایفه اگر در دست بیا کی آب بی
خود در میان خود سر کرده کامل الرای ندانستند از رفافت اندک
است آنحضرت آنها را ستر نمودند که با سال سما حاجت همراهی کردن
باعث ندامت و منتهی علامت است من بعد بیاری خدایه تنهای مجادله با عدل
کرده ستارامادامیکه مثل اگر او دره جزو ابور و ستر بر و مطلع و دیگر
نشانم داخل شکر توذ نخوانم صاحب سما با سبب دشمنی این کین بمیدان

که هم به پسران کلاه با لوی و آب سپیدی که بدست آورده بودند از صو
 لمی و غلبه نشویش بر یک در راه ساکن سرخوش در پیش گرفتند و از زلف
 جماعت کاری می نشست ملک بعد از وقوع ایصال بنیاد پور را محصور
 بل شهر چون خود را در معرض مخاطره و شکنجای محاصره یافته از در عجز آمده
 و در ایستاد و ملک را حکومت آنوقت را بفتح فلینان بیات حاکم سابق تفویض نمود
 یک ارض اندک که در دوردست و در بارض فیض میان در خود کیان و استعداده
 ده ارباب سبک سری چو بر سر و سکه سلطنت بر پیم و ز زنده چون خود را
 بیان منسوب پیدا است کلاه کیانی برای خود نریت داد لیکن با تقاضا
 ز گفته لسان الغیب بگوشتش میخواند **نفس** نه هر که چهره را فروخت دلیر
 داند نه هر که آینه سازد سکندری داند نه هر که لاف کلنج بپا دوزد
 کلاه داری و این سروری داند چون امای بی تو فتح که مضیه ایست باین
 شهید مقدس و اهورا در از بقعه اطاعت بر تافته بودند کشت و
 آشک شجر آنکه و ه ملک سخن را باین امر مامور ساخت مردم بوی قح از

حضرت ظل الهی اسناد نمودند تا وصول آنحضرت بقوم جوانی که می شنیدند
 مقدس سمیت زادگان بنفست نموده و ملک نیز از مستبد مقدس
 که بد افق آنحضرت یرداخته از جایا بر سر جنوستان آمده در شرقی مستبد
 تلاقی فریقین اتفاق افتاد و ندید بر مخالف تقدیر دو صد نفوس و از اینها آنحضرت
 فیصل و دستگیر شدند یقه فرار و عزم و خانه و دیار گردید آنحضرت باد و لغو وارد
 کلات و ملک عازم با حق جنوستان گردید که از صد و این دین و فتور
 در باب حسد و عناد فرصت داد با کینه از زره منصور اعتقاد گرفته از ترکمانه
 است درون اسناد و اظراف نیز به تسویات ایستاد تارک همه
 انقیاد گشته آمدند که با آنحضرت بساط می گفت کرده ابور در انصرف نمایند
 آنحضرت با زار کلات با حمیت خاطر و اقبال قاهر عازم و ابور و در خارج قلعه
 معرکه برای نبرد گشته افتاد به مذکور را یا ترکمانه شکست داده فواری و جمعی
 از ایت زار در مغول سبستی منواری ساحت و از جایا که بدفع ملک مرکب تنویر
 سمیت جنوستان برانگیخت تا وصول کوکبه و از اینستاب ملک ارادیا سبک

تبعین

در این کتاب...
 (ک)

محبت الیه از اسوق ساخته را بت مزاجین افراخته بود آن حضرت و
 یاز بجا بت ابورد و عطف عنان بشهب کیتی لوز در دند بعد از وفات
 مقامات محمد خان ترکمان که از دربار بادشاہی سب دربار ما مور بود و ارد
 ز اسان گشت منسج علیخان بیات که از بجا بت ملک حکومت منیا پور اف
 است سبب وصول خیر اندن سردار بری و یا ملک در مقام خود سر
 شد منی لغت ساز گردید دیاره از راه راست اینک منیا پور کرد
 منسج علیخان بمقابلہ برداخت و یا منضای تقدیر و دشتیکر کردن عمره
 تبکرت و ملک محمود بشهر استیلا یافته ملک اسحق را حکومت لغت و علم
 من منسج قوت نمود و بعد از منسج منیا پور داعیمه افوا حضرت مجا که
 شکسته ملک اسحق را با لشکر و جمیعت او از منیا پور طلبیده و خود با کوه
 زد و نام نام خارج مستند مقدس نقل کرد از اتفاقا بت حدیه بهمال
 نام از دستمال را بت افرازا استقلال بجا بت ارض غلذ سال
 هم به و از انجا پسر محمد نامی که قبل ازین در مجادله لوت منسج علیخان رود

شده ملک پوخته در آن اوان از جانب او سر دارو صفحه آن بود
 بود بد افتد پیش آمده مغلوب گشته بقلوب ترمیت و موکب و الا نیز تار من
 اقد غنیمت نمودد بعد از ورود بکوسک مهدی دوسرخی مستند از غم
 واقف گشته حرکت ملک دلیل کار راه و لطف علامت پروردگار داشته
 سیمت کوه سنگین بکوسخی مستند نصبت نمود از اینجا که نگاه قدر
 سر انجام اسباب دولت این ضدو جهان را و بر بدو دست روز شرف
 ایزد و پایی سعی آسمان در وادی حاجت روا این خبر و ملک اختر از کواکب
 آید ریز میاست بهما حسن التفاق و تاسیف و انداختن و اتفاق ملک
 اسحق هم از راه نیست پور نماز و روز و از منزل طرق دوسرخی مستند گردید
 طرف عصر ملک اسحق را از سمت پایا قدرت و ملک محمود از طرف باغ
 مذکور با قدرت و سوکت بعرصه میدان کجا و را ایزد حضرت ظل الهی
 نیز نایب بر آن کردن فراز یاری هدای بی نیاز هر دو طرف هنگام آرای
 میدان سبزه و آویز گردیده تا احوال کوچه سلطان روزی بار و بیخ

جهان سوزد و دوزخها درین صوفی بر آید از این بر آورده جمعی کثیر را
 طعم شیرین و بر جی را گرفتار بقید اسار ساخته تو بخانه و قمارخانه
 این از انصاف کردند ملک محمود ملک اسحق بر دور و از سو که تافته
 بجانب قلعه رفتند و در ماسن تواریک کهن چسبند و از گرفتاران معرکه
 ایچ اهل شهر بودند از دیوان اسان خدو پیمال خطبه اندوز و فرمان
 بجات و جمعی که از خواص و گمان ملک محمود بودند با نور کلمات گشته
 کوکبه و الای بجانب کلمات انصاف یافت اما ملک محمود بعد از وقوع این
 شکست با غوای او را به که در کسری با و هم دست و سلطنت
 یابی بسته بودند به زور بر کمانه درون و فدا کرد از حیو سال
 که قیامین انجمن سار و الی را مملکت بوعده نوارش کرده بودند
 او ز عیب و محالفت آنحضرت تحریک نمایند و الی ان عهد موافقت
 با ملک محمود سینه بکناش و سادس بر سر نه و اطلاق را از آنحضرت
 بکسب آنحضرت بجزد اسماح ابر بخر بینه تر کمانه بشهر میناد صندرا

Time-keeper.

ساخته بکام صبح که ترک که تیغ بیدار گیتی فروز جلوه کرد
 و فر کردید قتل و غارت بطور رسیده اند و از آنجا مردم سزا جمع و دولت
 مطلوب البتة استقامت کرده باز از راه میاب و کویگان بجانب ارض
 اقدس جلوه گزید با اسب عزم رانی و افزای توان رزم گشته طاعت گستران
 را که از سهم جنگستان عقاب بر سر نخت دود گشته کرده از دو کوبه کار
 بمن راز گین زده کرده و خود با چهار صد یا صد و نوزست گین روح ترا رستم
 و ارد قلعه موسوم به چهار و ملک محمود نیز از شهر بیوم مدافع سوار شده و بمن
 تقاضای فریفتن نزدیک سدا تحرت بقصد اینکه البتة از آنجا که دیران گشته و از بقعه
 خونی گرفته روبرو رسانند جنگ گریز آغاز نهاده کمیت برق نک را به
 حرم عیان دیگران کران رکاب با غایب گشته قار و قار بر سیک جوان
 ملک بیون بی بد عابنده بغزو دشمن محبت خود راه نداده است جمعی مستقام
 رسید و باز از کیر و درار کم دید کرو فرمی از طریقین سهل آمد چون دران
 شدت سرما خنکی از حد برده بود و دلایلی بابت از نزول برف مانند آن در جوانی

Time-keeper.

بوضع مشهور لکال که دوازده سکنی مرد و واقعه است و سربازان
مرو بود رفته اقامت از ویجا فیه بازو فاق و نرکمانیه استقامت کرده با
از قلمه کبان معطومه و اهل قلمه را از گشت و رزح ممنوع ساختند ملک محمود
از اختلال اوضاع مردمان واقف گشته بر طبق اسبده عالیهان تا تاریه
یک نفر از استراحت حکومت آن ولایت یعنی عاکم مذکور با اتفاق استرار
مار و یاق نرکمانیه دست تقاول و از ونا سال آن ناحیه را ناخت
و تازکر در حیوان اهل قلمه را از قلمت آب و از و فکار غفلت و هلاکت انجامید
دست نفوس بر ذیل یاری و دامن مروت و مددکارا تحفرت زده بعضی احوال
خوشش پرداخته و التحفرت نیز از راه معصیت البیت بوم بنیه انجاعت از
طرن را این عزیمت یا بصوب ان سرانند در بیان **مقامات**
چون موکب وارد طرن گردید یا اختیار طعمیان آب عبور از رودخانه
بهر گشته درین سخن ملک و واقعه سنده چون از صیدگاه عزیمت با
بازگشتن ناگوار توصله شهباز طبع خنجر مخالفت طایفه او با فیه حرس

سرازمی

سبب گردی مولی قلعتان محکم الحاد در است و افواه مذکور بود از کنی رطبت
 آفتاب تاجت و سرش کرده از سیرا به مقصد مقوم کشته بر سر دست آمده باران
 متدبیرند بجهت یکبارگی سبب تمام طغیانی در قافست متدبیر یک آبی مبدل گشت
 و سر خشک سپهر نیز گرد در آن سرزمین از کثرت ریو و کل با سبب و خل کردید
 روان سیل کوه با بیتی سبب اوج فوج فوج یکبارگی رسیان موج کرده هر یک
 سبب افشاندن از سبب باران و کثرت کل رخاست مذکور بود و نه
 قدرت نزول سر رشته جاده از دست یک نگاه بند رفته همان طریق است
 بخانه زین سبب برده است م طبعه که مجر خارج قلعه رسیدند و موی
 چون نوازل کا و برابر در خانه بر خود پنجان دید بخرافه دو چاره ندید و
 ابواب معززت گشاد و بر خود را با سبب و نزول بخدمت و الا و سبب
 سرگردان و قلاع و یکسر نیز از اطراف طریق اخص سبب ندید چون
 بقایا نه همراه بنود کجا رفته بود و داخه بگویند بعضی از ایات امرو
 عز و دیانت محب علی سلطان حقانی که محاطت ملجئات اقدام

در هنگام کمال غفلت در آمده با لایحه معلول و منتهی کمال به این حجت
 از اهل قلم از در اطاعت در آمده بحسب علی حلقه از ابا عوان و انعام گرفته
 خدمت اقدس او را در خدمت البت را با همه تکرار و توفار ابدان سر
 و قواع آن کو حایده ستم کلان و اسبورد فرستاده خود نیز سایه وصول
 و اسبورد پات انداخته در بیان می صره قوزغان و تنبیه قاناریه
 و وقایع آن رزق از حله قلمیات طایفه البت به قلم قوزغان
 بود که معلول بیاستور بکشتن یا با لوقا آن هنگام سنجران در عقده
 تاخیر و تعلول مانده بود چون عا ستور بکشان با وصف استناب با نزدیکی
 عالیشان تخم محفلت در زمین دل کاشته و حق ایل را کان لم یکن
 اگاشته جعفر قلی بیگ ستاد الوینز که روسا حاکم خنوصان بود
 در محفلت این استناب با و بعد استناب گشته یا عانت او آمده بود
 البته الوای طفرانوا قوزغان بجانب شفق گشته در اطراف قلم
 بهای منین و سیه ها محکم ترتیب یافته گشت جعفر قلی بیگ بطریق

و اعذار کرده مرحمت خطاب و شش او را با طایفه آورده است و در دست
ما شور و گریه به تنهایی با جمیع خود بهر اسم قلعه دار میبرد و اوست از
موتیات اقبال که در ایام توقف کعب منصور در خارجه قلعه فرود اتفاق
افتاد اند که چون در ازمنه سالفه بنابر عدم مبالغت ایمان دولت صفویه
در حدات خراسان اکثر اوقات و لاگناه و تسبیح و در یکایه خوارزم
دتر نمایان بود شیر غازی بهر ایام ماضی در بلادی عهد آصفیه اظہار
فتنه جمعی در زم ساز و بار سال خود از یک پست و تیر تازی میگرد
هر دفعه از یک به مغلوب بلدان و مغازی و مقهور یک تازان مبارک
بازی گشتند پس شیر غازی تیر و تادل و دست درازی کرده بنار
بار سال در سال آمد و شد و قافله تجارت و در سبب اوقات
جمع از تجار خوارزمی دار و در محض فتنه نمود و بنابر اینکه ولایت جمعی
در حدود دست واق و مردم آنجا دولت ملک را تلج بودند ملک با
ایشان اعلام کرد که بد رقه بهر اکرده قافله را بطریق رسانند اما جمعی
به سبب مطالبه باج با تجار نزاع و ایشان را بقتل رسانیدند و
احوال ایشان را متصرف گشتند چون در آن آذان آذانه شوکت و قند
آنحضرت که ماده المجدله مزاج فاسد خراسان و اسطون شمیر
نخون آستان فنی دما به دور و نزدیک براسان میبود بهر دست

دشمن رسیده در بار دلتش قبله انام و سرجه خاص و عام بود
 شیر غازی بعد از ستیدن این خم ایچی بخد مت آفتاب فرستاده
 و استرداد احوال منوبه نمود آن جناب لازمه مهر باقی نسبت
 بفرستاده را در مبدول در استملاص مال و استم صناع
 تجارت الطائفات ماحول داشتند این معنی و سیده غایبه
 شود دشمن و باعث الیام فی مابین شده پانصد از غلامان
 خاص بالهوان جلور ابرسم خدمت و اعداد روانه موکب ظفر نبی
 ساخته آنجماعت دریای قلعه و زنگان دارد مکمل ظفر اثر و از
 نوازشات لایق بهره درگشتند و نیز بسبب انقلاب اوضاع
 مرد و سائے قاچاریه را چون پائے تخیل و قمار از جارفه بود
 ادنی امید داری به بار آن زیمنده شیر بر شیر یاری -

و رفته بود با یی قلم مذکور بفرمایید بوسن سر رسید یی بستند و هم از جانب
 رسن نسبتاً الهامی که در آن احوال که ما نذر آن سیر بهر حسین علی یک
 خواستار است بفرست و اسفند و کفین و کار آن کوکب قبال الا نور که از نور
 انسان طلوع شده روز بروز فروغ نیز عالم افروز گشت بر روزی نور تابان
 و بهایی یافت مامور گشته در ایام مجامعه اقلید دیده سیر به سیاحتی غیا
 قدم و الا نورانی و دست حق از کله از خدمت والا بچندین کلمه یی رگنا
 با سعادت کرم کل افشانی ساحت الحظرت فرستاده مذکور را که می دانست
 بد از چند روز مرض و شاه طهماسب را سمیت خراسان و کلبه و
 زین می نمودید چون ترکمانه علی ایل ساکن درون یاز بجهت مد فطرت کرده
 عادت سابقه سرازیر بان کردن کسی را آوردند شنبه الظایفه را مجدداً
 به سمت منصور طبره الدوله ابراهیم قانرا یا جمعی از سیاه لغت یاه مجامعه
 لویه قوزغان مامور گشته بهما روز یکشنبه جمعی از قبا یازان حیا و زنده
 علم خورشید که ساکن ترکمانه بودند از آنجا و دواب الظایفه را

غارت ساخته الت از قلم برآمده هفتای حب و جمعی البیان لشت
 بهمان سنگتی بهت تیر و کلوه و لشت کردیدند و دیران بر سر قلم آمده
 سیر حاجی را صرف کردند و قلم در شرف شیر برآمده که اهل قلم دست
 بدامن اسپهان اوخته و حضرت گل سجانی دوباره از اعمال الت
 عزیزید بر گشته رایت افرات بعد از ورود کوکبه والا بنزد
 یکی فوز خان قاسم سوار یک قلم دار بر ایفا دیده قلم را تسلیم نموده سر بر
 اطاعت گذاشته و پس سر ستادگان شیرغاز بر اک مدتی در رکاب بجا یون
 ساکت طریق سربازی بودند و بطای صفت و اسیر از دست آوردن مرخص ساختند
 و چون تنه تانار شهنشاه دیمید قدسی بجز بود از راه بزم و حوض فاض
 و عیال با دساحت مرور امطرع فروغ ماهی خورشید کو اصفیا رساختند
 و لاکس لالت فرستاده انجاء سر از اطاعت بر نافتند از حضرت موه
 ابان گشته قیامین مجاد و واقعه و انجاء مورد تنبیه طمع و از الت
 جمعی معروض نیم بدین گشته کویم و کلفت خود را که از شمسین بند

و شستند و با مال و اسوان و اعیان الطایفه به صرف در راه
 پس حضرت ظل الهی مال و غنیمت را بر یازیان محتایت و اسرار البیت را
 باخته غرم رفاقت فرمودند اینجا از باب استیذان در آمده آنحضرت
 یقه مذکور را کویا نینده در اصل قلم و مرکب و با فرقه قاجاریه و
 ملح داده هر دو گروه مورد عاطفت علیا و زویا فریق را از ملتزمان کنار
 لا ساخته از آب را با خیر کویا بهر دو سر نمانده عازم ارض مقدس را
 با بی شهادت فرمان نوشته مرده رمان توبه موکب میگردیدند در میان
 لمیخمت شاه بهما سب بعزم مقابل ملک محمود سبیتا بخلاف جنونان و
 غنیمت در موکب بعد از حرکت موکب معلی بجانب فتوک محمود چون
 ریان خود از حین خضم قوی دست رانیده مصنون ایکنه بیت مهر در شجده
 و بهتات سود شیر بازی کریدان سود فرصت یافته از شهبه
 تقدس از جانب جوین و اسوارین مرطوبه بیا گردیده که شاید در آن زمان
 شاه طهماسب سلطان یافته با فضل کار سربازان و سر رشته دولت را

بجای قاجاریان آمدند

ان نظام نوازند چون عیث مردانی و نیز از یکی آن حضرت در حدود حراسان
 بلبله آوازه و کلزار استوده استماع اند یار از زلال جویبار یتیم اید است
 تازه تیاره قرین طراوت بی اندازده گشته ولایات نواحی را میورد
 مطمح مایه نوای ملک نوزدا حضرت می بود سناه طهماسب در آن روز
 در ستار و در لبطام توقف و بعد از استماع حرکت ملک محمود بگوین
 و بسیم داری فتح علیخان قاجار با میداری و مطهرات اعانت و
 مددکاری آن زمینده نمر بر شتر دبی از راه جاجرم و اسفغان و
 روانه در جمن حرکت خود حسنعلی بیگ معبر الممالک را بگذشت و الا و ستاره
 تمنای مقدم استر و در فرزانة و ناد در زمانه محمود املاک محمودان را
 قلع جوی را در سر راه محاصره داشت منقول شجر سایر نواحی بود و
 که آوازه الفراف موکب داری از مرو و غرمت آن حضرت بجانب ارض
 آمدن و حش افزای قاطر ملک گشته دست از گریبان سایر مجال باز
 داشته سمیت شمشیر تابان کردید مقارن آن حسنعلی بیگ نیز از جانب

نزد سبایی بخزند و الا بوسه توی جردن ساه طهاسب بماسو
دل اطلاع و رفقان عینه دولت را سید غریب است مستهرا موقوف
تان و پکران جهان پیماریان خنوشان موقوف با حسنه اما در عذر
شبه خاطر خطر خطور میکند که چون قیامین التخریفات و اگر ادسابقه نزاع و غیر
از در غایت ارتقاء است احتمال دارد که بعد از ورود موب و الا و
مستان التخلیقه در میان اصوات فتنه و شر و کلاه من حضرت را
ساده طهاسب بنا سازی میسر کند از آنجا که سبب خداوند است
سید ابی زبیر دوات انتخاب بود عکس این معنی از برده رقیه صورت طه
و در بیت صد هزاران طفل سر بریده شد با کلیم الله صاحب دیده شد
رج احوال آنکه فتنه علی بن بعد از ورود ساه طهاسب بخراسان و
وز بعضی طوائف اطراف رویدرگاه سبایی آورده از آنجمله طایفه ارا
عینی کامل انبیا یافته بود و ساه طهاسب را خود سر کران میدهند
فست اندیش کار خود کشند و سید خواران شد که غلبه حق ندیدند

Handwritten marginal notes in Persian script are present on the left and right sides of the page, providing commentary or additional information related to the main text.

سنگ نفوذ در الطایفه اندازد و خود را در امور دولت معتد سازد
بجای قلبی بیک ساد او را که از موثرین تجرباتی بود و ما مورس ساخت که با قوا
اصل خود به تنهایی بر سر شهادت رفته با کل میگردانید از حب کرد تا گویند
وارد شود چون عقل خردمند از قبول اینگونه تکلیف تجرباتی دانست
بجای قلبی بیک سر اعتد از پیش آورده ساه طلماسب به تیغ نه پیرش علی بن
او را کردن زود این مقدمه باعث وحشت آن وحشی خفتن گشت و
چون ابواب قلوب بر او خود بسته بود بهجوم عام و از دماغ تمام دیوار قلوب
را بند گرفته تجرباتی مجموعی بنام بیک سر سنجی حیوانات رفته بنای
جمعیتی گذاشتند و در آتش غلغله و غوغا در میان اگراد و مشغول و
استر اباد بلیله بود هر جا بگردی دست می یافتند از عباس و یراق
عریان میکردند اگر چه از ریکه ز بعضی امور عین رفتار فیما بین تجرباتی و اگر
معتصم بود لیکن در تجرباتی الطایفه چون دست از دامن چاره دست
بودند از بنام تجرباتی جمع از ریکه تجرباتی این حکایت عازم تجرباتی

کرنته

شده در منزل لیلا در حین آن حجاب موفیه چو سان بود بر کای
 شطایش بپوشید و کافیه عبد بنده کیستند و صبیبه تمام بنا
 بل حرکت کن را بر او تولید نتائج الینام در همان مجمع نام زد آن نریان
 ت کرده برای دفع سکر آب سنیر سی خور دند العبد بد بر آمد بقدر
 بنه تدبیر منج علیجان صورت غایب عکس مطلوب و عکس بند بر صورت
 خود را حجاب کردید القصة حضرت در صد استقامت اگر ادد و نعم
 آمده چینه نواز است ربه را همراه کرده نزد محمد حسین عکس ولد شاه
 بل شاه وردی یک شیخ خوانند و فرستادند که مصدر حرکت کنند
 نظر و رود موکب الایا باشند و از همان مکان میر الماک را نزد شاه
 حاسب و شیخ علیجان فرستاده میقام کردند که هر چند این نوم سلوک
 با سانه بی در حین و فنی که بکام دلالت و ترغیب دیران غازی مبارک
 بر باز نیست مفرون بعد از بود حال خود بکلم نقد رحمن اتفاق افتاد
 من هم مستقیف و ارد شده اگر ادرا بی ارم روز دیگر که شور بسیار کان

بزم ملک را بنور حضور حسین بهار است آنحضرت با کوه کعبه غلام وارد
 جنوستان و سناه چهار سب را ملاقات کرده عذر خواه اگر ادسته رفع
 ماده نفرت از جاسین گردید و در اینجا حکومت جنوستان بموجب استاره
 آنحضرت محمد حسین بیک لغویق یافته خطاب عالی فایزنده یس لوامی
 جهانگشی در لب و دریم محرم سینه تسع و نیش و مایه و الف مطابق
 بنوبت ابل از یونستان بعزم سیمجر ارض اقدس نصبت نموده و
 اول ملک را از سورین راه باطاعت دعوت کرد چون او را سر پیچ
 عقلت و کریمان کبر و برشته بختی او گناست ملک نفذ بود بیدادن جواب بتو
 کبریتی بر فاست و در ارکستت و راه نمر کند و در شهر ریز و موکب مظهر
 در دوم ماه صفر وارد حاجم شهر متفلس از مخازی ارک از جانب کوه سنگین در کمال غرور
 میکن با کوه رکنین عبور و زاریه مقدمه خواهد ربح را منور سیاه منصور شده در چینه
 از گنار شهر ملک محمود از برج ارک باند احتش توپ و باد بچ بیغام نافرمانی بکوه
 اکنان سیر منجیب قل الهی با فوجی دستم کوب وقت غروب دریا حصار ارک

یا محمودیان انشأ فردزبان بر سر پستگاهم تمام مانند مهر عالم فروز
آرامگاه کشند ملک محمود از ظهور طلیعه نیز طلعت صوبو سیاه که هر روز
مانند خورشید اوزار کفار بر جی نایان میبندد بر زوال و بال اختر دولت
تخود فال زده در کشند حرب سراسیمه گشت اما هر روز خدا بوار حمید باد
طایفه ایشان به و باقی منشیان ییای حصار شهر بندر فیه نیز جمعی بر
آمده ریت بقعه کرد فری میگردند تا آنکه قتل فتح علیخان بوقوع پیوست
در بیان قتل فتح علیخان قاجار چون در حین توقف شاه طهماسب
در نظام خبر آمدن ملک محمود بنجر بمیان اعیان دولت رسید حرکت
قاجاریه استر اباد بدو نداد و استعداد اتفاق افتاد و ایام سفر
نیز استعداد سردار سکروی استعداد یافت سپاهیان را طاعت
بساوت نمایند هر چند که فتح علیخان بیکه و دفته مصدر خدمتی شده
در آن اوقات پیشرفت کار سلطنت را منظور میداشت اما چون قتل
شاه طهماسب را استقامت و در قید پیدوار کارکنان آن دولت و

بهال اعمادند است با چار میسمانی که نیک را وسیله کرده از خدمت
 شاه بهما سبب استند عی رخصت کردید که یاستر اید رفته بهتیه نکر بیان
 کرده یاز در ابتدا رخت حاضر شود از آنجا که رخصت او در صحن و قتی
 موجب درج دولت بود هر چند که امنای لشکر ظاهر این رخصت
 ردتا مادر باطن بیکر دفع او افتادند چون بدون اعانت خیات
 زخمه گرفتن او نمیشد استند برآمده شاه بهما سبب در خلوت مکنوا
 روشن را با آنحضرت در میان آورده آنحضرت فرمودند که کشتن او از
 روت نباشد و ما همان جنس و قبیله او را کافیت هرگاه خاطر شما بی
 راین معنی باشد او را گردانیده روانه کلات نمایند مستروط بر آنکه
 بعد از فتح مستند مقدس یاز رخت باشد شاه بهما سبب برتن
 قرار نمود پس روز چهارم ماه صفر سال ۸۵۱ هجری قمری آن را با روضه مبارکه
 در دریا بیاورید و بی حاضر بود که گرامیده است علی بن زید در خیمه ای
 سوسه با خنده شاه بهما سبب چون میدادند که آنحضرت بخت

شمس علیخان رهنا نخواهد داد لطف مراد اده خود مکرده بر طرف مهر که آنحضرت و
 بونوق بهمان ششهر بوده در دربار پادشاهی مقول رتق و رتق امور است
 بسیاری بودند بعضی از نزدیکان ساه طماسب که کینه شمس علیخان در سینه مخزن
 داشتند فرصت یافته در جزو مهمل کرده بهدی نام قاپچار را که شمس و
 علیخان خونی بود از غایت ساه طماسب خود سر منگب ایت امر
 نکته با سازه آنحضرت خواهند بود جرات منع نکرده مامورین با تمام کارگر
 برداشته دستش کهنه آوردند آنحضرت و فنی مطاع شدند که کار از
 کار کند شسته بود بعد از چند روز با طلاق رئیس سفیدان مت یار کردند
 شمس حضرت ظل الهی مسکفل امور سلطنت و مهمات ملکی حراسان و
 شسته اسبک اقامی یاسی کری دیوان کلید سیبک ولد بابا علی بیگ
 نقیلمی اقامی کری ملایوه حکومت بنزدار لیا و وردی بیگ سینه خواستند
 مقول بعضی یافت در بیان **سینه خوار** که بعد از وقوع فتنه شمس علیخان
 حضرت ظل الهی بدست یاری مابند زد و فنی کمر بست به سینه خوار من افندس

ستم روز بر سر قلعه رفته بود که ستر آویر را در دست داشت اما
 ون برسانه قتل خان مذکور مطاع شده حیاتی تازه یافت اسمعیل را
 حیاتی دولت خویش را لب دیرانه مصمم شده که یوزم حکم بر سر آرد
 ادا سازی آید الحفرت اسمعیلی را از شنیدن این خبر حسیف حسیه ساز
 بقصد ارض اندس از خوابه ریح تحریک لوای غم کرده ملک نیز
 استقداد مقابل شد و در نیم فرسخی خارج قلعه ملافی فین و
 شکست عظمی ملک بزرگ را بافت و جمع گیری از ایمان و اعوان او بایر
 نامی که توبیجی بستی ملک بود بر پلک افتاد ملک بجایست قلعه فرمید و کف
 اختیار کرد دیگر روی بناورد گاه بناورد مدت دو ماه قلعه محصور دیر
 عبادت کیش و ملک قنار و رطرت و تشویش میبود تا آنکه معلوم در
 نزدیک شد که اورا پیچیده روی میبود کار و انامی محمود بنیت نزدیک
 و رفته رفته دامن بگینی از دور او در جبهه اندازا کجده بر محمد نامی که
 حرکت نون ملک بود و سردار حمده الملک او شده بود چون دولت

سمی

قریب
 قریب
 قریب
 قریب

ملکی را بخت بر آب و نمونه معجزه دید در حسن و علی بن نام نایب خود را
به خدمت حضرت قلن ابی که از ناصیه عالی بپوشش انوار تابنده تابنده بود
استاده بیغام کرد که اگر مرا اطمینان کامل از جانب آنحضرت حاصل شود
شاید تحقیق در وازه سمت میرعلین را گشته در وازه را میکنیم و جمعی از
سکریان در کین بوده بمحور اعلام من داخل شهر شوند و دستیار دهم
ربیع الثاني سنه تسع و ثلثین و مایه و الف مطابق بوقت میل سکه میکده
طلمنت لیل پرده غفلت در پرده عتود کان بتر خاک که بخت و سپهر
ماه افواج انجم و اختر را به شجر شهر بند را بکین آنحضرت یاد و وازه برادر
نفرد و هو پاده از زاویه خواجیه ریح آنک یای قلوه کرده در سمت در وازه
معه و در کین کین استاده بطور و عده پیر محمد آماده شده پیر محمد بروفق
تهید و دستیار دهم شهر ریح الثاني سنه مذکور یا سیانان آن برچ
بسته سرکای ایستای پای قلوه افکنده در در وازه را گشته در وازه
نیروی بخت خدا داد یا پادگان شمع زن و بهادران صف شکن داخل شهر

آنکوزه طرد برین ملا با سخن معده سخن چیا رباح را مسرف شده نه فرج
که در محلات بروج مستغول می رشت بودند از متاعده این حال سر
خود را بارک می بایند و متحقن گشته ملک سلکام طلبه صبح از دوطرف
می از سمت جهان سفلی در کمال ملادت و شورش بویش بشهر افک
حضرت ظل الهی نیز پادگان رزم کوشش سرداران جوش بویش را این
باختبرهای انجمن از دو جانب یک برداخته تا یاری ارک نخل حیات
از آب آن را بی ستاخ برک و نساخته انجمن را بارک می بایند و آنروز
سهر بقرین شکر حضرت فرین در آمد بعد از آن اعلیحضرت ستایی از تو
ربیع عازم زیارت و طواف سعادت اندوز تقییل استانه معده
مطاف گشته باز بار دوی خود انصراف کردند روز دیگر حضرت ظل الهی
آننگ بویش ارک کرده بمن که فایز رو سیاه شید از بیم تسلط جهان
سهر جهان بارک عدم کرخت ملک چون راه تدریس را بسته و دست
را شکسته دید از دست استانه اندر آمده حیوان را در راه کار

راز سر گرفته تخت اساسه تخت را که مراتب کرده بود همراه آورده
 سپرد ابا قندی نام که در بدو حال نون تاب کرمانه مشهد مقدس و
 نسبت آن محل در ایام حکومت نون بایک کلین امیر مست کرده بود
 درین اوقات بر سند و کالت ملکی بکته زده مشغول امور بود و با سایر
 و سایر بنده ایام اعیان ملک مورد عفو و آمان گشته ملک محمود از راه
 مکتوب فوق بحسبیه ترک دنیا را باریا بخت را ترک تارک تجرید ساخته
 قناعت بر خود بست و تحت رایوست تخت تبدیل و از خرگاه درانی بکنه
 سلطنت تهنیزی و در و بستی نقل و تحویل نموده در یکی از جرات استانه
 مقدس برسم خول شست سر محمد در ازای این خدمت حاکم جام و جرعه
 کش مراد گشته خطاب سلطانی فاخر گشت **در بیان توبه مویک والا**
بره **سبب جو شدن و صادرات آرمات موجب شان بخت حایت**
ملکمان بعد از آنکه کلید فتح مشهد مقدس بزور بازوی دلاوری بر سر بخت
 تصرف آن زبیده سر سرور در آمده چندنی بر این معنی بر آید غرمت

قف در ارض اقدس کاظمی و حقیق بافت که چندی از افتاب رسیده
 مورد توباع آن برای می قف سیدات آن لواجی کند استیغفار را
 ما نرازه رضا قلی مرزا و حرم محرم بارض اقدس آورده آنجا نرسیده
 بنیاز که مصلحتی است و مفایا بود دولت بر آنوقت و قرارگاه بود
 ساخته چون در میادی حال منوی و سید و صیر اقدس آن بود که
 بعد از شیر ارض اقدس رفته و مناره آستانه مقدسه را بنویسند
 و زارند نمایند لعل حکم و الا با بنام آن امر خیر خیر فرجام صادر کنند
 مناره کنند مبارک چون بنویسند بود مناره دیگر در می ذات آن با وین
 نیویق افراشته که قبه چرخ برین را محمود و دیده هر ماه را دو میان زارند
 و در می ذات یا سده الحاصل حضرت علی ابی عبد از فراع از طل و عفت
 قراسان کس برای عقد کوهر مقصود که سابق در بام بنیه خواستند معالیه
 آن سده بود در روانه چنوسان و چون بعضی از جماعه عراقی و اذربایجان
 که مغربان لسا سلطنت بودند از جانب آنحضرت مکتبه بنیاد افتد و اقتدار

لغاب از چهره شایده مافی الصیر کرده بود کفیه کسبه کجمنت انحضرت از
 سال دانت با وصف اینکه اینجا صورت این معنی را در پرده حقا و
 داشته نظاره نکرد و هنگام تمام که حسن و بتر کام مهر از منازل
 و رطلو پیه تن تنها بسوی شهرستان خرب کرم شتاب سده ساه
 طمس بره نای ببرد بر مهران رکاب و مقتضای ایام شتاب بدون
 اطلاع خدو فلک جناب بر که یسی سوار و مهنری از اصفیل یا ورینق دیار کش
 جریده تنها در لباسی نواری خود را شهر رسانید صبح که حرکت او بر روی
 انگشت یافت اسباب و کار فحیات سرکار او را که در مسکرتن و ایدوار
 افس بود برای اینکه پامال لغت و دست سر سود و صرف دیگران نکرد
 مصبوط و ملیوس و ما یحتاج که برای او در کار بود کجوتان در سال
 و تته را بار هن افس بر کرد اینده از منزل تدور حرکت و بود
 که در سمت غربی حیوستان واقع و معبر اکراد بود نزول و راه اند و سد
 را بر قلعتان مسدود ساخته و در صحن عبور موبک و الا از حوالی

و شان فوجی از گردان اراد سر راه بر جنود خلافت میباد که رفته یارو
ان نیز و کله تفنگ استخوان نایره حک کرده انهم را یافتند ساه پلما
یک سیه بند سپهر ساه ورد یختان و باقی اعیان دولت که بنقص شمس
ج او بودند پرده ارز و بی کار برداشته ارقام با طرف ممالک حصوه
م کرایبی و ما زنده ران و استرا با د کانت حضرت علی ایبی را بخینت
ماد و از ان کرده استمداد کرده ملک نمود و اسحق رو سیه سیه بند
ارد و بی سیه یون می بود ارقام سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
مموده راه اتفاق سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
نمکن چون دانست که با مال روز خواهد کرد بعد از چند نظر افه
نمید سیه سیه که این معنی سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
سیه سیه و حق سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
د فلعکیان آمده الت ان از طرف بیرون و فلعکیان نیز سیه سیه
یار و ساه از انده ران سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه

الهی بادیران افکار و اخلاص کسب جان نثار و بموکه کارزار برآمده
 فریضت بهم در او بخت و غیاز عرصه بیداران جرم دوار برانگیزد خفوقی یک
 ستاد لئو که از معارف جبرک بود در آن روز لکلو ز بنوار کشته کرد
 و جمعی کینه عینه ستم آید از و بقیه آثار گرفتار گشته بقیه ایشان کرم خروار
 شدند و روز دیگر حایه سر احوالو که در میان طوایف اگر ادما حبش سر و
 بند لاوری ممتاز و شهر اند جمعیت کرده بغوم امداد و شاه طما سب آهنگ
 غلوه کرده حضرت ظل الهی مبداء ظهور سیاحتی آن راه زمان طریق پسرایی
 سر راه برایشان گرفته از اینجا عت نیز جمعی قتل و اسیر کردند چون در صحرا
 و درشت حمیس گرفتاران الطایفه وحشی حضرت تغذ داشت حایه طوایفی
 خضر کرده ایشان را با مکان انداختند و بعد از چند اقامت ایشان را
 مروت دانسته مفیضای فنوت و رعایت ایل مرخص ساختند تا و صفای
 سر مادران سال بجای استنداد داشت که کوه و صحرا و متصل از برف در
 جامه بینه دار سبر میرود آتش بسوزان از سبر سخانی خاکستر سردتر

در راه بر جای خویش سر دشنه می برد حیو سوار در حال مدد می آید
درد قلبی که آن را در شکنجی حیرت انداخته و آنچه بعد از چند وسایط
نگین نه محضت را بر مظهر مطلب کلیدی و آنحضرت هر دفعه بزبان سیف قلم
نواب احسان استیضاح را میدواند طایفه مذکور چون دیده اند که از توسط و
کار می انجامی نیست استدعی استند که آنروز بر مصر اقبال از یوسف زبانی
فرکت و غرضیت از من اندیش کرده است هم متعاقب سیه طاهر سب از جنوب سب
باز من اندیش برده امر معهود را صورت دهند و کار گمان دولت شایسته
عرض ایکن استید از خارج از حکام ولایتی که در مضمون جنوبان استمداد که
بودند مددی رسیده از استر از خود نکول و امر مذکور را بر ایستاده طاهر
که از غرض تناسل خیمه زه کشش متوق است بطریق بود صورت حصول دانسته
دلاوری آن رکاب از سب که سر کرم رضا جوئی آنجناب بودند بر دست
سنان را قائم تصور کرده از خدمت الطاهر دل سیرد میگرداند اما چون
و این مراکز است سر مادر موصوف غلف بودند حسد بواسطه زان

六

راه می یابد بگویم اعداد را در آنجا که اسان کرده اند بسبب از ورود
 با جرم من اعمال که ایلی جسم حاکم انجام علی الغفلت حجت است بر منزل
 فقر الدین نامی که از ملازمان حکام استر اباد در دیام بزم و مرج حب
 حجت و تحقیق شده محمد علیخان بوسه بود بر خیمه بسبب بقعه نزاع
 و القتل رسیده و هنوز دیگر که آفتاب بخت خوین بکمره حسیح کبود
 سید آنگ منزل محمد علیخان کرده محمد علیخان تمامی خزینه و امانه سلطنت
 نه است و فرار و در جیم خان نیز بکلی اشیاء را بجزوه تصرف و اختیار خویش
 در آورده و اینچنین متواضع شده و با همی سب و اراد رسیده بایسن کل
 در احوال آتین راه یافت لابد ساه همی سب از بنوستان حرکت
 کرده در حوالی نوز و زوار در ارض آفد سست بس حضرت ظل الهی
 در جیم خان ارسال و تمامی خزاین و اسباب مهنوبه را استر ااد و اصر
 لیکن بادی ساه ساخته در همان اوان حضرت ظل الهی شبی بعد از بخرد
 از علاو حسیح نه و هواش نشانی و القتل بجزات علوی و مستعد

صور عینه و استفاده از انوار قدس بر عالم رویا دید که مرغابی بزرگی که
 اثر افکونید نمودار گشته آنحضرت یقیناً در دست داشتند بجانب آن
 مرغابی کرده قورابده و آنرا که افت زخمی رسد زده در بغل گرفتند
 بعد از آن بکنه قبای که مخصوص اینجانب بود در آمده در برابر آن حیره
 و حوضی و در میان حوض مابین سینه بود بزرگی بره که چهار ستان قوی داشت
 آنحضرت بجا فراموشی نمودند که آنرا بکمر بندیم را رختنوا شدند گرفت اخلاص
 خود دست انداخته آنرا نیز صید کرده در بغل گرفتند و صبح این خواب
 بزرگان حصور بایون نقل کردند سختی از حصار این سور خواند
اگر در خواب بستی مرغ و بامی بنیمری تانه بیتی بادشا
 و بقیه این خواب بحقیقت سرجام که آینه صورت کاو حی الهام است
 فی الحقیقت است که قوت چنانکه بزرگترین مرغ است بادشاهی این قتل
 نیز اعظم سلطنت مایست و صید مایه چهار ستان سجد استاره بر این است
 که تاجدار می ملک چهار بادشاه با حضرت یقیناً چنانکه ایران و هند

وزر گستان خوارزم بجوزة نصرستان در میان آمدن حضرت علی الهی
دوباره بر سر بنوستان و قیام قوی علی ^{۱۳۹} روز است و ششم ماه رجب است
سیارگان رخت شهبستان حمل کشید تا بدکل میرین بهار در شهبستان
ودمان جویدار آغاز جلوه گری عروسان دلارالاه و ریحان در حید گلشن
به نشو و نما برخاستند و سیمای طایف قوه نامیه چهره لاله رخسار سرین و با سحر
بغازه و گلگون دلیک آراستند غنچه لب شوریده حال در عشق کل بشور
نیکیزی بی تیغ زیبا تر از قیامت اهل بال و پر سوخته در جو آسرو سبزی کوکلو
زبان اسبزه نوخیز سار و برکشیده و خنجر خوریز نمود حسه و سیارگان
قدم شهبستان حمل کند است اگر ادا که سخنان استان مانند آب در یک
بهاری بی اعتبار بود از آمدن تقاعد و زریده اگر ادا سکنه کلات و دره
هر زامان نصف بر یک نیمه و انظار در محال دره خبر سب کردگی شکوهم
حیث کرک جبهت نموده آغاز سوارش کردند تا تاریم و نیزه یک یک شود
طیل یا غنچه کوفته جمعی از قایم باره مرور امعقول و قلوه الشرف کرده

قاره نیام ملک محمود بنواز شش او بردند شش حضرت طهیر الدین ابر
به تنیه اگر ادره خرمین و الطایفه سمری شری پرو کسیده با بر ابریم
از در سینه در آمده جمعی از سکر خاقان مغفور بنور انگیزی سکر شری
بلخی حسبیده از یکطرف کلانتر درون یا زکامینه برود علی ابدی وزیر
محمد حسین خان زعفران لوی و مناه ورد یک خان سبحان الله محمد حسین
انفقا داده یا حدت و اسفند ادبیا و نت اگر ادره ادره ابریم خان
در دره خرمین حضرت علی بعد از شنیدن اینها انفقا
با ستاه پهلما سب اسنگ دره جر کرده در راه خرمین رسید که جمعی از اگر ادره
اکوچ و بنه خود روانه جنوستان انداختند حضرت ساه پهلما سب را در میانه
شبهه جنوستان در فلقه بدستبرد کنده است خود بخوستان ایلقا
بیا نظایفه متلافی گشت اگر چه براعات لوا مست ای منوع عن ایم
زنان آن راه زنان نکسته اما تای اموال ای ان و بانی اگر اد نوا
جنوستان را غارت و کام ای نرا ذات اند وز نرا ارت منا ح ن

اینجا مقوم دره بر کشته اند که از کما بلوق بشبه نغم و جمعی را مروض و من
 به دروغ ساخته تخته تاب مقادیر و مست یاورده با سر کردگان خویش را
 حیوانات پیشکش کنند و جمعی از دلهران عرصه سبز در موکب الحفرت
 سیاق فی سزاربان تا حوالی حیوانات لکا ورا لکنز و قوچی نیز یا ستاره و ال
 برای اجراق خرم حیات و بدم میان جمعیت البت استهیب عزیز
 برق تلک و صفر خیر شتافته مامورین جان نثار از تظایفه را عرصه یادین
 اند بر سر کرده اینجا را که سلیمان نام سبز اولو بود دستگیر نمود چون
 حق نعمت خواری آنحضرت جیسیم یوسید بود یکم و الا حسیم بای او را بخر
 انکس طرب از دوقه بر آورده قلم حیوانات را مجامعه کردند سر کردگان از
 قلم برانده متعبد تقدیم امر نمودند و آنحضرت نیز برای انام حج قبول
 و رایت بجا نکند بارض اقدس می تواند از وصول نموده اند از
 اینجا ایراسیم نام هوالا روانه مرو و بند سلطانی مرو را
 سگشته تا تاریه که در مقام طغیان بودند از بی ابی عاجز شده قلم مرو را

رده در صد اطاعت در آمدند اما اگر از جوانان بار از خود خود
 ول نموده راه بنیله بس کشند آنحضرت بموجب نشتی فقه سلطت سیوم
 راه بارگی عزیمت بجانب جنوستان جولان داده ساه طماسب حسب
 باطن طاسب این مطلب مدعی این مدعا بود بر ارم سلطنتی ن میات که در راه
 زمان تاظر سکار ساه طماسب بود چون دید که ازین نیز بکنا بقت مورا
 متناهی است آن لایزیده حقا صورت ظهور نموده مبدء کرده خواسته
 که اگر در ایما به اصلاح بمیان سیاه آنحضرت داخل کرده یاری و سبک
 در پیش بر نه اگر در جبهه که است از اردو سستی خود صادق و با آنحضرت
 منافق میدارستند اما جرات بقبول این امر نکرده باند که بماد آنحضرت
 بعد از ورود است آن محب که حضرت از درین ماده سبقت گزین گشته
 نصیحه بر عکس نتیجه بخشید بر ارم علیانی و یاران از چون این مدعرا
 در فرام اگر ادبی از و نخل مبیند را بی مژده بدند حضرت سبایی را بی سببیا بود
 رعیت نموده ساه طماسب که بمبت پایی عزیمت در راه پیرای تیر زده

و سبک خیزش در پیش فرار از آذی اخلال در تکه و بود چون قدم سبی را
 فرسوده و رنج خود را پیموده یافت از خنیا ب نادری عذر خواه گشته بخت
 یافت بپوشش یافت حضرت ظل الهی اینده فتنه کمر بست به بنده اگر ادبسته فتنه را
 کرده محصورین چون دیدند صورت حال را چنین بطایفه ستاد و قوا را
 که مرد سبک خیز زن و پسر و صفت سکن البیان بودند اعلام از اربابان استمداد کرده
 فوجی از انجانه بگویند محصورین توسل به نور را بکنند اصل فتنه نیز با می جلا
 بدهد این نهاد از فتنه برآمدند حضرت ظل الهی که فتنه و طوفان میزد در کاش
 روان و پنهان در لایق اقبالش در سو که رزم اوران دوازده نفر اول فتنه
 گرم سینه شهاب از انجانه زهره سکاف از هم دریده جمعی از اربابان
 راه نابی بکشد و تنه شتر از همان راه که آمده بودند یا نکردند بعضی
 بطریق عدم روان است فرارستانان ساخت و از انجانه
 که گرفتار فتنه اندار گشته آورده در جنوستان سپاه حال انداخت اگر
 چون خود را در ورطه محروزی بونی دیدند از در استمان در آید بخیرست

الا ان یسجدوا سجدوا استغفر الله ان توب م سجدوا بما رب شبهه
 بعد از انجام امر میبود و فرمودند پس آنحضرت گرفتار از ابرو عاتق
 برسم ایلی مدح و محمد خلیل عالم حیوستان یا ولد ساه و در بخت
 بر کردگان اگر ادا ملازم رکاب ساخته از راه سلطان میدانم
 ملاقات ساه پهلوی و نه بنیاد پور و کس را نیست این امر بر وفق صراط
 نون میبشود مقدس و حیوانات مستندند بعد از دیدن ساه
 بمیت ارض افتد کرده در اینجا محل کشتن امواج معصوم و از حیوانات
 در دستهای مطلوب را به نسبتان حصول رسانیده اگر چه در چنین
 موق که بنوع و سان دلاری می اکثر وقایع کلا خطه بطوان عالم حج از ای صنوع
 برای بیان نکته دیرینه احوال و میباید که اگر بگویند امور از فایده عاید
 و قاریج از دایره مطلب کفایت اند چون مقدمه موصلت بابا علی
 بعد از آن این وصلت که خون دیرانش غازه آراست و نوع نبرش
 لکه برات بود از مسلمات از دولت ابد است.

سیر است فلم نقاب حجاب حق از چهره ایند عا کسودم همانا حکمت بایغنه
 الهی مقصودی این بود که بوسید این دو وصلت تولید نتائج دولت و
 بنوین موالید قدرت و ستوکت الحضرت سنده سرکشان افتاد و اراد اکظم
 ایلا نند بعد از خود از مای بر عجز خود استرار و یا ضعیفوار آده عقد بندگی سبز
 طریق خدمت اختیار نمایند و الا قابل این ماده قابل نبود که تولید این همه
 فن و خوریزی و ایراث مختراع و فتنه انگیزی کند ذلک تقدیر الغریز
 الهی **در بیان گشته شدن ملک محمود ملک سخن با ستاره ضد الوافاق**
 در خلال این احوال بوضوح هویت که تا تاریخ که در
 عصیان و کوشش فتنه راضیه کرده بودند ملک محمود در جرم و بر روزه نوبت
 باینان نوشته اظهار توبه را تحریک لب بدینا بد چون در مقدمه جنوستان
 نیز چنانکه مذکور است
 ار که از جانب شاه و الاجاه متغیر مخالفت
 آنحضرت صد و رمی یا استحقاق داشته قاطر الوزا زین ره که ز عیار الووده
 کلفت می بود درین وقت که بزور این خیانت صمیمه افعال سابقه کردید

فتادرون برون کرد حضرت ظل الهی جمعی را به سینه او مانوس خد
 ری میسر شد چون سینه افغانه سگان خواب نیز منظور نظر والا بود در
 قدم دینی چه سینه اربع و تئین مایه و الف مطابق قوی بل برافقت
 ساه والا جاه با سست تر از نفوذ سر باز آن معرکه جابستایی بهم عنانی
 بیکر زبانی از ارض اقدس منفعت و مجرد وصول آوازه توجیه موکب
 چون بان سمت تر لرزان زمینان حال انجاء راه یافته ملک کلب علینی
 از ملک لطف سلیمان و برادر زاده او و نقیای سبستان که در احوال
 دهند و زار کرده با سست غلجه بپوشند و کمر ملازمت او
 رفته تحن حسیه بعد از ورود در ایات حضرت است
 بنی و صد و غر و ستر مذکی در آمده اعتدال شش محل قبول یافت و
 به از انتظام اتمام استر زهره کوکبه سنگین بجای سکنان منفعت کرده
 به اسفوان مجسم مراد قات عمر گشته روز را به به ترتیب مراد و
 الضیاط است که بر زمین و زمین ساقه و جواهرات و آرایش طرم و روان

دست
 آیات دست

دست

برداشته وارد دژن آباد و سبیل یکدیگر تا پیش آنگاه که در ریزه کوه یک بوم
 بود توپخانه در یک ششست سلسله حضرت یا جمعی از پیران سترگای کوه کوهان
 برداشته خود بر سترمانند مهر بخت سپهر سوار گشته استین غم و یا بخت
 بر زده کای می سوار و کای می و پیاده گشتیدن توپخانه می برداشته و در
 سیف که آب جردم سیف یافت منیت و انهم نصیب اعدا بود یک شبانه
 نروزد در آن پیاپی بر رخت توپخانه را مسلک بجهت در دوم محقر نزول اصدال
 به بعد ادین واقعه گشته چون جمعی از افغانه در قلعه همدان دین ساکن و چند
 روز بعد از آنکه کفر و زبی مائور را ستی رخصت که نفاعته از راه کبه اظهار
 میکردند تنگدن و جویا قتل آنکوه و همان کس بودند بهشت و الا غل ابری
 بدفع القایفه پرداخته چون خود را در موضع آبادیدند از راه
 صدعه از قلعه برآمده همدان کردند که دوسه گروه البتین رفته افغانه قلعه
 نیاز آباد را محلیت فاطمه ساخته در راه باند کس حاضر نموده قلعه را
 بیطرف چنود قاهره دید بعد از استقرار این همدان گروه مذکور حلقه

را با خود رفته از عهد خود بار سست باز بستند حضرت افاضه بهدادین را
 سبب خلق و عده از تنگ گذرا پنده مال و جمال است ترا بموضع
 بواگردان آوردند و رعایای آن محال که با فاخته اتفاق و
 زبده بودند امان داده از مواخذه سوارسات و تونکبستی اکتفا کردند
 بنی از فلجیت الهذا را طاعت نموده کلاستر سکنان از دادن
 کوسات مزد و زبده گستره از فاخته یا سوز و کسویه و غوریان و ستاد
 ستم از یوزم مرصقا امضا عن نور و دیانت که جمعی از دیگران توبی قد
 رب از ارض ملائیک لطاف از راه بالای خواب بر سر سکنان
 ده قلعه را غنیمت نمایند و منظر در رود موکب و امانت حضرت لوا
 شته و ریات بمالون در چهارم ماه مذکور برآمده قلعه سکنان را محصور
 می داشت به تصور ساخته از طرفین باند اختن توب و تفک و بهنگام
 از عرصه حکایت شدند و تا که عجب کرد از روز اتفاق افتاده است که
 جینی که توی یکبار ماه و الا کرم کرده انداخته است

قائم بودند حضرت ظل الهی بر سر تویچان آمده محاذی دین توبه
 منوچهر سلیم تویچان شدند در آن آنکه تویچی قالی کرده دوباره مشغول
 بهر که در آن سده آنحضرت با لهام عینی غم مراحت کرد پس که بهم
 از انموصه خطرناک در سده نگاه توی از حرارت درون در گرفته
 از شراره شرارت افزوخت و سجد سلطان کلان زد درون و چسبند
 نفراز تویچان و ملازمان مروری که در آنجا بودند بصاحفه فاسوخت
 اگر چه و فوخته این حادثه ملال افزای خاطر ما گردید اما از آنجا که دل حقیقت
 در آنجا بهر کوه یا بر جای حیای توکل و صبر میرفتان لشکر ابرو بگر
 دریای محلی تویچان صراحتی ریام نواب و طعمه خیزی و در آنجا مصایب ازها
 در نمی آمد هنوز این امر را بر اوراق کوکب طالع جضم بد اختر مجبول
 ساخته و هنگام تمام که در جوی مهر از مو که سپهر رویه منزل غروب گذشت
 و ماه زین کلاه بطلایه داری میسر بودم فلک را این صفا بر افراست
 طلایه در آن بهاسبانی سکه خوش است اطراف قلعه رداخته تا سده

دیده انجم و احترار کاهنایی نیز سودند تا طلوع صبح از استیمن تا قیام توپ
 لمعه سنگان را که نمونه قتل و ذات البروج سپهر بود و از تراره آسمان سوزان
 دلنج و ضرب زن و حروق فضای نامون و عرصه جرم برین نموده را نشین
 غلبه نو بهایی صف کن بر بروج و باره حصار رخنه افکن گشته روز
 بخت پنج تو بهایی ساعه بارانش افروخته رخس هستی مردوزن می بود
 تا اینکه از صدقات تو بهایی رفته مانند دل فلکیان ترزل یافته بکطرف
 رخ فیروز بخت دیران نیز نورش برده سیر حاجی را ترقی کرده افاغنه
 بعد از مستیده استیمن از در استیمن در آمده روز دیکه صبح بر سر
 پنج مهر کردن نموده از قتل و افق بر آمد کلا نتر سنگان شیر استیمن را
 بسکلی کردن ساخته دست در ذیل ندامت زده استقبال دادن سوارسات
 بیرون قتل گشته غلبه بر گشت و دوباره گشتی بنیاد نهاد و ابتدا قوا
 قهر هرمان زمان شده و گشته چشیم انجم شیر قومان انور رفته را در میان
 رفته مستغوا گشته شدند در سن مفعله ماه مذکور قتل و سیر و در آمده

مردان و زنان این عرصه قتل و اسیر شدند و اسیر زمین بکند کوب
 چنانچه طغران و اسباب و اموال و قتل و کشتن مطایبی استرآن کوه توان
 کردید بعد از آنکه کار قلعیان ساخته و قلعو از متفلس برداشته شد خبر از
 مستحقان فریه یا خرز رسید که هفت است هزار کس از افغانه هرات
 با عانت سکان مسلمانان وارد تابا بدکشته اند کوه و الا بنر یوم مقام
 بر آباد خوف را که در یک کس مسلمانان و افغانه و قلعو محکم و مکان حرم بود
 محل قرار قرار داده بمیدان بیاورستند و برای هر سر و کلاه و کلاه
 مکانی سر و کلاه و در روز دیگر افغانه که بیک قلعو بدکشته بود در
 کمال دیری وارد و کس مسلمانان و دوی بیاورن کشته شدند **سحر**
 کر به سیر است در گرفتن موش **سبک** موش است در مصاف
 چون نیم مردم ایران عموماً از افغانه برسان و اول جنگ الظایفه
 یا سیاه خراسان بود حضرت ظل الهی که وایافته رموز سکه اکاهی و عید
 سنج نفذه است سکر و سپاهی بودند حبیب مید از اقرون مصلحت

بخوابند استند استند استند غازیان را با بلی حوز طعمه حضم افکنی ساخته
 رنج میقتویت دلهای باخته آیتان بر داخته بعد از اذکالت ترا
 روضه دشمن بکارتی سیر گرسازند رخصت خنک میدان دیندند
 شکر پان را امر سر بودند که در میان سنگرگاه بخود سازی پیر و نفک و
 ست بازی میگردد پاستند تارفته رفته سیر و بعد از خود از مادر پیدار
 رستمای نیمه دلاوری شوند آتش خفرت بعد از تربیت صابله شکر و
 سیر گرسازند بیا بیا بصدقوا از دیران کار از نموده سوار و در تیر رس
 سحر خفرت از تیر سیم جلوه بازیای خاک لوزد آتش فرزند پاره
 ملک و بیکار گشتند هر چند غازیان تیمتای میدان از جادرا آمدند و
 نه یونینش رزم یا فتقادی رویه حرم عنان نوسن وادی عزه
 است آن کرده سیاه به بنجانه کرده است زود کینند و بنویب
 نعلک زد و خورده می نمود جمعی کینند از فاخته زاسر افکنده شیر حرب
 و لوای طغرایا بخون آیتان حرب کردند العصه تا حیا روز به بحر میخواست

سو که هیدال و قال آراسته بر دهنه عینه لفرات از نیلوف برده خواسته
 بمل آنه در سب چهارم که سیاه چرخه ششمین ماه در مفرکه سیاه از دایره
 عالمه سیر انداخت و احشام سایه بجویم به امن دست فلک نجوم کرد
 افغانه را حرب یارب مبدل کرد یارب برات نوسن اینک فرشته
 آنحضرت نیز عاقبت را مقرون صلوات نه اسنه حرکت بر سپهر مرآت را بگوشت
 دیگر موقوف و عینان اسبیت عنبرین ستارم و یارب ارض اقدس
 معطوف داشته در میان و ابقه بی بی ملطاف سال
 نزار و محمد و جیل بجزی مقدسه بنوی صلی الله علیه و آله
 ازین کلاه مهر که در منزل حوت الهذا رتوکت لیلی سحر روز منجم شهر
 سحیان در ملک حمل از سحاب بهار افتای صولت بلیلی نموده و
 یابنغ سق و روح وستان استو کخبر افکرت سکرستان را داحت
 و خدیو جهاکز بهار که مستور غلستان از دیوان مقادیر ساحت و
 غیر اسنات یافته بود دوباره بر باره حکمرانی نشسته و دست

بستان

سستگان دی را از دارالمهرجین برانند احب سیه دار ملینه مقدار چنار
 بتا زکی بزور بازوی قوه تائید بر ملاک کله از دست یافته مسطور کشت
 و حکم کلهای استن و لغویان برای فروردین چون آب بر سبط خاک جارسند
 مجلس خوی را رسیده که لوازم حسن عید بالضررت و تائید بقوم ساسنده جوان
 دیوان بفعالیه مالتیای حکم مایه حکم قضا بر زوال اقباب دولت علیه صفویه بقدر
 و سلطان او کفایت کند بر سنده بود در وزیر و را امور چند از مکن مغرب طعنه
 طعن بر میگردد که عقل و صواب را می ستیقیم اثر اخیر استبای قطع اند دولت محلی قرار نمید
 بجای از احوال اینکه از گان دولت باد ساه و الا جابه سکینه می با امانی و سخت
 و بی را با سست راس تحکیم و تقویات اسباب گشت بر آند دولت و الا در تفتیکردند
 ایچنه سافیه مصلحت بود بخلوگاه طهوری آوردند بر حیدر حضرت ظل الهی بکلیه یاس دولت صفویه
 در مقام منفرد و متذکره انجاء در می آید البتات بقادر ما یفعلکم صحیحی آن اردن آن انصاف
 کم کمتر می سینه نه با وصف اینده امر و نهی شان قدم از چار دیوار است و سرایر و میگرد
 بیک جهان کرد قوت طامع را در چهار صد جهان بویه زن و جاز به استعمار

طلب طلب منافع شجره بر کوب و بر زنی ساخته سنگ اسوا و
 بر زه در ای طلقه کوب در دونه و دستن میبودند آنحضرت بنا بر رضا
 جوئی خاطر باد ساه همه وقت مراعات حال این وضع معتمدان
 و به اندکین نموده و یکفرا نرم تالیف دل بای در ست آن شاف
 کینان میکردند و معصود ایکنه انقیاد دست محضت مد اعلی راز
 کرین حال و لایست گونه سازند تا آنحضرت تا مام کار افغانه ^{اصغیان} بران و
 بردارند بعد از آن این افندار و حکمرانی بایست از آنجا که
 ذات انجمن سر رشته آب و گل و غرض و ترک عادت موجب من
 از عین زیباکاری چشم از قطع و مسطور خود می بوسیدند و دشمنان
 یکسو کذاشته در اخلال کار این دولت نابیره میگوشتند العقد ساه
 و الاجاه در باب بوجه موکب جهان کشا بجا این اصغیان مکرر با آنحضرت
 تا کبیر و انجام تنبیه نموده آنحضرت هر چینه از برای این گفتگو قامت
 معاذیر و بیان موافق می پذیرد و پذیر کرده میفرمودند که متا ابدالی

برات دشمن تو را درین نزدیکی گذارستن و رایت غرمت بدفع دشمن
 و در دست افزاستن رویه حسرم و معقضای استقامت را و غم نیت
 اول به بتبه دشمن بسبب باید برداشت و بعد از آن کار سفر و صفیان
 باید ساخت سازه طبعی این حرف را ناشی از بهانه و دفع الوقت
 میدارست و امر از هدیه بردن اینکه فیما بین چنین مهله است که آنحضرت از
 ارض اقدس و سازه وادیه از بیتا یوریا بحسب سلطان آباد ترسنتی بر
 کرده و در اینجا سلسله حمیت را مسقط ساخته یا سخته اتمام مقوم بر
 سخته بندگی بر در و در سلطان آباد سخته حضرت ظل الهی به بتبه کار برداشت
 بعد از آنکه و کبه و الادر شرف نصبت در آمد اجماع دولت ساهی نودیک
 بر طبعور افروخته خاطرانه تازه سخته کرده از دایره سوا مفت فارم یک
 سخته بریمت مازندران موزه ما خود محرم ساخته که انجام کار و مراتع امور
 خراسان بر خدیو بهمال بوجه محمد علیان و لد اقلایان نایب سلطنت
 و سردار سمت علق و آذریا بجان تابنده و حضرت ظل الهی مقام و

خستاد که بجهت بی که بعد گردید مقوم برات شود و بعد از آن
 سبزواری شده پس غلبه میمال از راه خوف و با خزر عازم بر
 گشته تا به لوی فلک سبز چند منزل را از شک منزل ماه میتر ساخت
 اعیان دولت تا بهی شروع باطل کار خراسان دور و نزدیک را
 از خود براسان کردند از اینجمله با امانی یکانه ای که خود همه آنها یکسان و
 مسووبان و جمعی از ملزمان هم که لغت اثر کرده در موی و الا عازم سفر
 معتمدی آغاز و دست تقاضا در از کرده خواستند که بایند بهر سبک
 در میان لشکر الحقت اندازند الحقت چون رخ کار چنین پیش میبرد
 سفرات محرف و بجایت ارض اندک مسووفت که از امنای دولت
 باز از حرکات ناصواب خود متوقف گشته بر سر قلعه کشان که با
 سبزواری بنیاد بود واقعه و لیکن بی طایفه از بیانی امضا و دست
 حرکت کردند توضیح این مقال آنکه چون طایفه از بیانی سبک انقلوبت
 بخواهیم، محضت طایفه را دستند و کار کنند اران سرکار بادست

بتفریق و انفصال این نوع طوایف است ناقص می گاشند بجز یک بعضی
 از اینان دولت قتل و تدمیر القایله را الضیف العین صمیر ساخته یا جمعی
 که همراه بودند از سیر و ابر سر طایفه یلغار و قتل و تصرف کرده به جهت
 اسیر فلکیان برداشته در خلال اتحالی بعرض والا رسید که موسی نام
 دایمی که از روسای ایدالی برات بود یا جمعی از افاغنه یا خت و ناحیه
 بیا چمند رفته حضرت علی ایچی فی العود نقیصه همراه الطایفه حرکت
 نوایی می نمود که در بعد از ورود به کاه بنیسا یور خیر قتل بکنه مکان
 ستمو سمع مدیو چنان گشته لباه والا هاه نوشته اند که مقصود از
 شتبه طایفه از یونانی بود بر وجه اکل میل اند چون همیشه تمامی شتبه افاغنه
 داشتند طایفه دویانی خود به ام اقتاده و بمیان سموره مملکت
 یا بناده اند که در کهنه مسکات کاری باقی مانده جمیع خود را برداشته و
 بیایند که سر موسی را گرفته بودند ساه الهامی در جواب نوشتند
 که شما بکنه مسکات نمی آیند که آب نیست و ما سیر و ارمی آیم که غله و ذیخه

همه اعیان دولت از حکایت جنوستان یا بحر به کشته همان معامله
 سابق پیش گرفته مجدد بنامی ولایات حسن اسان احلام
 نوشته ستاندند که آنحضرت را از جمیع مهمات ملکی مستلوب الاخته
 دانند آنحضرت چون از کلبای خود روی این خواهاست تمام و
 رایک تفاق کرده دیدند که **و** مردم ازین بیای بری میرسد تازه ترا
 تازه تربی میرسد فی الفور محمد حسین خان حاکم جنوستان را بنوستان
 نه مستغول صلیب قلمه بود اگر از ادا خواهد که یار و بی سواد و بیست
 ساه و ردی خان آید بی محنت میرد از نه و خود به نعل تمام با **حسن**
 عازم بنزوار کشته از انجا یازده خیر خوار بی کفرت ستانیم عازم استرآباد
 شد چون او از نه تویه موکب بمالوت سامود و الوفا رها کرد کوش
 مال داده چنانچه داب مال میدان میدان لاف خود و سر و ستان
 بماند یازده از کزاف است تو چنانچه بر راه راه برده **حسن** انداخته بفرم
 سفا است آمد از خادیم شهر متقاعد اند از همه صلاح است کنند

راه را گنج کرده بیکران بپایان رسانید و از آن ناخت و بعد از ورود
 موکبه جهان کشت به ساطع که خبر فرستاد و بوضع و الا سید کس را می آورد
 یاد ساه که در ارض اقدس توقف داشت روانه ساخت چون در آن اوان
 ترکمانیه بموت ساکن دست پیمان اظهار بخت و اتفاق میکردند تنبیه است
 از لوازم دانسته لشکر بیکران پاده را روانه استر آباد کرده خود از راه شکر
 تنبیه استان مرکب ابقار را بترکت و در یک شب از ساطع وارد کنی و رود
 ترک فوجی از آن کرده بدرک را عرضه یلارک ساخته وارد استر آباد
 شدند بعد از بیستم شش روز موکب ساهی نیز سچیل وارد شدند آنحضرت
 متوجه مازندران و ساه پهلوی سب را در اشرف متوقف ساخته با جمعی
 بجز و خورش عازم بار سن و شش شده محمد علیخان که از او از موکب مضمور
 اندیشه شده و سب اهل رفته بود بیفو خطایوش آنحضرت سب پهلوی
 آمد و ذوالفقار خان که از غایت بهور چند منزل بیشتر از محمد علیخان
 مستحیانه بصر و قرار از کوهستانات اذربایجان فرستاده بود چون مقرر

از آن وقت که از آن کرده بدرگاه را عوضه بدارک ست خسته
 را باده شده بعد از نیم ستن روز موکب ستایی بنزد
 به محبیل و از دست نه الحظرت منوچهر باز نذران و ستاره ای سیب
 را در اسیران متوقف ساخته با حیوین سیر و خرو
 تا زخم بار فروشن گشته محمد علی بن که از آن و از ده موکب
 محصوران در دست نه سمت اهل رفته بود معفو حفا یو ستر
 الحظرت مستظهر گشته باز آمد و در الوفاق رفاق و کوه از
 غایت تنور حیدر منزل شیراز از محمد علی بن سیب
 غایت بنور چند منزل شیراز از محمد علی بن سیب و فر
 را از کوهستانات اذربایجان و سر ناده بود چون سفر و
 الحظرت مستظهر گشته باز آمد و در الوفاق رفاق که از ده
 تا زخم بار فروشن گشته محمد علی بن که از آن و از ده موکب
 محصوران در دست نه سمت اهل رفته بود معفو حفا یو ستر

سته بود که حکام و امانی کین راه سزار بران خبره سرگزیر یا سدد
 مایندت از آنه کویه کز بر آستیه یافت روی غنیمت یافت و بهین
 روز بصورت شیر و جرات موکش کانت یا ز فردوس ستافت هر چند
 در باره او عفو و انعام مکنون خبر الو میو دیکن آن کم عقل زیاده
 سرسرایه عرور را از دماغ بدر نکرده تا جمیع اطرا بی ذکر کمال رعایت
 و خود نانی غم آمدن کرده در صین و رود شبیک و انداختن و انداختن
 ز سوزن و نعلت پرداخت و طلفه سوزن خوارا کوست زرد و زردیک
 چون اینک از رویه آب دور بود و از آنار و فناد از ناصیه او صلبه کرده
 هنوز بود بعد از دور و بهینگاه حضور هنوز دوست او را که هوا سر کرا بی ذر
 سرد است از باز سر سبک و شش ساخته نیاید بلکه خاطر و پهلوان و
 و در این در حیطه لطف افعال بود جمع را میاید و ستوارح آن سمت
 و فوجی را که سر کرده کجا محمد زمانی آن سالوبی بجا قطف را سندان سیز
 و لیکن زنگنه را سبب داری کیلا نانت که در لطف روسیه بود

مامور و مقر ساخته که با اتفاق اعوز لوفان زیاد و علی در منتهای
 ولایت مازندران می یافت حدود کیدانات بردارند چون عزیمت
 سفر برای در فاطمه کس نصیم داشت بعد از آنکه زخمه که آن فتنه جو را و
 از عرصه دولت زایل و انتظام تمام خراسان و مازندران فراهم حاصل
 گردید ابلی طلب کیدانات بدولت روسیه رسانده و حکیم خان و
 در ایالت استرabad ملکی حسبه داد امر فرمودند که با سیاه استرabad و
 کرابلی در ابتدای روز نوروز بموکتب فیروز ملحق شود و چون مرید محرم
 شاهی در ساری می بودند ارکات لایق بکین سرکار فاضل و بیکم منجان
 آن سرکار دیده بادستانه را در مازندران گذارستند که مستقیم در موعده
 مقر بعزم سفر برای در مشهد مقدس کرد و پس عطف عنان بجانب خراسان
 کرده توپخانه را از راه اسفوا این و جیوشان روانه خود از راه حاجرم
 بنینا پور بایلقمار ارض اقدس امقر بکوکه منصور سبب خسته مسافرت خلیفه
 بموسسه شاهی و بعد از آن رحیم خان بافتون ماموره در ارض اقدس تا حضرت

می‌کنند بعد از آنکه در جمیع شهر یک از عازبان بفرستند از
 نقد و اسب و اسلحه و غیره که می‌بایست از آنجا که لازم می‌آید بفرستند
 و در آنوقت در میان وقایع تاریخی که در این شهر و بلاد
چهل و یک و در پنجم شهر سقانیان المعظم نقل گوید که نیز اعظم
 محل کشته شد و یوسف پهل ساز و بر یک لباق کلزار کرده کردن فرزان کلزار
 به خود مغوغین و از مار و درج خوشن حضرت و خور می بر و برار است و سیاه
 سگ و گربه را مسموم است و گوسفند را می بخت نموده و گاو می جیان از
 این شهر که سیاهی بر افراشت بلان قومی ساختن استی از دود و احضار و
 نیز و سنان نیز نموده و چهره دستان قاز از اوراق مسطری پنجه ختم افکند
 نمودند لاله سیر سیاه بر دوش افکند و کلین عمود غنچه پوست گرفت و
 بستند آن تا حصار تیر و گمان برداشته و تیره داران در حصار
 سنان می بختن کلاه افراشته و فکینان بپایند پوست ابرار
 و نه های غنچه بر قاب یک کل خنیده و از شماران روق در

تو بهار را بر او به کردن کشیدند و چون در دین با و یابان سنگ نیز
 نسیم را بدو فروستند همین برانگیختند و حمله کردند که از انقلاب زمان
 مقام افغان را از غم و زغن بسته بود از اهداد سبزه پیکانه برداشته
 محل نغمه نرایی قری و عند لبان ساخته و معموره چمن به تازگی
 با نخت سلطانها و مقربان تبار بسته گل کرده و مجلس جشن و شادی بران
 سحر و عینهای حیرت انگیز تکیه کرد از ایام سوره و در به بهت اسباب سحر
 و دما و نغمه خفیه سحر برداشتند و هر یک از دلاوران عزمه کین را میپای
 نهاده و اسب و سلاح و سواران و کینایش بهره مند نواز سحر و شادی
 ساخته در نیمه احوال ابدایی و پیش مقدمات **استبداد**
این مجلی از احوال افغانه برات در کتاب بکار بستن یافت در محرم سنه
 حشر و نشتین و مایه و الف که محمود علی بر اصفهان مستولی شده
 محمد خان افغان که در الوقت حاکم برات بود بهو سر سبز شمر شده
 مقصد سر آمده چهار ماه قلعه را مصیوق محاصره انداخت یا لا خسر

اطراف و لواحق را با حجت و ایت عزم سلوک ساخت و بعد از ورود
 بهرات افغانه بر او شوریدند ذوالفقار خان و لد زمان خان را از
 سورا یک آورده در بهرات حاکم ساخت در سال شصده و سی و هفت
 مطابق میلان پهل رحمن ولد عبداله خان را که پدرش در زمان حکومت
 زمان خان بقتل رسیده بود بیوزم خوگواهی پدر و در بهرات کشته
 شد اثبات فغان و تراعه گردانایکه افغانه برای افغانه نایره مستتر
 ذوالفقار خان را بجای یا خزر و رحمن را سمیت فغان و فزاد روان
 و به پادشاهان ولد محمد یار خان را در سال سیزده و صد و سی و هشت
 زلمتان آورده برکن حکومت ممکن ساختند و چون عبداله پسر خان
 لکوزی که سمت هواخواهی ذوالفقار خان داشت از ابدیه بیا
 فغان منحوس بود و چند می مدارای وحشت آفریده عاقبت برده از
 دست ذوالفقار خان را با خزر آورده را به اتفاق بر او سزا شد
 مدست نایره مدال و قاضا استغاثا داشت نایکه افغانه دامن

اطاعت پرورد در جبهه و ذوالفقار خان را بجانب فراه و ابله بارخان
 را سبب رواج و کسرتاده هر یک بجای و تاخیری را مالک سنده بی
 حاکم و سر کرده سپردند بعد از آنکه خبر توبه مسعوده گوشزد التماس
 گشت نایب رکنه با یکدیگر رفع کاوش و آغاز ساختن نموده فراه را
 بنو الفخار خان و هرات را با بله بارخان استعاض دادند بفرستادن هر کار
 افتادند و قایم بجای **مطالع سنده و در عین و غایه الف توبه**
همایون بجانب دار السلطنت هرات در سبب و معاین
 تحویل نیز اعظم بجرم حل و اقمه سند و ایات معلی بعد از آنکه ایستاد
 و تنبیه اسباب سفور چهاردهم سوال که چهل و شش روز از نوروز الفقه یافته
 بود در ارض افندس منت گذاشته و با توفی را که از سبزه زمره جلی
 بر چرخ میزد و فروزه کون مغولین دیران محل حقان ساخته و از آنجا کوه بلوچ
 عازم مقصد گشته در ترتیب یام نکر چند روز اقامت انداخته و در آن
 خبر رسیده که نزار نزار فاخته آمده قلمه سبز بدایا خزر را محصور کردند

حضرت علی اله بکس فرار نمودیران موکه کارزار به تعجل تمام ایستاد کرد
 بد از دور و دیان مکان معلوم شد که افغانه برکننده باز به ترتیب جام لنگر
 جمعیت و تحریک لوامی آسمان سای کرده در منزل کاریز به ترتیب منیب
 فراول و لغتین طرح و هر اول و آرایش ساقه سول و ستویه و مسمت
 به سیر و قول برداشته شد که فراول ماه بادیده و ران روشتن صیغرا بجم ذبه
 جابند ارات بر سر از این نعلیون تحصار برانید از سیاه کارگاه
 فراولی مامور و خود نیز بعد از طلوع فجر و علای لوامی مصفوره کرده فراول
 رسانیدند که اله یار فغان یا جمعی تمام وارد کوسویه سدا کحضرت و اول
 بی استنمراج بر و سای ابدالی لکاسته کلک صلاح از بکتر التیا را با علی
 ساد و تحریک نموده اینجا به جواب را حواله بزبان مختصر نیز کردند و
 یکر بر حوصن اقا و مضرب جنام سیهر نمود گشت طلایه داران میران
 ملاکت و به سببان کیوان مهمات التیب با سدا لکست و سیر
 یادت بر گم زدند افغانه آمده ز ما و دوار است کافر قلعه را حصن خود

ساخته سپه راه یزدان خند بس موبک مسعود از افار و مصطفی و از یم
 و سرخی قلمو بجای کوه سوبه مندر گشت افغانه لابد به نزدین سپه و سنگ
 و آنک متعبد که لغت اثر کردند چون به پنج که کسب نکر یافت طایفه افغان
 بجیک قریب سیه دیو و دیو یاه بازی شیر گشته بر ایل ایران استعدا
 بر لایت استعدا شدند آنحضرت میخواهند که گفت می به این عیار
 سپاهیان باقی یقه جبهه سردست بازی نموده بعد از خود از غای قدم
 بمیدان که از دوزخ انگشت کسان جاستان برده بند از زم کار اتفاق افتاد
 هند اتو بجای نه و فیکچین باده بر اخصار سنگ و محبای عسکر ساخته جمعی
 سواران یزده کذا رو یکدوازده نازدن عرصه کرد و در برابر قول بمالون نمودن
 طرح و فیکچین و فیکچون سیه کری بکلمه تنک از آبی مکر که کین سینه ذاول
 افغانه بجای سینه حمله ور گشته بیادگان طرح بکوبک سینه برانده چنگ در
 بهوست دران اتا فوج دیگر از افغانان دست به شمشیر بجای بیادگان
 بهجوم آوردند و داخل ابن کشته خبری را از صد بردند بیادگان کسب

شده

شستند و از برکتین النان دیوان نیز سر راسته تحکیم را از کف استند و در
 دهنی روید که معانی آن اینست ای حضرت ظل الهی یا مستر ملک و
 اینگز گشته یک نواز پیش از آن فرقه را بجا کساک انداختند و باب
 فتح جالسوز آتش جرات حضم باید و بیمار را ساکن ساخته اگر چه به اینست
 از روی تحمل و سکینب افواج بیاده را بمیدان رانده سواران افغان را
 از پیش برداشته اما پای راست آن حضرت که بر کوب حرکتان جهان بود
 زخم نیزه برداشت چون تب بر دست آمد گویم بفرستند در میان بکلیان
 و افغانه نیز در حوالی کافله تزلزل کردند و باعتبار اینکه این بکلیان با زبان
 دود و در بود انقبیب بر دست اند گویم بهوش بخیزدش از بی آبی اندکی
 مبتلای کرده و خفه جاده اندک آبی بر آتش افشانند روز دیگر که سپاه الحیم
 از کافله طلعت میل کوس رحیل کوفته بجانب غرب میل کرده افغانه حرکت
 از راه کوه سو پشته در یک سمت آب برد و رود دارد و بی کابلون نیز
 مستغرقین در غنای خود اند از روز از بسج طرف اقدام

نیت نکردند و اراده فاطمه ستر آن بود که روز دیگر بغزم کوسوبه بیا
 طفراسنه از نزد صیقلی خان چون توپ از در دهان افق کلوله اختیار
 مهر از دهن انداخت و عرصه جهان از سیاهی سیاه ظلمت برداشت
 معلوم شد که افاغنه متب توپخانه خود را محاذی اردوی حضرت ستر
 گذاشته همیای خلیک بسته اند پس الظایفه دود بسته شده فوجی از
 ممر رودخانه و جمع از جانب سمت بمجم آور شدند و بدستور رو بپشت
 آغاز خبری و اهلان بهر کی کرده تفکیکشان پیاده را که مستحقان است
 بودند از جای برداشتنند که در آن اثنا باز یک تازان مسبب آن دلاوری
 و طغیانه بر داز موکسر و راغبی حضرت ظل الهی مانند شیر غران
 با شمشیر بران با قلب زن کرده زده ایشان از میان پادگان و درو
 و سیاه دیده که به همیشه الحین من الطیب بطور نور آور دهند تا بتمام ظهر
 قتال استغال داشت بعد از ظهر شکست فاحش با حوال الظایفه
 روداده و جمع کنند از آن احواد و بعد مسند یافته بعد است بروی

بر تافته عینال و اطفال خود را که در قلعهای سر راه بودند برگرفته و دلیف
 خود ساخته تا در وازه هرات عیان باز کنسید مذوق اگر فیروززی مادر
 داخل قلعه کافور و ستروم به بنین و غارت جنام و اسباب الظایفه کرده
 متوینانه و تقارفا نه انجی به بدست آمد از منزل رباط خیر فیه ساه طهاسب و
 رایا غروق و توپهای برزک بقویه ساه روان کرده خود با توینانه طهاسب
 راه بر تل عازم هرات شدند الله یار فان و افغنه محمد و جمیع خود را
 درست کرده مابین ستر و رباط و سترخی با سترخانانده کشت عرلیفه
 صلح کجیمیت و الا ستر تاند بعد از لمح از راه اویرانده از لیبین ستر
 لغزت اثرهای نبیره میل و بقاعده افغانی عده کرده و سلی را کشته
 سمیت ستران سینه فغانداخته بعد از خود کشیده بهیت مجموعی و
 با سترهای آخته در کمال عبادت تقلید سیه لغزت سیه ناخته و
 به بیادگان بلور را و بخت و بختی انظایفه های رسیده که کار از ستر و
 نصرت کدست ستر بخت کار دست ستر رسید از ابتدا ی طلیعه هر کیتی فروز

نایم روز بوارق نغم و حنجر دلدوز خان سوز میسود نیز از سحر متجاور از
 بفریب سیف ابد از بر خاک سلاک افتاده نیمه باقی است خاک نهند تر از
 یاد بجانب کونک باد صبا ستانفته بر حین که مقام انقباضی تعاقب
 میگردانم مراعات رویه سزم مانع آمده اصدی رحمت یافت که قدم
 سیرت بند همان مکان رزمگاه موافق کوکبه عز و جاه گشته بمن
 که اسوب حکم و سزاست باز ستم می بر فاست بیکه نزد یک بود
 که کره خاک ییاد عالم امکان را عسفر از باد و رود و دوستها روز از
 عرقین بسبب کثرت کرد و خاک بنم سینره یو سیده در همان مکان ملک
 کردند روز سوم که شدت عیارش کین پذیرفت و باد غرور از دماغ
 ملک بیرون رفت باز از جانب الیه بارخان اژم بطریق مصالحت
 آمده انحضرت زبان حال سز نمودند تیکه بر عهد تو و باد صبا نتوان
 رد مادامیکه جمعی از روسای ابدالی وارد حضور گشته بقیه خدمت
 کالی نگنند شاید مصالحت در آینه حصول صورت پذیر نیست پس

جانب الله یار خان عبدالعزیزی خان الکوزی و چند نفر از معتبرین آنده
 احمد اطاعت بستند و حضرت بنو مشمول آن جماعت را قبول و بجانب مویرک
 عطف عنایت ظفر مشمول کردند و روز دیگر الله یار خان و بعد از آن خان
 ابدالی که سراروه معتبر بودند رسید مشور بر اینکه ذوالفقار خان حاکم فراه
 با جمعیت بسیار با عاقل ابدالی آنده الطایفه ماین باین اطمینان از
 معاهده و استیصال سپاه کشنده اند بعد از وصول ایتم تحفه از آن فراه دیر
 موکه رزم جوی را سمیت فرود که ذوالفقار خان بود روانه و شکبان گذشت
 مجیم اردوی همایون بساختند و در روز در املکان رها افتادند و خستند
 اما ذوالفقار خان در ظلمت لیل با جمعی از رئیس شکبان گذشته و در کنگار
 کین شسته روز سوم با جمعیت اتمان نمودار و الله یار خان با فوجی از
 دست سترتی انتشار فروز نوایر حرب و یگارد ذوالفقار بنر با جمعی اینوه
 از کین در آمده بر سر اردوی مهلی رفته مشغول کارزار گشت حضرت طایفه
 فوجی از غازیان بدافعه ذوالفقار خان و او را نیز دلدوز و سنان و

جالسوز از سرارد و در رده در رده هم میسر بود و هلو در هلو
 مستگیر شده و تمام دیران طرفین دست از حرکت باز داشتند و
 قلمه موسوم به کار در میادی یکدیگر نصب و ایستادند و روزی
 که کوکبه رزمین هر دو در می آغاز جلوه گری کرد و حضرت که پیش سر تاد و
 الایاه را از مستاده آورده باینده و از غرق و جمعی از یکتان در
 شکیان نشسته و دوباره بجانب مرات اعلام حضرت
 بردند و فاعنه بفر باز ما پس شکیان و باد صبا و بینه حاک و بعد از تفاد
 مستینن محبت تمام دست به مشتیر حد و گشته از منظر و سبیل
 خوب و نفی عرصه را از گشتن بر جلوه قبول تک کردند و صحیح
 هر رزمین و ای ما بجه فلک ستر سامو در ساخت چند نفر و حق و
 زجانب الله یا رفان طایب امان شدند آنحضرت و سرستادگان
 بنوام دادند ما را بیکه عظمای افغان خود بخود تقدس تا یک نفر از
 راجان در رزم و رزم در دین است ترک رزم و ستر ازین غرض

نخواهد شد پس از دستهای الهیافته ادراک خدمت حسن و کردن قرار کرده
 از روی اعتدال حبه سالی زمین نیازگشته برهنه رسانند که افاقه
 علیه و ابدالی برات برد و رعیت قدیم ایران اند علیه مصدرخیان گشته اولاً
 افتد مار و بعد از آن اصفهان که سر ارگاه تحت سلطانی بود میفرست کردند
 ابدالی مدت ماهیو خواهدی ایران یا علیه در مقام حکم و بدل می بودند
 اگر به مقتضای فتوت پیش ازین لشکر و ماراضی در میزاشته اعمال زمانه
 بنوده عطف عنان ظفر توأم و تنبیه علیه را هم و اقدام داشته بعد از بنیاد و
 بخانه کرده ابدالی زیاده بر سابق در صد و دایی و اطاعت بود حلقه بندگی
 در کوشش و غایت خدمت بردوش خوانند گشته هر چند این معنی مخالفت را
 شاه و اولاها و اعیان دولت او بود اما آنحضرت رسول الهیافته را
 موقع قبول گنبد الهی از حضرت الفراف و زمام غرض میخواست
 سبب انعطاف دادند روز دیگر دست و سی نفر از عظمای ایشان
 بایست که در آستانه اندوز ثقیل رکاب سیروز سناپ و

گشته بخلاصه فخره پیره مند و حین نفوذ از تهمین معتبر ابدالی جا کر که
 سعادت پیوند گشته حکومت برات بار پادشاه یار خان استغفار و در قلم با
 او غرور و دیانت پس یار کسی زیان که در غلبت توابع برات بود
 با طایفه خمبندی سکنه بادشیر کویا بنده محال جام و لنگر و نواحی
 ارض اقدس سر ستادند مقارن آن عریضه از جانب الیه یار خان رسید
 بر اینکه غار باریان غریب نشان که از منزل تنگینان بیاضت فراه رفته بودند
 ناخنه اسیر و عنایت بدست انداخته از جمله اسرا و جمعی زمان و اقامت دفع العفو
 اند اسیرانی ندویر بابت آن روز سود حکم والادرباب اطلاق و ما اسرا
 ندویر از متوقف سر زمان عرضد و بر یافت در چهارم ذی حجه اثنا
 بیروز بی اقبال وارد ارض اقدس منقضی تمام گشته و مدت
 مذکور تا روز ورود مشهد مقدس دو ماه اتفاق افتاد ای مجدداً خلاص
 دشمنی مرصعه برای الیه یار خان ارسال و او را بنوازات مستحقان
 شما پهاخته در میان حرکت انزف از اصفهان بیوم شیر

لیفت حکم همان دوست بعد از آنکه شهادت مقرر شود که کوکبه مصفا
دید روز عید الصبح کتار کبر و زری مائر را رخصت مرا حجت با و طمان خود داد
لمح نظر و الا ان بود که در رستان آن سال بر سر کمانینه دشت منجاق رفته
سم پیر را در اسر آباد مصفتی سازد و نزدیک بر تو هوا ملک کبری
نیت اصفهان افراز داما میفایه که به آزار ادا الله شتی فی اسباب
ن حکم مقدار سرانجام لوازم دولت به جای آورده آنحضرت سسفت
بن و بر تنها صیغ خطور از خاطر خطرش محصول مغزین مصنون آنکه
صید رایون اهل ایند سوسی صیاد رود سرینچه تقدیر بر کرهان قاطع
عنان عزیمت اشرف را گرفته خواهی خواهی سبب خراسان کند
از سخن گرفته را نیز لذت حضرت خراسان بیان حسبدنی شد سنین انمقا
آنکه بجز از لغت لواهی فلک سرسای بجانب هرات و دوقوه اینجا
در اطراف مالک سبتوه یافت اشرف غلج که مصدبی امر سلطنت بود
عصره را فانی و صد لوسمه را امتداد کا ادا داد با جمعیت موفد

و کثرت بغیر محصور در روز دوشنبه سیزدهم محرم سنه اثنافوار و بیست و یک
 مطابق تقویم میل بعد و در امانت رایت افوار از زم و یکار شد و فیصله
 چند روز که هنوز عوق خون از چین دیران تخت بکیده مرکب و
 نیز کام بهادران چون اسهیب زرین لجام مهر و شیرینک ماه روی و بی
 آسایش و آرام ندیده بود این نوید بخت از غیب معه علیه رسید
 فراغین قضا و مین با حتمه شکر نافع و تو بخانه ترا از راه سرو لایت
 شهنش و سلطان میدانی روانه ساخته و خود با شوق حضرت ستاره
 طهارت در پنجم ماه صفرا از بنش یور و سبزوار بخوبی بوم بای
 از دما بیکر کردند و انشرف نیز از انظر و تا سمنان آمده اولاً بر سر قلم
 میر سید علی قاضی سمنان که در آن نزدیکی بود رفته قلمه او را انظر و
 قاضی را بدست آورده از آنجا میسر سمنان برداشت حضرت ظل الهی بگرد
 استماع این خبر با حتمه و ایکنه میباید اما ای سمنان نیاز بر قاضی قاضی
 بدادن قلمه را ضعیف شوند بواسطه چند نفر از قاضی قاضی را سمنان را

بنهار تو به مرتب بهایون و بر اطمینان و ثبات قدم و
 صیانت قلمه تا کجید و همتارت کرده از سبزو در بطریق یقین و مرحله پی
 شتمه اثرش نیز از آمدن تو یخانه و الا مطلع کس سیدال افتخار که سردار
 و مقدمه الحش او بود بر سر تو یخانه روانه در جنبی که تو یخانه است تمام
 ارد قلمه محروسی من احوال سلطام و از انطرف بر تو و قلمه یقین
 مطلع ما بهی لواهی اعلام ظهور تمام شنبه بود سیدال از سلطام بلا گرفته و
 بک و شتر سنجی قلمه رسید از آمدن کو کجه منصور الکاهی یافت و از اینجا بد
 شنبه روی بر تافت و بهلکا بهلکه شهر بند سلطام مقرر کو کب الحکم احتشام
 شنت چون سبب کثرت و از دعام تو یخانه در خارج شهر قرار گرفته بود
 سبب سیدال با فاعنه شنجون بر سر تو یخانه آورده کاری تساحت
 حامد انرف لواهی غریب افراخت پس روز دیگر این جهان و
 کشت متوجه مومن آباد و دامغان کشته سیدال از مومن آباد روانه به
 دوست و انرف هم از سمنان کشته اند در بهمان دست سیدال پیوست

روز سینه ریح الاول وکیل بلا درجوش و در بحر موج در خوش
 آمدند در کنر آب همان دوست طرفین دست از زبان شیرین مفاصل
 یکدیگر شامند در از روز حضرت علی ایمنی تمام شکر فیروز را یک قول
 کرده تکیه بنیاده را که هر یک با سام زبان سوار برابر بود فوج فوج
 با تو بخانه صاعقه بار محبت آمدند ریا خو خوار ساختند و مقرر شد که انواع
 نظریه و دیرین انجام سکوة بهمان پنج گروه گروه در چاک میهن در حال
 آرام و قاع صراط غنائت تبات و قرار کرده بدون امر سبایون از جا در نیامند
 و دست با ستمالات حرکت بند الحق در مفاصل سیه ای و
 غمشتن بر تریب قوانین رزم نوای قرار قرار و از این حادثه و هر امر
 کام از مقام مقرر قرار تواند گد است و سبک سیاست شامند
 رسوم بردار از دلبسته جرم سینه کار کسی تمام از جای خویش نتوانند
 در تمام نمین چون منع اتش فروزی کند برق را قدرت جفا و زدن
 و وقت سینه چون نیا دوستی فرماید بد صبح را جرات نفس سینه نه اقامت

نیز جمیع حوز را سه گروه کرده از سه جانب جلوریز یا پتقای بسند
 ریز بجانب قول کاهن و استقل کسین و موزرند جمعی از جوانان نای
 استن که همیشه در معارک جلادت نیست تا زدود در صیه حشم اکلن از
 سازد و به پیش از طایفه از پی یکدیگر رو به بنیب مکه و رسته بین که
 به تیر اس کلور رسیده تو چنان فرنگی تراداشت دست به سینه سواد
 نمیکند اما در این رسم سه کوشی یکوشش توب و عدد خر و کسین رسانند
 و تراکم تیرا تها از ایوم ثانی اسما برده جان سپهر استکارا در زمین
 جینی اناس به اعداب ایلم بر حشم کرده میداورد کلور توب ان یک
 زان عرصه بهای با چند نفر زینور کچی حشران زینورک که خط سینه
 در محاذات توب می اندازد پیش برداشته افغانه از منتهای احوال
 اند توب آتش بجان افتاده و در از بناد آنها بر آید الطایفه از هر طرف
 و م آورند خود را در بانی آتش ستا و دیدند چنانچه سید خود
 سر قول بجا نون بهمان صید و زمین متوجه تیر افغان گشته توب

عمله از ایشان از یابی در انداختن فواید اقبال را سرنگون دیده ام
 علم کرده تو یکانه و حقیق و اسباب خود را که آهسته آهسته بخین کشیده
 رو بگریز نهاد و از روز سه ساعتی از روز تا عصر ننگ نوایر حجب و یوارق
 نقیب و فلک فروزان بود جمعی کثیر از افاضه و روسای ایشان
 مقنول و زنده دستگیر شدند کثرت نیز کام شود و بران عقیده نقیب
 آنها بر حینه کشتی و جولان میکرد اما چون هنوز تجربه اندوز راه
 رسم حکم نبودند حضرت ظل الهی ایشان بخانداری موده فرمودند که
 هر وقت که صیغه افتد پس بوارادات عینی مقرون اصلاح دادند و با اذن
 خواهم ساخت **در بیان امور که در آفتابی آن حال بود و قوه بود**
 بعد از و قوه سنگت افتاد که رایت غرم اترق سرنگون شد و کتب حیات
 وارد و امان گشته از آنجا که رای جهان را آئینه صورت نمایی آینه
 و پرتو قاتل ماضی و مستقبل بیکاه قاطر البهام پدید بر او سر تا بنده است
 سر نیز وقت را پیش از وقت مالک نام دولت دیده از همان مکان

قدیرا لطف و لایات ادر یا بجان برسم سعادت روانه روم ساحل
 سن رای کتبی از انجی آفتاب بی آن کرده که متقی قیام شرف کویم بر کویم
 بختان شوند و باین غمیت منوره منزل آموختند در اقیانوس راه بابا سگاه
 ستول مکمل بودند کفکوی خفایت آینه حضرت علی الهی مفاد المون
 بطبع مبارک سببی کران و ناگوار اندوختن رفته و فاضل خود را
 مسکرت و زبی به اساخته از روحی شمس و طریقی بی تب توفیق و اندر و است
 حضرت کایم چند رفت کرده نصایح مشتوق نه انکار کردند بقیه بیضا و
 استه اندوز نور و وارسته در انجا رطل اقامت انداختند حضرت
 الهی محمد علی بن و سید سلیمان عوب را که دحل کامل از مزاج بادشا
 شته بار ساد تقو لوله قولابین روانه ساختند که برزبا که با است
 از سر طریس باز داشتند کرد اند و دور و زدر سمنان با سقا را پیچ
 ت کرده باد ساه را نیز از تخریب خط اقامت حاصل شده باز گشته و از
 انحضرت شرافت نیز با اعتدال عنار از این صیغه انحضرت رد و دند

حضرت خلق الهی حسین قلینان سردار و اعور لوفان خرمی بایستی که در
 کیلانات می گفت حدود و سوریه دین مقرر اند که از میان قزوین و طهران
 وارد ساو و خیلان شوند و خود پیرایه ساه جماعه بغرم ثاقب انرف
 کردند و ساخته عجیه که در آن اوان لظهور سبده ای که افغانه طهران بغداد
 سبیدن خبر شکست انرف بموجب اعلام و سیرین و بلدر امانان ارکی
 در کنار شهر اصدات کرده بودند جمع و بصدقه منعم منیر تهران و حیات
 مع کرده قلعه را غالی نموده بجانب اصفهان ستانده و رجاء و عوام شهر بغداد
 فرار افغانه بمیان ارک ریخته مستول بمنی مغارت اموال و اسباب
 آنجا گشته در آخر روز نوبت کسب انجا خانه افتاد آن ستاره نوبت
 دیار نادانی که هرگز چنین روز را در محله روزگار خود تصور نکرده بودند
 و از فرط نادمانی سر از پانمی ستانده و با مستعل روز خسته بجای خانه در
 آمده تا آنجا که همراه از آن مستعل یاروت افتاده و جراحات ترارت و
 و بیدار را که فاندان افغان بیدکار مانده بود روشن کرد و دستا و نفر

متجی و از ازلت تا این روزگار و از پائین تا بالا سوخت در میان تنگ
 سر دره خوار و کسر این تنگت افغانی کثرت تا
 ما شرف بعد از اوقات شگشت همانند دست عازم و رایین در این اسلامانی
 حاکم طهران و دو طلب گشته با تو بختی نه مستعد و بجز از اتفاق حکیم خوانده
 سر دره خوار را که در میان دور و واقعه و سختی معبر مور را از مرد عالم است
 و وجود دیران نوادگی نیست این است و آن گدازگاه تنگ را با تو بیای
 از در حیک و فرار کوه را با تفکیکی است و گرفته خود را با سواران طلائع
 و یکس گین است غافل از یک دست خاک راه بر اهل سوزان
 و شعله تابان میتواند است و شسته می شود سرنگ غار میکند
 شکست غافل پس فراوان دیده در دیده با ناز و تیر نظر افغانی
 بسم حدیث عصفور کرده اخضر بعد از وفات برین احوال آمده
 سبک بر باد گشته هم استن نزار کس از شکلیان خرمه و بخی
 و لایوی را که حیک و تو حیک جوی بودند فوج مقدمه الحیت کرد

بت شرقی و غربی کوه بعبین و توپخانه را از پتورک خانه را از او
 راه را پی ساخته و خود چون کوه پابر جاداسن است بر میان است
 رده پورکش یادداشت حکم مایون توپخانه چاک دست است بین جاک
 زمین آن ذره ننگ بدامنه یا ستور و توپهای برق او فرود
 توپ بر حیک کردند و تفکیک نبلینکه پوست نلینک صولت و دیوان
 کین مژم سلطنت از جاسن کوه پیکامه گیر و دار کرم بانش فساد
 ملوک مای تفک دل چون سنگ حشم را نرم ساخته انتهایه را چون بار
 به سنگ اند مانند سیل از فراز کوه آنک شیب کرده سواران این
 نیز از میان دره توپخانه و شاه خود را گذاشته در کمال خذلان
 از روی شرمساری بجانب اشرف که در در این بسود و فراری
 حبیب کبیر به مقوله مای قاسم سوار می سده اند اشرف بعد از ملاحظه این
 توپ قلع کوب را که همراه از اصفهان آورده بود در این سنگ
 نوسن کزیر را بجانب اصفهان میبرد چون حکومت نوز در این

او ان از جانب اشرف السیدال انصاف داشتن و کویم وایتا ح
 با ولد او و جمعی از افغانه در قزوین می بودند سیدال خواست که خود
 یقزوین رساند تا برای یک حبس فتنی و اخوت کوفان پیش از وقت
 یامروالا مامور سبت سا و خندان و شیر قلم قزوین بودند سیدال
 راه ورود قزوین را بدیافت قایم و فاسر بر کشته با طرف
 بسوست و ولد او با افغانه رخت کچین بیارین قلم قزوین رسید
 یامورین تیار با ستمندان و دفع الوقت گذاشته و اشرف
 بجهت بخت بد و نسیه و تدارک وارد اصفهان و او لا امر نفیل و عام
 سکنه سکنه کرده هر از نفو متجاوز از علما و سار و سایر رجال
 از تنیم نیز گذر اینده از منطوق ساه طهای نیز با ستاره و اولا
 برای منظم و منقحات ملکی در طهران توقف و تیار بر اینک
 عبور تو بخانه از راه مهر و مستعد بود کوی کبه بایون از راه نظر عازم
 اصفهان گردید در هر منزل قزوین طریق مستانی یکد یکد

شته اسر زنده ازان جماعه بيشگاه حضور ميرسد باز اسلام خان
 در حوالی کاشان و رود طبرستان با فوجی عظيم سرازير کاشان جلالت
 را وروده فراوان اين سمت که عدت ايتان زياده بر پنجاه نف
 بودند و در چار فاخته مذکور در سر کوبی محصور گشتند تا چار فرار و
 اينچها بی اخته بران گروه ناحته مسلم ازان فوج بهر دست شافته
 ترف افسر خدمت در بافتند تری اگر کجنگ صغيفی دست آمو
 دست آنحضرت شوق شهباز بلند پرواز در او زرداگر و بای بی نظار
 علمیت در آید با سیر زبان ستم در جلوه کردی **فامه اسهت**
 زبان حکم میدان **مورچه خوار و مملوک است** افانده **علاقمه**
بهي مرتبه **سبوم** اترف چون پیش از وقت از هر کس روم کند
 دلت بود اسنداده **عسکر** کز چند قوازيان **جليل** ايتان
 حقيقت تا با و معاونت او روان ساخته بود ايند فخر و کيه رايز
 نو تر خدمت ساخت و ما کو که واسطه خود تمام و احست مالا کلام

طریق مقابلت سپرده و در موه خوار سایه زول و ما به رایت
جهان گشت نیز از بنظر بیستم بران دو شکر سخی موریه خوار و
بر تو وصول افکنند نخست فوجی از اراد فرا بولواولی سکر و بر او بی
طلسم حضرت اثر مامور بودند بمقتضای افغان ملاقی و مستاده مشکین
یتخ و سنان پیرد کردن بهام غمدیران ساقی گشته اول کار را بون
از بزم سنان ساخته و یک گردیش میدان سر حصان از باد نایب
آب منیر تا بناک گرم سده پیا رسیدن از آب سمن سر مست بیا افتاد
و از تقویر رفتار ان خور و دپایان روم بکرا شرف معروض شد
افند کس از اینجا که در بای غزم آنحضرت بجز محیط توکل بپوسته و در
بر امری صبر بجز حوصله اش سفینه امید را با فدا ای لطف خدای یگانه
ملیکه تحمل سینه است اسمعنی را نیز از نتایج و قبال دانسته ازش و تقی
در همان مکان یا سپاه الحیم بستم بر راه طلوع مهر زین علم انوده
صبحگاهان که بستم ماه ربیع الثانی آنسال بود بحث از طرف اردو

بهایوبی بیا بون طبل رزم ساز می بلند او را زه را اعلام جهان را
 فلک منبر ساخته کوکبه سطون سلطان و دیده به پیش سیلانی بجا
 انترت روان انگیزن کردی بی بر سر اقیانوس خاک بر غبار خفا
 بهوان کردید چون لبت مورچه خوار محل نزول افغان کشته و کوه پاره
 که در انگو صم واقعه است راه را بر میدان خلیج بسته بود آنحضرت اراده کرد
 که بر سر اردوی این رفو از دماغه کوه متوجه جانب اصفهان شوند
 شاید افغانان از پشت دره رو بمو که رزم آوردند بعد از آنکه موکل حضرت
 بزوه مقارن آن کوه فلک شکوه کردید انترت خون خیمک بهمانند است
 یا عتفا دحود و از مسیه بجای سیه آرای آنحضرت کار از موده بود و از
 طریق حبک مذبو جهان بجزیه اند و ز سیه ایند فو در مقام معارضه
 نمنل در آمده بضایطه و آبینی که در مقام میماند و ست از سینه یار که
 کت دیده بود در یک حبک ریخته افواج و لشکر خود را در یک سلاک
 و انتظام و اطراف از اینویختانه کوه میان اسبکام داده تو بهای

یقین مما برتر از جای بنر رس که کلوه داخل فوج رزم از تابی سده رعد
 ساخته و جوی از یک تازان گزین امتحان نیم قدم بمیدان دیری کند استند
 و بدامنه برداخته آنحضرت از آنجا که همیشه خداوند عالم را یار و مددگار و
 رفراز جهان را در نظر میست یکسان و هموار میداند مقید سخن و دست و
 مکان نکشند بجا نیایان روا و روزه چون سهند یار جوان کشت یار ساد
 هر و خرد و راه نای الهام خداوند صمد در حرکت معنوی مصلحت و
 وقت و رویه خاص اسلوب علمه است درین حرکت طام جدا گانه در
 کار حرکت ریخته اولاً بقیمن نبرام کین را که باده روشکر فروز
 حنک و مانند ستر ملک در قلاده انتظار خدیو با ستر سبک بودند
 سده خود داری را کردن بر گرفته با حنک و چنگال دیری بر سر نوبت
 روان و متعاقب است این اعلام ظفر است راسته کت سوخته قول
 حضرت فرین را حرکت دادند بیاد کان دلاوری صدای زینورک و
 و نمک را از چفانه و حنک آتش و متانی تو بهای فزونی ترا در ادربازار

با نفوذ سنی نوپا طلسم کلن کار و ناک تصور کرده در آن دریا آتش فشان
 و بیای ننگ در لجه خونی در می کشد کوته تر تا بود از نظر ابد سق آورد
 یعنی بدون محابا و درنگ نورش برده نوری خانه افتاد از این دست سنی اف
 ضد و جبهان تصرف کرده باب پنجم آتشباران سقوله جالسوز را که همراه نسی
 در ریانه میرسد و نتایندند و جاتباران عرصه کین که بر سیم ط
 و کین و مسواره پیمایی امر و استره بودند باذن و الاستور ان اندا
 ر کب جلالت برانگیخته و از دو جانب بیکدیگر آویخته **نظم** خود ریای
 سند به دست رانج جهان چون شب آسمان چون چراغ ز آوا
 اسبان و کرد سیاه نه خورشید پیدانه تابنده ماراه در آتشی
 کبر و دار که سق سبقت و بار و نمان جزه کن جسم کارزار و در
 سیلی زن چهره روزگار بود میدان با فوج عظیمی از نسبت بر سق
 ستار و جمعی از اقاغینه هم از سمت دیگر بجانب قول حمله آورده شدند
 حوت و مار و خن را فروختند اما ملطف بار بار مار را و را خدا

است این را از لیسوت که تحت عمارتی و بقیه را مرطوبی وادی دانند
 باری ساخته است بابت حضرت اند و خنده و عجب از آن که است و
 خود را ریش در کمال خندان و نوشی سرخویش و راه اصغر
 پیش گرفت و از روز تا جوابی عصر نیز آن قبال استغفار داشت سرور
 بسیاری از لطایف در وید بدست اند و آنچه از رویه گرفتار
 در دلمبران حضرت سقا شده بودند نایبی را در حق و مورد نور
 نه سالک طریق و ثقیب ای اهل سحر و رور سحر بودند چون
 ملک غازیان مستغول و ستره او بود و همه از مسکین و غرا
 بایه که در بند رستی خریدار تمام کسب شدند سنی بسیار
 می توپ بتوب اطلب سینه و از گونه و شک و بلور قشقرق
 شته بکسب لکن و اختر نه برداشته مطایای اقبال خود را گران
 و غنیمت حاصل بودند که احاطت از معجز که ساد آغاز ما را

از افرونی مال که اینار و از مسکر خلیف از نامه بر نیره اند و زنی که
 دقت و دسترس جانی است که قرار کردند تا می شود خوار و بیو بیات کرد
 و چینه نگاه دارایی و سولات و اسباب بفرست که از الطایفه خست و
 بی نامانده بود و تقای مایون از این مستحون و قیمت آنها از میزان
 قیاس بیرون می نمود یکی تحکیم چون در نظر میست و الا خوار بود با نند
 خوار آتش زدند در میان **شهر اصفهان** و در **موت** و **انما** **شهر**
حسین **استان** از طرف از مور به خوار که بجهت نجابت اصفهان و هنگام تمام
 یار روز سیاه وارد اصفهان گشت فی العوز با افغانه بار بر بختی بر گشته و
 بختی مسند سکین بر از فرار کرد و رفت هیچ فریشتان حوالی شهر و افغان
 گشته شهر هجوم آورده تا به اهل محلات افغانه را که در کنه ها و صفت کردند
 بنا فتنه بودند از برای زندگی بیرون کردن به است و غارت و راه
 مال افغانی مستغول شدند بعد از ظهر بهار رفت اصفهان و در و ب
 شهر را نسبه به حقیقت حال بر الحقت ظل الهی بر صده آشفته در است

هم السالی سینه آنان و در همین و مایه الف لویه صورت عارم
 صفیان بودا بنجر بوضه سید کسن را می ضبط و خز این و غنایم و غیر
 رایت سعادت یحیی است شهر افراخته و بعد از آن که خاک
 صفیان بخت دوم سمیت لزوم بپایون در نظر ما حکم سربده اصفهان
 ت ویرنو طلعت بدان تار و الایر در دیوار اندیا رتافت مردم
 راف باز ماندگان اصفان را فوج فوج آورده اصفهانیان را از
 اینان بیکر بخت است زاب سینه و کارد و تیر روانه ملک عدم
 خسته بخواهی کلم فی العقصا صحت جانی تازه می باشد و بعد از
 موافق افغانه بکجه ضبط در اند شروع به سامان سیاه و
 خط شکر حضرت پناه کرده غنایم ملک کلام از نقد و حسن و اسباب
 و نفقه و جواهر بر رسم جواهر و انعام بزرگان غازیان طوفان جام
 ای ایصال این برده دیند پرور و آوردن سده طهارت و
 در این نقد و طهارت و اسباب و اسباب

نوازی شش و طرب تا بهر ماه رسیده از اینجا که غرض اصلی
 این سفر تسخیر اصفهان بود که یاری از دی میسر گشته و منزلت و آزاره
 دشت ادبار گردید و نیز خراسان و طبرستان و سرحدات ولایات
 مستغنی از زحمت جان بود حضرت ظل الهی بعد از انتقام امور
 سیه کار نگاه که قارح شهر است نقل مکان و نمودند که بعد از ورود
 مسکین شاهی و مکن او بر سر سلطنت روانه خراسان شوند شاه و اولا
 حایه رخصه بزمای منارعت گشته در هشتم جمادی الاول وارد اصفهان و از
 غرض راه بمنزلی که حضرت ظل الهی اقامت داشت نزول نموده هر چند
 که قلباً بر مقتضای کفرت راعیه و رفع محال را طالب بودند اما چون میدانستند
 که اگر آن کفرت صرف زنا و غریبت بخراسان نماید اوضاع سلطنت و
 محنت و کار را بسجلی اول خواهد شد در باب تسخیر این غریبت بخراسان
 و چهار برای توقف میان راه قرار داده آنحضرت نیاز برنامی که آشنایان
 دیگر باز یا ستاره بادشاه و الا حایه سیاه طلب و اعاده آنمطلب کرده است

در جواب یوحنا کردند که آنحضرت تا بیدار شد رب العزت اندنایا
 بهشت ایمنان قدم در میدان گذاشت دست سرکشان و گردن فراز
 کوناه کشت و کارها مزاج و نقد دست فرسوده ساری رواج یافت و
 در صورتی یوحنا این مطلب نمیتوانم پرداخت که آنحضرت فرزند آله
 کارخانه سلطنت بوده راه دخیل غریب و دور کرد و این خود سلیقه بادشا
 است و معتقد برب ارباب غرض در محفل دولت یار و در مهمات مکی افتد
 یافته مانع نیست امور و باعث بدنامی آنحضرت در سبب دولت و دشمن
 نزدیک روز در خوانده ستمهای پیر که بادشاه خراسان پان را سحر
 دیگر را منقش هم در گاه جهان مطاف سازند اگر دین و مقصوری رود
 برزخه در بیان حمل بر تهاون آنحضرت نه نمایند و مجلس از شکوه از طعنه تا وقت
 عصر امتداد یافته است بیکه نزدیک و دور بود که بکنین آفتاب از کف سلطان
 عصر بیرون رود شاه پشیمان است شکلی قاطر و طلال و باطن ظاهر کرده از ترس
 طرح افزا و سر و مهر از بعل بر آورده بر زمین زرد آنحضرت چون دیدند که

بن حسن جمع او را و اعی در دست هم برور نام کار مطابق
 مقام اجتهاد و توقف اختیار نموده اظهار کردند که هرگاه این
 مسئول مقبول خاطر باد سانه نباشد رضای ما هم منوط بر رضای
 ایشان است گفته بودیم که پایی تحت را بدست آورده بدیم این معنی
 قبل ابدان است که دستن را بر او آرد نیستی کرده توقف را بابت مراد
 ما فواید از وفای ایام توقف اینک خبر رسید که معتمد بر اگر از اصف
 بیفارت روم تعیین شده بود در تیر به سفارت اختیار کرده بودند
 تا فلیتات سالور در محض او باین امر مامور روانه و حکام نیز بزرگ
 ده کیلویه و بختاری ولایات تایید تعیین فرموده چون بگویند سابق
 روکارش یافت حسین فلجان زکمه و اعوز لوفان زباد اعلی باجم
 در سبت سا و خیلای و فروین بودند و لد سیدال تاجندی با ستار
 اصفهان از ابن اسمهان و معادن اینحال پس شصت و پنج

قرار کرد پس حکومت قزوین و ضبط مال افغانه بعهده اسحاق محمد رضا خان
 ساملو مقرر گشت حسین قلنجیان را سمت فرمان و کلیه اکلان مأمور ساختند
 که در این مرز و بوم از جانب سرگرم خبردار باشد مدت چهل روز و
 آن ملک دل افزوز مطوف و فیروز بکار بی و حکم رانی عیش اندوز گشتند
 در بیان توبه زیادت اعمال و بجانب شیراز و کیفیت حکایت از قات
 و شکت اینهمه از افغان شیر مالک جنت نشان بعد از چهل روز
 که حضرت ظل الهی نیابتاً به حسن و لیل تناسب فرقه باصل در
 اسفندین تکمیل صفت سلطنت و افغانه صورت توحید شمس و
 ملکات شمر مودنه سمع والا رسید که اثر ف با افغانه بدلول استخوذ
 علیه هم استیطاق فاسیه ذکر اله ضرب دست و ایران از م کوشش را
 فراموش کرده در شیراز از ملک و مشغول اسناد و حمیت اعراب بولم
 جماعه سمعانی بایا فی عتاید بر سمت فارس و نیادر است حضرت
 ظل الهی دوباره میان بیت بدقم انفرقه سبه دوزر فرسوم بیاور

کوسس قیامت غرور از مسماری مله ادا ساخته و رایت چنانکه می آید
 فرسایم زده در عین رستان از راه ابرق و شهادت پیمان روانه شدند
 و سدت سرما بجای بود که اگر تمام صفش آغاز و مانند بی بر خویش میلزد
 و اگر دوات بزرگ بودش دین رطوبت در کاستن افزوده کرد و
 بعد از ورود بکوب لغت طراز بر زقان بنحویست پیوسته از اشراف باز
 بجای جمعیت و احیاء کرده با ستند از تمام بمقابله پرداخت و از طرف
 استوی صفوف و ترتیب اصحاب سیوف کشته کشت رفته به بیت مجموعی
 قول حمد و گشتند خبر کی را از منزل اعدا کند رانده به باد کمان و صیو
 مفرار شدند و شکست چنان حاصل گشت به کلورهای جاسوز است زاپشت
 نوبت دیگر بطرف سمنه هجوم آورده باند آهن زینورک و نعلک غریو
 و غلغله بخرم فروز رنگ رسانیدند حضرت ظل الهی با فوجی از دهران
 دشمن کابی باده دیمنه شتافته بجملات زمره کداز و صد مات و
 طاقت بردار ساکس اکن بنیان فرازا کرده کشته جمعی از ایشان بمناک

افواج حشم افکن تا دوسر سجی به توقیر البت بر داشته قضای نامون
 از خون دستم بلا کون و دامن دست را جاری مجرای رود همچون گردنه
 روز دیگر چون که صدیق صبح صادق از شفق زعفران شود میان صدق
 و ملا زعفران با سیدال برسم استمان از جانب اترف وارد بر زبان
 و شرف اندوز تقبل عنه علافت بنیان گشته چهره میدانست را
 نیز که فیل الی سروج من سپیل زمین اعتدال ار خسته از جانب
 صد بود و ن جناب اقامت جواب باین نخست که در حال نی راه بجای
مسیر که سرای سرای فاغان مغفور را با سرای یا یرانی که مرا دارند
ذکور و مانا سیم مورد خود دسته دسته در مالک مرد سلطانی
مقیم و سر کردگان البت نظم رکاب نفر سیم نوند و ای از یون ایمان و
و عده مغویا سبق مستوفی و مصرف ساخته صیقل مان که قطر بخشی
بفت آمان به و ج زیر پهر نابان آراسته گشته و سیم بهر مغویه

عنان باز بسته درین کسری پل منزل کردند از اتفاقات یا تصدیف
 از اوف ریه و اگر اقرار بود که مقدمه الجیش موکب لغت کیش و سیمون
 به یاد ریش بودند در سربل فنا از عقب افغان رسیدند و اول
 وسیله از رودخانه عبور و پسر محمد شهور بمیان جیو که بر و مرشد محمود
 اشرف و در میان افغان صاحب سرف بود جمعی از سربازان و
 افغان را چون راه طعنه یا بود محافظت راه و ضبط سربل را
 بر ذمه خود گرفت و سربازان را بیک منقول ساخت که افغان و
 با فاطمه جمع از سربل بگذرند معتمد افغانه از بیم جان طلبتاج و جمعی از
 علیه خوف در آب عرق کشته مقام هستی را بپاد داده دوسه هزار نفر
 از اطفال حوزد و شیرخواره بر یا بسیار می از زنان در آن ظلمت
 میل که روزنامه یوم غلامر من اجته و امه و ابیه بودند اخف سالک
 طریق این المنور شدند و سربازان سربازان بسیار بدست آورده
 از مکه مقتولین میان جیو بود که سربازان را در عقب کسان بنویسند

یار یستی روان گردیده و از سترقه رفتن میان مدیون و ملاز
 اهل یاز برفقای ایشان زده بود و در اسیر فقر آید و روان کر
 حیدر مامورین خدمت رسانیده کرده اما عفت عظمی و زبید نه که حد
 حضرت علی ایسی را با نوقت از بنوا فقه آگاهان خسته نماید در اطل
 را مقننان تا خری و در استقامت نهایی زود و در بی مقدمه بود
 بسیار بی از الطایفه از بل کشته بودند آنحضرت با سکر جهان
 حسین بی امان بر سر بل رسیده نخست حسین مای هر که در ادر اعتراف
 سواره سر اکنش جنم و خونریز از صدقه بر آورده هر کرده است
 عظم کوشش کوشش نالیده کس برای جمع کردن او سرا و جمع اطفال
 نوجوی از جنبوش مسنوره میفایف ستاق و تیره زوده و یغیاری و دست
 ه طی کرده چون اف غنه ملاعنه به یغیال کشیده بودند یار به ستر از عطف
 بوده در قام و قضا انجام با طراف مالک اصداد یافت که لایق هر
 نظر از اراده همه و تمامه سر راه مالک که نه از لایق اولاد و ن

و بیشتر مای محمود و استراف را از راه کرمان ستان روانه اصفهان
 و میان صدیق و ملاز عفران و با یکدیگر قراران امانت را با مسوومان و
 و اسرامی مانند ان عاقان معفور که از شیراز فرصت بردن یافته بودند
 روانه اصفهان ساختند و از مسجده کایری دیده دیدند بوی محال که صراف
 نفوذ شناسای معیار حقیقت بنجم در الفرب مینای و دایمیت
 آنکه در چنین روانه کردن گرفتاران بزبان الهام بیان به دستخط
 فرموده بودند که ملاز عفران را خوب محافظ نمایند که خود را از زنده با صفت
 بخوابد رسانند و مدلول ارباب الدول مکنون صورت و قوه یافته
 در سربل رودخانه استیسی که بگویند مفرقین فی الاصفاد عبور میکند
 ملاز عفران برای دفع ذل خاک اری خود را سبکتر از یاد باب رسانند
 آنش کشت حیات را تسکین داند بفرقه را محصلان با صفتان رسانند
 و در میدان نقش جهان بگزینک فرمان تباری نقش استی الیمان از صف
 جهان سترند و از علامات نمایند و اقبال که شمس اندیش جهان را

در بهمان حال بر دایره ریاض و علم این بده چو سنان در
 بهنگام سواری عبور و مرور کوچه مصفویه بکته گاه سان الغنیم
 شمس الدین محمد حافظ شیرازی رحمت الله اتفاق افتاده در سفر
 بی پیش آمد کارید یو انش فال کردند این غزل اند **غزل** سرزد که از
 برانستانی باج چرا که بر سر خوان عالی چون تاج **رحیم**
 بر قننه حیدر گستان **بخت** زلف تو ما چین دهند داده خراج
 مان ننگ تو داده کجا نرات **یفا** لب جو نوش تو برده ز قننه مصر
 س روان او را قننه داده بخت او را یازاویه منیر که شاه جهان امر
 بودند و از صا در ایت ایام توقف ایستاد چون از مبادی ظهور
 به کورکانه و صفویه بنمایین اسبکس دوستی اسحاقم دانست و در
 رت افغان بر مالک که روی واروس و هر طایفه مصدر مخالف
 هم فرصتی شدند و از جانب اندولت اید پونذ امریکه مخالف و فاد

اصفهان سفارت یقین و بجان روانه بندگان و در ضمن
 آن مطلب اعلام کردند که از آنجا که درین مدت افغانه قتلها بسیار بود
 واردات بجمال مخالفت ظاهر و اعلان فسادهای متواتر کرده اند و خبر فتنه
 پیش نهاد خاطری با سید و باز طرف کابل جمعی سید را فرار و عبور انجام
 ما مور کردند و چند می شهرتیر از فرزندوم بابلون رشک کارستان
 چنین طراز بوده یا منظم و استنای امور آن مملکت می برداختند تا موسم
 زمستان انقضایافته خورشید جهان تاب از بس برده سحاب افشانی
 شد و آفتاب سرکش بپا از که مخانه جوت بابلون بپا حسرترا میدو
 چون غلوه ماده و دشمن شده فتح فارس بنزیر و حال خشم بتر گردید
 هر چند غریمت خراسان در قاطر اندکس نصیم دانست اما اگر از سمت و
 کرمان بر میگشتند بپایان بوده راه حول را چندان غله و زخیره و
 که کفاف اهل اردو کند و در خرمن مکنیت موجود بود اگر از راه و
 اصفهان متوجه مقصد میشدند سبب ظهور تجاوز افغان و عبور و مرور

بوجیه لفظ نشان اتمال و قوه مجمل دوباره برامالی انجا برفت و
 و این معنی را حوصله مروت بر نمی تافت و از دولت رومیه نیز جواب
 جواب صریحی در باب ولایت از بابجان بر صافینجان ابلجی داده بکنند
 در سجد هم ماه ستمیان بغزم استر اباد مالک عراق مشو به سمت نهادند
 محمدان و از راه دست از زن و کار زن روان گشتند و در آخر ماه
 نه یور بمشترل با شط من اعمال نوسان محل سر اوقات غرضستان و
 کردید در بیان وقایع ایت یل مطابق سال سر حتمه امان هزار و صد
 بمل و دوسن الهجرة النبوت صلی الله علیه و آله و سلم در است و بنم
 ستمیان المعظم سر کواکب حستم یعنی نیز اعظم از بقا کانه حوت بدستیان
 محل اعظم و خسترا و از دیوان مذکور حظه امکان مستور دایکوبی عرصه خاک
 بقلم زکس و خط ریحان بنام نامی سلطانیه نامه صدر یافت سر و صاحب
 لوا و کلین از غنیه کل صاحب و جنه و اسر کردید و جنود قوای ربی
 رومیان هم فرصت دیر که ایش لفظ در سر زمین حین دوا بنده بودند و

ازین دوایده مالک گذر از دست بکب جریان غنچه جوی
 بهمن و سرگشتن رها بنده سحر سحر که در دیار گلستان آغا زفتنه
 گلشن بودند از طغنه شوکت نوزوزی آواره دیار عدم گردیده و
 افکنش کذا از فر فریدونی و فروردین با لغامه یا جبین و زین و
 کوهساری لاله و کل و احسان صحراستین و ریحان و سبیل و لغمان
 بهار در اطراف دست و ساحت کلکت یورت و مکان معین گشت
 سوز و سرور در بزم جنین نهاده و دوخته غنچه در سبستان باغ
 انوش کلکتین آرمید و سر و سببی با کل تبلو فرزند و ام و سر و
 از لغوید و استناینها من کل زوج سبج استنهاج یافت و
 نوزوزی مرتب گشته و آسمان از برای ندم تحویل از باجم و اختلال
 امیض احر حاضر ساحت هر یک از سران و سروران بجلعت های ف
 برد و سس امینا زار استند و مانند غنچه سب و جبرابر از روز
 کرده در از غنچه های بوته و در یکس قلمت خوشتر بر سر

خواهد بود و مو صنف و اختیار آن با مصلحت محول و مرجوعه کرد و بر این
 خرابان سده سده بی فنی بین دشمن ممالک سلطنت خواهد بود پس مو کینه
 قبایل از راه بر مرز سیاحت و زقول بر تو حصول افکنده از آنجا وارد شود
 از بنای پای ستایورد نوی الاکناف است و سیلاب مرور و مرور تصور
 افتد بود و بهمت و الا که در مقام سده اسکندر است برست آن بر درخت
 و سماران بلند سینه و کارا کمان در دست اندیشه بر سر کار آن لغین
 و انحرافات اثر از خزانه معرر ساخته و چون از طایفه عرب و
 ترکمانی سیاه عجم است میانجی است از اگر اید و روانه خراسان
 دوابی خویره را در حقت الطراف از آنی دستند و بعد از ورود و کتب
 و الا به زقول محمد خان بلوچ که از طرف افشار مالیک کی روم رفته بود
 در همان مقدمه استیصال افتخار استند نایار وارد و سر کفر و زی
 اثر و نوشتجات را که از جانب سلطان احمد خان باد ساه روم و اعیان
 دولت برای انرف آورده بود بطور نظر انوز ساخت چون از در بندگی

برآمده بود ایستاد فاضل از چینه و بیایالت کوه کیلویی
 بر وید و تعلیت ایستاد خانه و ز قوئل طغیان داشت بفرمان والا کلکها
 ز دست یافته بدستیناری سیاهان و ز دستنی اب یازان جنود و
 مستودانان رود در چینه روز نیز از کلک مانند قوئل بخونم از رود
 ز فلک گذشته و در بعضی راه از ایالات کوه کیلویی و الوار بختیاری
 و علی اعراب حوزة و باقی طوایف هر جا که میسند و میلفیه بنشینند
 منسوب و حکام بملکی ولایات منصوب گشته از راه خانه و ز و خرم آباد
 بانی و اردیز و جزا میسند و در قضیه بزد جرد حسین قلینان رنیکه سپرد
 و د کلکها بجان و فرمانان مامور بود بموجب حکم والا با بختیاری
 س از منجنده و اردار و وی حضرت طراز و بیایالت کرمانشاهان برقرار
 گشته از راه قبلی مامور به بنیجر کرمانستان و عازم انست با مستود
 نمایان گردید و در بمان منزل معبر الممالک و مرزا ابوالقاسم کاشانی
 خدمت ساه چاه بر گشته بودند و ایلیکری خراسان را رسانیدند مشعر

بر اینکه جمیع ممالک خراسان از قندهار تا ابله بول کر پی که را اس
 خراسان و عراق است بصیغه مازندران و بزد کرمان و سیستان
 متعلق بدولت نادریه باشند هر چند که بمقتضای کثرت از
 جبهه و استر کران و طبع بی نیازش از قبول اسم سلطنت و وانی
 کر پی ایران بود اما بکلیف غازیان و استر ضای خاطر اهل خراسان
 که بالعوض جوهر شیرین را ناصر اند دولت خدا داد و تقوی بخش
 این شوکت قوی نماید میدارند رها داده در ولایت مذکور سک
 بنام نامی سلطان ارتقا علی ابن موسی الرضا علی الحیات و السلام
 و اجم یافت در بیان آغاز محاربه بارومیه و فتح آنها در سیستان
 تحت ملکه چون در بزد جرد از جانب رضا فلیان تاملو ابله روم بحر رسید
 که اعیان دولت منظره بیار بر تعلق گذاشته جواب صریحی که افاده
 فایده کند نمیدهند و نیز کلا شتر نهادند بعوض رسانید که رومیه آغاز
 تاخت نادر و دست تاملو ابله بکامت خود در انداخته اند و تحت

طلق الی لومکل باز در کار کرده در آن منزل استقامت کار نموده
 در اول شب بایک نازان جلالت سوار بر مرکب صبار رفت و سوار بر سم
 سیاه چیده و سر سنجی اینکار کرده در هنگام طلوع فجر که سحر گشتان
 روز بیدار بی حدی و خراستان خورشید لباه شامی شب تا صبح او را
 مایه سر علم طغریه جم با طبعه اخر صبحگاهی توام استکار گشته و میان و
 وقتی از خواب بخت میسر شدند که اجل را بر سر بالین و سیاه بدار
 حیاتی کین دیدند عثمان پاستانانیک سردار رویه نهادند بود همیشه و
 اصل ابر از معلوب و زبون خویش دیده بود و همان خیال عرصه قتال و
 از آنسته بعد از استعجال نایره گیر و دار گشت یافته بجانب همان رو
 رتافت و شتران را از نرسجا و زازان کرده با چند نفر از یاسایان
 در وسای بنجری و اکراد که در مسکردار بند بومی بودند عرصه پیش
 و جمعی کمتر زنده اسیر شدند اموال و غنایم بسیار بدست دلاوران
 طوسق و در آمد و ساحت آن ولایت از وجود رویه بخلیم یافت و

در بیان ستم محمدان و کرمان تهمان بعمون عنایت ایزد متان بعد
 از آنکه نهادند بکسب ضبط امنای دولت ابد بودند و مانند و میسما موافق
 رسید که بموجب بایستی و ابلی و ان و جانای بایستی و لد سلیمان که از
 دولت عثمانی حاکم ستم بود و یا چند نفر از پادشاهان عظیم السیاق و
 قزاقان فریب کسی نداشتند و نفوذ و سرکان برداشته بفرم حکایت وارد و ملازم
 گشته اند حضرت ظل الهی که محبت ایشان بسیار است و از عظمای ایزد بی
 ستمی دارند فی العزیم عنانی طغویم رکابی لطف خداوند اکبر است و فراز
 اعلام لغت و در کشنده در صحرای طایفه مکان مسطح و پهن و برود و
 سیاهی سحر و می نمودارند حد بویسمال موافق ضابطه و قانون
 در اکثر معارک داشتند سیاه منصوره را که دسته قرار داده قول بایست
 بغزو وجود سمیت نمودار استند و می نیز جمعیت خود را بستم انعام
 داده و یای صلابت بس نباده را میت افراز عرصه کارزار و تیره افروز
 آتش حرب و یگار میزدند چون رود آب در میانه فاصله بود از دوطرف

نقش آتش نشان با تنگ برود گرم برود و سعه او از برق خرم
 پلان جلادت نمود کنند بهین که با زار گیرود از آتش لوت و نقش
 گرم کردید دیران میمنه سمت فرین از آب کند سسته با ساره والا بهین
 مسجرو میوه ناخته و تیغ کین از نیام آخته با یک است بهر حکم
 میگردند و سر و موی جوانان از خون صورت پیران حصار آن گرفت
 و نهال بگرد پیران از سنگین شکوفه های جراحت لعل صد زک کلشن
 مصاف کردید بنوعی بهادران جابین بیکدیگر آویخته بودند که علم از رومیه
 بضر دست دلاوران از یای در آمده علم نزدیک کتاب قدس نکون
 و لغیه رومیه را پای نیات و قرار از جابرون شد و تایی مایع عرف و
 دواب و اسب اسباب خود را بر تخته بجای کوه که در چنین وقت
 پناه عافیت در گزیرگاه امان دست و پا کم کردگان است که تخته
 بهادران خراسان که کوه و بیابان و بحر بردریش است به برق و عیان
 صحر حوران است آن است سنگ لام آن وادی پر شبنم و فوار از آقا

حرب چین و طراز بند استه تا تو سرکان و حوالی بمدان مغایر المغان
 مرکب الیری را بکنجه چون اسیر او میر در اصطبل فرسبی و بخورد و خواب
 معناد و مراکب برق آنک دیران به کوه بکرو و صحرای را بودند با پنجنگ
 رومیان در کام خستین اسیر دلاوران طوفان کشته جمعی عظیم کشته
 انداز و فوج دیگر بایا سابی اسیر و چند نفر از یاسانیان معتر زنده گرفتار
 کشته عظیم بسیار و اسیران قوی بیکل با در فتر بکوزه کتاب
 در آن بعد از ظهور این ستم بجهت نجات تو سرکان مغایر لهرت و
 اقران کشته نهادن لشکر و زنده اختر در افوج افواج عرصه نگاه
 نظر ساخته مورد جوار عطایا گردیدند روز دیگر که موکبه چنان کشد در طرف
 نصف بود بعرض و الی رسید که عبد الرحمن یاسانی حاکم بمدان سزای
 زندگی را بقت خود دانسته با لشکر و میه سیاهی و جویده بدر رفت
 پس موکب فرزدی نجات از تو سرکان وارد بمدان کشته جمعی اسیر
 و اثنای و تو بجان و هوز خانه رومیه را که کشته مانده بود کشته شدند

برادر نوری در اسیر که دیده از مالک عراق و ادزبایجان ست آورد
 بیوقت فرصت بردن یافته بودند امیری سلیم العنسی بعلی را
 و این صفت سائر از اهلش بوقت نگاه بیکایگان دوست تصرف نمیداد
 بابت کرده در حق ساجد که روانه اوطن خود را شوند اما عبد الرحمن باقی
 از بخت سهر از بیم اقامت و فرط مخالفت از بختان تا سنج که سمیت
 سنجی مسافت است در یک شب طی کرده از نمازگاه تزد احمد باستانی دور
 داشتند اگر ابدلان در حین عبور او سر راه بر سر و میر گرفته
 بصد نفوس و زنده از این بدست آورده بودند که روس مقنولین
 رفقا را آن بد لحاظ نظر عا کفان در با عظمت و شان گردید و میسند
 ملاحظه ایحال ترک سنج کرده ولایات را خیالی و از آن بوم بر رف
 رید سکالی کردند بعد از پنج بوم کو کیه عز و احتشام در بختان مقام
 است بخر شکست حسین قلینان زینکه کرمانشاهان که از بزد جردیه
 شجر کرمانشاهان معین شده بود نبوض و الار سید که تثنی این مقال آنکه

پس قلیان از سمت کوهستانات قبلی به بار خلافت چادمان
 کرمانشاهان و دوش سرسختی قلعو حسن پاشا نامی که حاکم آنجا بود با
 رومیه مقابل پرداخته بر حسین قلیان فایق کشته جمعی از زینکه کله راه
 عدم بمودند بجز وصول این خبر لوای تو به بجانب کرمانشاهان بر
 افراخته و قوچی را از دلیران عرصه عازا برسم منقلای نیک متزلزل
 سوکب بکانون روان ساختند پاشا محض شنیدن اوازده منفعت و
 ایت مصوره و توتیانه و نورخانه و اسباب خود در بخت به نفع او کجین
 سغلی خان بلا تراء و متازم قلعو را بکله صند او رده چون بنشین کار
 دریا بجان مکنون صیمر هر لمعان بود نغیر از آسمان به بحر از استر اباد
 بعد از صرف زمام غریب کرده کوه سنا دند که در کرمانشاهان پاشا
 قلعو جدید کشته از جماعه زینکه و کله خوانان کار آمده ملا دیم و
 امور ولایت را منظم ساخته قلعو شهر قدیم را خراب نمایند و نیز
 سابقا امر و الا بغیر نقاد بنویسند که حاکم بخیراری دو صد خانوار از مسافران

بختیاری کوچایند در حوالی اصفهان سکنی دهد درین اوقات موکب والا
 راه وردیده یا سکنام جا و مکان مغرور شده از راه نادانی در دادن
 قتلوار نام زمانی کردند پس حکم والا صادر شد که هزار نفر از اینجانب
 در مسکن طغران ساکن طریق خدمتکاری بودند از اسپ و براق و عیار
 و بعضی از روسای که سرکردگان راه مسلمان بودند مقیم ساخته به بنر
 سلطان حاکم جامی سیر شدند که بعد از اخذ مبلغی از حجام بموضع دولت
 قتلوار چهار صد خانوار را نقل بحال مذکور نمایند و نیز جمعی چون طایفه
 سیزه بنی این مدت با افغانه اتفاق ورزیده لاذقه شرات و اسیر
 و سب و غارت بطور بسیار شده بودند بعد از تسخیر مکران برای پیشه
 طایفه جمعی مامور شده قلاع قلع انطاغیه بروجه مبلغ بمحل آمد
 و در حین حرکت از خراسان فوجی از ترکمانینه کوکلات ملتمس رکاب
 حضرت سپاه سده از اینجانب که انطاغیه هرگز بمقتضای حکم نافذ آن
 مسلمان و بایست که در آیینان طایفه ای از اینخواهی بخوابی

بر این بار کران کشیده بودند و جمعی از ایشان یحیی دست فرار کردند
 هر چند که وجود و عدم آنها یغی در حبس شکر فزون از شمار و خارج
 از دایره اعتیاز بود لیکن چون بمنا و در جزایات صورت می داد و
 کلی میستند و را بنحوت از این بر خاطر والا عظیم آمده طوفان نام
 قیام را با توجی بمقاد و از سلسله عظیم الطوفان بگرفتند ابن و
 متین و محصل مذکور در حوالی قریب ابن و و یار کشته مدلول فاذا اظه
 الطوفان و هم طلمون دوباره آن کرده بودند بهر صورت و متغیر آن
 یا فرخان سفیر بر او نه ساخته که سپاه برتر از کس از یار کشته
 تواری استر اباد و تواری را صورت محمد داده هر وقت که از ترکستان
 دست یافتند بهرات تا سرزمانی بطور رسید با مردان شهنشاه طغرل آمد
 ابراهیم خان مراکم خدمت بتقدیم سازد پس بیکه انولایت را محل
 نزول موبد طغز این ساخته بعضی و ربط امور و نظم و ترتیب ملازم
 در افغان تاریخ در منا نصرت موبد ابن بجانب تاریخ

دل خبر قتل استرگ جلیه چون حمایت رب سبزه بعد از آنکه
 بخام بهام بدان و کرمانستان فرام میسر شد میوس سبزه خبر
 راقه کس شوق اینک کشته شقیل حال را از دیوان لسان الغیب
 دل فرمودند این عزل بر آید غزل اگر ز باده فرج کس بودا کل خبر است
 ن حکم مجوزی که محشبه تیر است عواق و نادر سن خود کفنی
 خود حافظ به که نوبت بغداد وقت تیر است و در غره محرم
 سه نکت و در بعضی دیه و الف مطابق است بل ریاست کتبی است
 بدان بعزم سبزه از با پکان وارد شده کشته هم در آن منزل ملا
 در آن نام از جانب حسین علی برادر محمود وارد و بینه باز منده است
 بنار اخلص و استعدای رحمت اولاد و سنوان محمود در سیر از کار
 بودند بنظر افسه رسانیده خبر قتل استرگ را برین مظهر دیباچه
 بفرصت مطلب گردانید که بعد از آنکه بکشته بخت و روزگار از
 سیر از مرطبه بکای وادی فرار شده بود بکایت لار رفته چون به جا

از قلم بستی نوزد موکد در باب منع عبور از طریق غرضه و ریافته بود
 اهل قلمه لار در روی آن جماعه سینه راه مخالفت کسودند ایلتان هم
 از ترس و بیم در جای میهم نکشته از راه هم و ترماشی و سینه سینه
 فته مار فرار و مردم قلمه جات نه بوبریم با بموجب امر و اشاره و الا قمار
 مخالفت بر سر راه ایلتان ریخته بقدر مفعه و ریای توانایی ایلتان از سینه
 نانوای می ساخته اشرف چون بسبب قتل محمود از قندهار وارد فریه یکی من
 احوال کناره جو بود از کفار نیز مند از راه میانه آساک بلوچستان کرده
 حسن انکابی یافته با جمیعت کامل از قندهار وارد فریه یکی من احوال کرم
 کست و ابراهیم نام غلام حوز یا جمعی بطلب او تعیین نموده ابراهیم
 شخص بی و اثر متعاقب اشرف ابلیغ کرده سینه در سیاهی ظلمت رزد
 که در سمت شمالی شورایک و امون و نزول اشرف نیز در همان
 اتفاق افتاده بود و در کشته اشرف نازیانه و لقا و کزیرا بهیمه زده
 بدو میروند تا اینکه ابراهیم با تفکات متینانه ای او کشته یعنی که یوپی و

بدنام است و بر سر خنجر از کمر گشته بجا بست ابراهیم و
 در ابراهیم نیز به نیز دستی بگفت را بینه اش بسته عفو را
 ردل بگفت که گشته بود بدل است و حواله و دل خود را مانند
 سنگ از خم هستی غم خالی می سازد و از ای قدر علیا و نیات ملک
 بن مسعود را همراه گرفته بقیه مار میرسد بعد از ورود ملا عفو را
 ب عیبه حسین باین نیم صادر شد بعد از آنکه تا نزد دکان مکرم
 روانه نماید امری او نیز رخصت خواهند یافت و نیز از وقایع دیگر
 ایام توقف رایات بمایون در سیر از قریب هزار نفر از افغانه
 در سیر بهی سبت لار فرار کرده فرمان استمالت از موقف اقبال
 بیتان مرقوم و متورسته بود که از روی اطمینان وارد دربار
 روستان شوند و آنجا به مبارک رادست آویز کرده از لازانی زبالی
 مروج اصفهان جرم باز یافت و هم جادست می یافته اند و تا سخن
 سینه خراش دل با می صغیان گشته تالالت ز عارت میکردند همخوان

از راه و مردم کشند در جوابی سیلاوات کجباری و به سر محمد سلطان
 حاکم انجا محصل انجا بود بر توردند چون در زمان مطایره را که حرزا الجیب
 دوست و دشمن و تقوید بازوی است و بیکانه است در دست داشتند
 به سر محمد سلطان معروض این نکته است انظاره حیا طرجمند کشند خود را
 تعلیمات در حسین رعایت می نمودند و قبل از این جمعی به بنده کشند
 در حسین تعیین شده بودند در بوقت که اینچهره معروض و الا است بیان
 فوجی را میخواستند مأمورین قلم و قلم حضورین روانه می شدند در بیان
 نسخ و عدم مراغه و به سر زینبایدات رب الغریز در جنبی که صفافان
 این را مرکز داره اقبال است بنظر رسید که بنمویریا ساری حاکم مکرری
 با اتفاق باستان است در قلم بیان دواب که ما بین دتم و وراغه
 واقعه است جمعیت عظمی منفعت ساخته نیاخت و تا از ایلات است
 اشغال دارند مذکور کار بیه و انزوق را در همان مکان که است
 طریقت عصر از منزل و بادی بران خود کوز را پلوار و است و دو نشسته سنجی

راه طی کرده هنگام ظهر و در مویک منصور بکنار رودخانه قزل او را
 سوار یا دیران کنار آگاه پتور یا شا و سکر رومیه بود و اقامت شد
 از آن طرف رومیه نیز از وصول سکر منصور مطلع قزل او را گشته
 بمسویدالون و سوی صفوت برداشته و پتورانه پیش آمده و
 بیرقهای کلکون اسیر احمد بهمین که ازین سمت الویه ظهور نمیداد
 یافته کرد سیاه خوشنوار بحسب بیان درآمد پای تیاست و فرارستان
 از جانب رفته بدون تلاقی و تلاش عفت عنان بیست مراد گردید
 و دیران طرفشان منسجم ایشان را متعجب کرده جمعی کمتر
 از ایشان قتل و چندی غیر از معتبرین ایشان زنده و گرفتار گشته و
 نوبتی نه واسیاب رومیه بدست آمد و لایت ددم و سا و خیلای مکرری
 و فرام و خارقان صیغه مالک کسر و سرگردید روز دیگر بنه و احوال اردو
 سبک و الا بگشته عساکر منصوره سرور زنده رومیه و اخترتدرا بنظر
 روز که زاننده مستمول عطا یا گشته بعد از دو روز که ساخت مراغه

مجموعه از دوی امانیون سند بوم رسید که جمعی از عسکر و دیده گردید
 بنمور یا ساید فارغ چهار فرسخه سنجی مراغه برسم فراولی آمده اند ملک طفر
 فرین عازم اینجا گشته رومیه محض بنمور است و ما به لوازمی تنها نماندیم
 فرار غنای تاب گشته بعد از بطلی یک فرسخه مسافت کردیم بطی که آثار فرار
 رویه بود از دامن کوه سرخاب که در حوالی تیریز واقع است از راه
 یافت حضرت علی ایلی توپخانه را با جمعی از تفکیان در امکان گذاشته
 از دیار سپاه حرار و نیزه گذاران طفر ستار بوم ایله سر راه بران کرده
 میزد از راه که معصده او بود ستان گشته معلوم شد که کردو
 سیاهی دو فوج است یکی از سمت تیریز یکی دو فرسخه سمت تیریز
 با ستار حضرت فوجی از دلاوران کزن را متعاقب فوج پیش
 بین و خود باقیه و سواران و تفکیان پیاده مستوفی فوج اجرت شده
 تارن اینحال آن فراولان خبر رسانیدند که کرداول از مصطفی
 شاه عالم تیریز است و بیکری اقا سی و بنمور یا ساید و دیگر یاسایان است

که در ابتدای سب از تیر ز رخت کمر بسته از راه صوفیان عازم قرارند
و کرد ثانی از تیر عسکر و بی است که بعد سی هزار کس در تیر جمعیت
استند اند بعد از سزار یا ساریان برق جولان خود را بان قوچم کرزان
سایندند جمعی از اب را عرضه کنیتر خوشن ساختند و نیز
و لایک در طلب رایت از دما بکریک و چکان طم بخون قوچم دوم
نیز کرده بودند بدستور بان کرده نزدیک شد محقق تقارب جانین الطاهر
تایمی زنان و لسان خود و اسرای از دما بکان که همراه داشتند که
ز بیم جان خود را بدامن کوه خواهم مرجان که در دو کسری تیر ز و انوار
سپیده دیران طفرین نیز اطراف اب ترا کفته کار سزای سیف
و سنان نیزه و ریاس جگر که در نقاب قلب بان لزه افکن
و میر کشند امن کوه مر جاز از نغمه الماس فام نعل کون ساختند
و سوای مفتولین که عدت است را که فزون از حوصله قیاس و سخن بود
سزار لغزنده یا زنان جور پ کرد و اسرای نیک منظر و عیانم موقوف

نامحور بفرستاده مدودی از اکرده کوی سرخویش را بکوهان در
 میدان سلاک و تنویش بدر بردند هنگام تمام که سلطان جهانگیر
 بیخ درختان ستقام را در غلاف و از سوره سپهر ترک مصاف که در قریه
 سهران که در آن نواحی واقع است جولا گاه جنول سبیل حسین
 و مفر موک طفر فرین گشته تو چنان رعل بیت و ساقچیان در چاه
 بجمع او ری اسرای فرمان یافته یکی را بجمع آن سپردند که در شهر نیریز
 رسانند باطلام ایمان محکم سترم اظهار با وی ای ایستان سیمارند و نگذرد
 که چشم بکانه لاله نظر دست اندازی بدیل عفاف بایشان واقع شود و
 پس روز دیگر که دست و مختم محرم بود بدو ای ای بید نکندی بساحت ستریز
 بختا گشت و از موبدات اقبال اینک رسیم یا ستانمی که دولت عثمانی حاکم
 سترود و در آن نواحی می بود با فوجی با عانت مصطفی پاشا عازم
 نیریز گشته بمانند چند نفر برای این بجز ستر روانه نیریز ساخته چون نیریز
 هنوز سلب لباس روید از توذ مکرده بودند و با طواریت

کفایت بودند و بیشتر تهریزی از روی مستعد بود استکریان الت زانو
 مقصود مردم نیز کرده مستعد شدند و اینان بازناسم از سهند فرار ورستم
 یاسا را از پنج خبردار ساختند در حینکه یاسای مذکور یا برکاب کوز شده بود
 که سار لفظ قرین در خارج سهند بود و جار کشنه یا جمعیتی که داشت
 گرفته بخدمت ضد بولکامکار آوردند از کفار ان رویه ای به یاسای
 و معینین بودند علاوه بر جان بخشی مورد احسان گشته بر خصله انظار
 سرور و بقیه رویه و اسرار ابواده کشی تو بیانه مامور شده بود
 و از اینجا کوه تو بیای سنان و مدافع از در دهان اشقیان را که در میانه
 رویه بدست آمده بود روانه خراسان ساخته و یا بر اسم یاسای وزیر اعظم
 توسط کفار ان یتومات دوستانه نیز مرا تیب صلح و فلاح فرستاده
 و مقارن آن خبر صلح سلطان خان و جلوس سلطان محمود خان و
 برادرش و قتل ابراهیم یاسای وزیر اعظم بعرض والار سید نوشتم
 این مقال آنکه در وقتیکه تهریزی و میان در لفظ مصطفی یاسای و

سرسکر و عبید الرحمن ملوک تاجی فراوان را به و دکان کس در قیام
 آن دو ولایت از دولت عثمانیه بهی که عسارت از دیوان بایسته قرار
 اوصاف آنها را باذن و فرمان قیصری یا نجاشه ملک و میانه کرده فیمین آنها
 که مبلغی خیر میست گرفته و سرسکر کرده بودند بعد از استیجار اصفهان که
 رضاقلین شاهوار زیات آنحضرت لطلب ولایات به سفارت و
 وارد استبول شده سلطان احمد خان و ابراهیم یاسای وزیر اعظم
 بپراشت را و آره موکب حضرت ظل الهی راضی بقبول مصالحه در و
 لایات کشته طایفه بکجری و روسا او و یاق که رتبه تصرف در کل زمین
 اتجا محکم کرده خراج به پنج سید ربع و قطع نهال توقع از اراض سرزمین میکنند
 بدشوار خاستند که یکی ولایت را با میفروستند و یکی بچم و میسایند که
 مستحق بهی هم می بود قبول این امر میگردیم چه جای ایستاده و داده
 خرید کرده باشم اگر شکر خون و مال بچم میباید بود چرا محرم سوز
 و باعث سفک و دمار بین الامم شده است و خوابده را و بعد از و

و همان آرمیده قنده را ساختند و ما که میبایم لوده حال چرا در مقام او و
 در آمدند و باین قبل و قال ما لم ایام کار بودند تا اینکه او از قلع اسات
 دولت افغانی و اعتلای لوی نادری بکاتب اذربایجان اشار
 یافته بقیه اسیر که از آنها بودند و هم آن رحمت بحر و سه افغان کشیده
 بودند بتواند وارد اخذ و د کفایت حال را اندک و سبب خسته یا ستا و زیر
 از بیم قوی و سی دولت نادره بر اسد راه اقوال رجال سابر به بوم سفر
 اذربایجان وارد اسکو دار گشته بعد از ورود و د کوفه قنبری یا بکمان یاد
 انام دلاکی که در زمره او یاق سبک جریان بود باکی ناپاکی و اسیر
 میبایستی را سبک سزارت تیر کرده بر روی خلیفه اسلام کشیده است و صلوات
 نماید یعنی در استیلول اعداات فتنه کرده جمعی عظیم در معرکه فساد و فتنه
 باد ستاه وزیر اعظم نایار برای سبکس بازه سر لعل و ارون بر نوسن
 سوزده یا استیلول شده چون کوشش زنی اثر بود یا د ستاه برای
 استرضای اهل فساد رهبری نقیل داماد نیکو نهاده شد و وزیر اعظم را

بخیف سلاک و بر بالای عراده انداخته پیران و سرشناسان **تین** چنین
 آئین کرده و هر تپش بود یا بیدار و بخت نیز و در کس که از کسبت
 که در بهرزم است و در کین درست با وصف این یاز ترک از مقام
 و رفیع خوفاي عام نکرده سلطان احمد خان را ظم و انسر و بر از نیک
 محمود خان برادر او ساخته قصه شهر نیز که از دست رومیه با مال خود
 عدوان شده بود بخود و مقرایه و فروخته بادی سر ادلهای خراب
 برداخته و غنیمت شجره تخوان و ابروان در خاطر اندکس بستم بافت
 عقاب را این لغزت آیت در جناب نصرت در آن که مقارن او در غره مام
 صفحایار از جانب رصافلی مرزا که در آن او آن دو آرده ساله بود و
 وارد و خبر آمدن افغانه برات بر سر ارض افدس و وقایع اشتهار
 بوم من نفدس **ب** سبب الفراف موبل مایون گردید **در بیان آن**
افغانه برات و سر ارض افدس و کنت بافتن ابر بستم
 سابقا ذکر و اقمه برات **ب** سبب کندار شش یافته بود که بعد از و قوم محاربا

والفقد الله بارخان از جانب رضا محمد دایان ولایات ما و مسلم سینه
 عطف عنان فرمودند بعد از نهضت ربابات مصفوره بجای عراق و در باب
 حسین علیهم السلام که در قندهار استوار است چون چهره دستی صاعد ایند و
 رادیده میداست که غیر مایه فتاد ایران پدر و برادران او بودند بعد از طایفه
 سفر نوبت کار او خواهد بود یا طایفه ابدالی از در سکه کاری در آمده الیته از
 گنج لفت ترعیب داده انچه نیز و سوسه و موثر افتاده بوس ساخت از من
 اقدس از گریان صیتر او سر بر زانان الله بارخان بنیاد است از منوعات
 ستاره از روی عافیت اندیشی دستی بر قاطر کند است با از جاده بهمان
 نمی ساخت باین جهت ابدالی از و سر کران گشته در جزو کس مطلب و الفقه
 حاکم فراه گشته و او نیز بقصد خلافت از خلافت بر آمده و فقه کی میان افغان
 بهیم رسیده ماه برین منوال باره استوب در امرات استتالده است تا آنکه ذوالفقار
 غالب آمده در سیوم ماه سوال شتت و از ربحین و مایه و الف داخل سنده
 گشت و الیه بارخان با کوج و انچه خود روانه ملتو مار و جاق کرد بدین طایفه

و از ناچیزه مرآت الله بارخان بنیاد است از جاده بهمان

اذ فاخته از حقوق عنایت حضرت ظل الهی بسم یوسفید در نقص حکمت
 گویندند ذوالفقار خان را حکومت اختیار و بقوم تحت ارض افند
 اعلاموایی افند زار کردند الله یار خان نیز کوم و مسنوبان خود را در قلمند کوم
 گذاشته بامود و قلیخان حاکم حسن و بعضی از حکام او بانیه که با و اتفاق
 داشتند سه روز پیش از ورود اذ فاخته داخل ارض افند کس کردید و از پیش
 بختیر الله و به ابراهیم خان شرایط اکر ام صغیف و مراعات به طور بهیوست
 و از آنجا صبر نیز حضرت ظل الهی آئینه صورت تا احکام مقادیر مقتضای
 بسیار مغربی نادرده و ناسنیده از امر ارضایر یا خبر بود بقیمن میداست
 که آنفرقه بعد سکن در وقت رفع حاصل آهنگ یا خن خراسان خوانند که
 و بعد از شجر اصفهان فوجی از حیود مسعود را از موکب بفرست نشان روان
 خراسان و از بعد آن نیز بنحو یک سابق ذکر یافت با فرقان بغیر بر ابرای جم
 و در دن سه چهار هزار تنگیان لواچی استر ادا بود و توابع فرستاده مفرد
 که در حین ضرورت محکم ابراهیم خان بودند و بابر ابراهیم خان نیز فرغان و ارا

بنفاد بپوست که غله و افزون تر بسیار در سینه مقدس سامان کرده بود از و
 رود دشمن بنا بر اعتقاد اری که است از معارضه اعراض نماید اما ذوالفقار
 خان با است برار نفوذ از فاخته در زاده خواهد بود بهم بار نزول گشوده آغاز
 ناحیه و تار کرد خبر ورود است از اعراض نموده در روز نیت بدیوار قلعه کرده
 کرد فری میگرد تا این مقدمه در اینجا میگذشتند مگر کوکبه مسعود بود و معوض
 سده کلان گشته بود در باب منع حکم میدان تا کیدات بلنیه عمل
 آمده اعلام شد که بدستور از روی خرم و پیدار مستول خود اری با
 که است اله تعالی عنقریب و میسر تر از این ملکیت بدر کرده خود را با نکرده کم
 میر سایم و مقارن وصول این خبر با قرقان تیر یار یک و هفتاد و بیست و بی
 وارد ارض اقدس گشته بعد از حیدر و زیبا و صفای که از او هم سخاو
 یعنی خاطر ظن الهی در باب امثال مکر خطاب با ابراهیم اعراض عن نه
 نازل شده میداد است که کلام انحضرت مطهر آیات و ما یطق عن الهوی است
 به حرکت بعضی از هوا خواهان مغرور و تیر خنابی توسعش غمور سیاه

۲۰۴
مصور را برداشتن از وقت سه روز و مور ساخته در سمت کوه سکنین
با کوه رکنین را برب حرب افراخته افراخته بتر مقابله برداخته در انای کمر و
دار با قرطمان که سر کرده نقیجیان پیاده بود ز خمار گشت فوجی از بیادگان
او که نو تبار راه رسم حیک بودند دل از دست داده و بر نافته ابراهیم خان
نفراسین را بکشته بود که التیا ترا منم کند و بر کرده نقیجیان که در شش سگانه
سینتر و او نیز بودند کرده حرکت او را محمول بر فرزند است سر رشته جنگ را
از دست میدهد بند سگربان نیز صفت بخان خود داری نموده بشهرستان
نرمیت میگذرانند در از روز بسیار از مرکب سنی پیاده گردید و جمعی از بیادگان
خود را یا عصابی مجروح و زحماتک بجای فتوات انداخته در ماتم مرک خود
لباس آبی پوشیدند و قایمی تو بجان و تقار فانه بصرف افغان درآمد
ابراهیم خان مشهد مقدس محض حبیب و ابوتوف در سیزدهم ماه محرم
سنه ثلث و اربعین و مایه و الف در بخت صحابی عیندشت و زرار
مشهد مقدس اتفاق افتاد بعد از ظهور این سال که جبروت انگر خون

ایزدایم از خجالت حال عرض نداست تا براده رضانلی مرزا که در آن اوان
 ساله بود اینجاست را بوساطت چارامود من خدمت داشتند بولکاکار
 چون حضرت ساهلمی سبب نیاید سعایت امر او برپا شده و را مکر بزبان چار
 می ساخت که موافق عهد نامه انجام امور عراق و از زیاجان بر ذمه او بیا
 آیند و لست و جناب مادر بر املکت علیّه است و ما را به کشور گشتی اینان
 احتیاج نیست و یکدفعه مکتوب خود نیز با شعار این معنی تفریم فرموده بود و لهذا
 حضرت ظل الهی امر خوا سازا ابراهیم بنیده و سرگشتان سست عهد برات را از هم
 راسته بندنه منضم گشته معصوب چارامود سریم اسیر بیست براده
 اعلام فرمودند که در حصای استوار فله داری نیست بدیوار اطمینان داده
 رفته در میان نبات و قرارند شد که بغایت پروردگار بادیران لغزشت
 مانتد چایک سوار حیرت کینی افروز از ابلق مهر و ماه ست و روز دوا
 هر حله یما کشته سبر وقت حضم تیره روز کار میرسم بس بستون بیک اعتبار
 پایالت نیز بر و خطاب از زیاجان سر بلند و جهم اسباب عتایم و زغایر رومیه را

که در قلعه نیریز ماند و بعد سوار بر کوفته و متوجه نیریز بود و با و غایت و احوال
صادر کردید که جمعی از اعیان است و مردم ترکمانه را کویا سینه
در نیریز کشتی و شش هزار نفر جوان کاری را در سلاک ملازمست و
السلاک دهد و حکومت هر یک از ولایات اتراپی را بحکام کازوان
تفویض و مقرر فرمودند که ولایات را معلق بحضرت ساد الهیاسب دانسته
در حد منگنداری استان چنان بجان و کوشند و در آن صوف
منتر خنده اثر ایلانی از فارس و عراق و اذربایجان بودند
اسب اولام و خرچی داده کوینده بملک خراسان رسانند که حد
است نرا به نیاه هزار خانوار میرسد از آن جمله دوازده هزار خانوار است
و از جمله است ریزد و هزار خانوار قتل بودند که شرف ایلانی با حضرت
داشتند و چون سیاه و کوبکان به نیچی که ذکر یافت بورت قدیم آن حضرت و
طالبه قتل و جمعی از الطایفه بامروالا کویا سینه در ارض اندکس کشتی
اختیار کرده بودند عوض التیاز از قتلوی جدید در سیاه و نتر افتاده متفرقه

رایت محققه بودند که بدست پادشاهان تبارک دیده یافتی در مالک خراسان
 من و سکن و مکان نیلاق و قتلایق بجهت بریک مقصد و تعیین ساختند
 بیان الفراف موکب مایون از ادزیا پاجان بکاتب خراسان
 زخم جنبه افغان بعد از فیض و لبط امور و کشت دکار و نزدیک و در منته
 خرقه را انداخته تا یک تازان خرمن و غایب خراسان اینکار نشسته
 دن کشت و دورنگ و ارد قرل او زن کشته در اینجا یار بار از ارض مستر
 ره خبر رسیده که بعد از واقعه ابراهیم خان افغانه کشته بودند که
 بت این کار بی مال سنده از بنام کین بیشتر بروی این دولت کشیدیم
 ستمه این را که بیرون می کنند پیش را انگیزی شرارت و دود از نهادن
 در ارضه توابع شهر برآورده نوعی تیره پیدا برافروخته که نزد یک از همراه
 شش آن سوار شتر خرمن ماه و دسکه سبزه را بنار کینکستان خفته روی در
 ارم بهر خرمن برین در کبر و حبیب سی و یکروز در خوالی ارض اقدس شکت
 مدکشت کرده مراغ و مزایح را عطفه نفع پیدا ساختند و بعد از اظهار کمال نیکی

و فادوانه هرات سنده انحضرت از آسمانه ایچ ترک ایلیار کرده
 در ستار دهم ماه صفر وارد قزوین و ایچ قشون عراقی و فرق محله بود سوار
 خراسان یکی را جمع کرده مصوب محمد خان زکمان بخدمت ساه طهماسب مستشار
 در دایره امر و مینی اند و ملت والا لوده بر کار و از خط بر سر که ارند درانی
 بخبر رسیده که ابراهیم با ساجده افغانی را از خراسان سلطان احمد خان باده
 والا کاه روم پرسم سفارت بطلب صلح روانه خدمت والا نموده مستقر بر ایچک از
 دوستی اظهار و محبت چه جزو این جنگ و انقوب کدام است و مقصود این
 باین تقریب اوصاف صلح و احوال اعلی حضرت علی ایلی را ملاحظه و از رای و
 خیال حضرتش نیز مطلع شود امر والا بنفوذ بوسست که محمد اقا را بعد از
 ورود بتریز روانه خراسان نمایند و نیز سرگردگان افغانه در جزین بارگاه
 در جزین از در استنمان در آمده به ستاعت اسحق سلطان افغان که در
 پیام استیلا بی استقامت عالم بزد و خرد بعد از استیصال اردوی نیاز
 باین دولت عاجز نواز آورده لود جبهه سانی سده سعادت قزوین گشته

و سه روز آن مکان بزرگترین مغرب کوکبه غروبستان است از راه طرابلس
 وارد ابوالکعبیت و چون ترکمانیه بموت ساکن دست قیام میسر
 طریق نرد و اتفاق مسکو و ترکمانیه کوککان نیز که در حدود کراچی مسکن
 داشتند در تقدیم خدمت و دادن فراریان بدان بخوایند سبب ذکر
 یافت رسم زمان برداری متروک میداشتند از مشرق در کور بگذرید
 منازل گشته چهار سبزه انوار از دیران لغت نشان اندازید و در میان
 و موکب جهان گشت از راه سمت مازندران شتکت بی اعلام ظفر فرجام
 میسر شد که در روز پانزدهم ربه اول موکب والا از بوسه نشی میدان
 چهار سبزه استر اباد بر سر موت و استان دهنه کراچی بر سر
 کوککان چو اول اندازند که تاخت بر و طایفه در یکروز اتفاق افتاده و
 آنجا خبر بیکدیگر نتوانند رسانند پس کوکبه والا صبح روز نهم بوزار از
 آب ترک عبور و مکان مشهور رصید در ابلوه کاه بکران سیاه منصور است
 معلوم شد که در روز و در موکب مسعود ما شرف مازندران آن طایفه

بتوسط نرگهان اخو که در میان کاله در دستگنی دارند از توپه ریبات و
 اقبال انکاهی یافته سبب جنود حجاب کوهکلان بطرف الالاد
 سیمار فرار نمودند پس سعادت با ستر اباد کرده فرا من مطاعه بود که
 بعموم سمرقندت خراسان نوشتند که راه محاطه رایای عموم ترکم بینه و
 مقطوم و آب ترا از گرفت غله و زخیره ممنوعه ساختند و در عطف ماه ربیع اول
 از آب که کان کده ستره از کنار دست و صد دیانه و کلکان روانه خراسان
 و در محال یا نه فرایخ من اعمال کربانی جمعی از وی مستردان کوهکلان
 از در بجز در آمده وارد خدمت والا و مستدعی محض و تقیر و مستقیم دادند
 یورعه مال را مستقیم کنند مسؤل الظایفه قرین قبول و فرمان بجا آورد
 مافه شد که دو صد فالو از یورعه مال را مستقیمت روانه خراسان نمایند
 پس کمر طفر توانان را انو حقوم مرخص ساختند که روانه دیار و
 و اوطان خود کنند در بستم دلو بعزم سفر هرات در ارض اقدس حاضر شود
 و در ان مکان از جانب اله یار خان افغان که در ارض اقدس می بود

عریفه ستمگر التماس عفو و تقیر ابراهیم خان بدربار مرخص گردید
 و جواب او برین پنج از مکتب عزت اصداد یافت که عابجه الیه یا رفان
 بدانند که شتر حاکم در باب ابراهیم خان و استند عامخوده بود چون از راه
 از بیطاعی خود شتر منده و از دونه شکست که قضای آسمانی بود شکست دل
 و سر افکنده است من بعد زبان قلم او را بنیاز دارد و شتر مساری و خلعت
 رزکی و خود شتر که ارباب جمعیت را غذای بدتر از آن نیست و اکنه دارد و
 بر آنجا بیه محفی و دستور بخوابد بود که طالبان نام و نمک را در مساری حاکم
 شتر و کوشش بقدر امکان در کار است تا بعد از آنکه چهاره نماید
 مستحق از پس رده عین طوبی ظهور نکند موجب ملامت انظار عفو که با
 فیض و بسط حیوان معنی کاری در نقد برات الهی اختیار ندارند و نخواهد
 بود زیرا که مصمون آیه کریمه و ما انصر الامن عند الله است البواب
 مستحق و طفر منوط میباشد و ناسدات از دوا و است و بزور سر برین
 سعی سبزو یا وصف این معنی انانی که فی الجمله از عزت بهره و راند به نمره

ستان اعدا سپید سیر می سازند اما لطیفه پردازی نیزه حقی کلک اسال
 و افران تن در میزند و به نغمه نیزه دشمن کشتن کردن سپید می بینند
 و بگو بکاری عصای خاندان برادر را راضی نمیکند و در حریف تهر را و
 کشته نزار سیف و کمان و قاتل روی ترس را تلخ نزار زهر سلاسل
 میدانند بمباد اینک **بیت** در درخ میگلن و نام کهنه بکر کاش
 بکرمی عرق افعال نیست و از صد و رجبین امری مادام ایلانات
 در شکجه خیانت و گرفتار بقید طاعت بوده بجات را بر جیات راجح می
 ستانند حیایه اهل من است اس که سپید از رزین نوا بهر بعد از
 آنکه از مو که سپید با تنم کشته رو بهر نمیت میکند از رنگ زردی بر سر
 فرو میرود و هر وقت که دایت جهان کنی از هر کز لفظ نصف النهار
 مسخوف می سازد از فرط شرمساری اقیاب عمر خود را فرین زوال مسند
 بر حید که نیاز بر معانی ندکور طاعت برست از الله وارد نمی آید که چرا از دشمن
 شکست خورده و نمیتوان گفت که چرا شتم آسمان بمه سرش را

بر خود روا ساخته از تیغ بنزد رو تا فیه و لیکن سخن و بدینست که با و صفای
 مکر از جانب مادر بآب حلیه رو بر و مکتوبه و از او جم سما فاطره الهام
 مائز ما کتایب یا ابراهیم عن نذا او در اسموعه شده بود باز کتایف
 ماسول مصداق بگونه چهل و مقبول گشت با لبت بره نمونی دلیل عقل
 طریق مصلحت بودید باره رضای فاطره او بر و وقف ارشاد چوید در مقبول
 که سالک منتهی امدی الامرین و تابع مدلول و سید خیمه انجمن بن مکش
 طعن و توبیخ را سر او و شایسته زنگش و از آری بایستد حال چون انجمن
 در مقام شفاعت و التماس در آمده بود حسب المسؤل الیت ان اسد
 زبان قلم را از آدن او کوتاه بمان تو نتایج سایه او را امود اینگاه
 ساختیم در بیان ورود موبک مسعود **مستند قدس و معادرات**
ان ایام توقف در ارض اقدس چون حضرت طای ایمنی منازل نرسید مراطل
 لبان اقباب چها کتاب بر رسم انوار و شیکری بمودند در انزماه ربیع الثانی
 صبحگاهان تا بعد از اقلیم چهارم و سر بر آبی این طبعه طارم از سحر

غریب جانب شرق الفراف بافته از دروازه افق ندیم سپهر بندگی
 حصار سپهر کند است و کوکبه سر و ملک سروری سلطوت برای می دفتر
 عصمت و اراد حق افدس و در عمارات حیات نریت چهار باغ مانند
 در قالب سفری ستر اگر فستد و چون در آن اوقات حادثه سکنت بر
 دلهای اهل اندیاز روی داده ماتم زدگان بهوز در ماتم سنگان خوش
 و برادر تار بسینه ریش عفراب باحن جیک زن و از جور اوقات با یغمان
 و افغان در کوکس و بین فلک خروش افکن بودند و دل سوختگان
 طاق نای دل را از استخوان سینه چوب بندی نموده از لاله های الم
 خاطر حیران بر کینه و برای گرمی بکانه از سوز حکایتش باز بهیا
 برمی ایستند مونسگاه استاکنان هرست یا سمان هرست و کل
 عزان دل ستر بارسان در هر طرف از آتش غم خروش بر ملک بند و صد
 کوس و تقاره را که اله سوز و سرور بود از آتین بغرت دور دانسته
 روز و روز و اهل سهر را از لواختن و تقاره شایانه و آتین سندی

و چراغان مستوحی ساخته بهمان توانایی راند او و بدویم تنها یکی و
 طسطنه و در را میسازد و دشمن و دوست را نیندازد و بعد از دو سه روز
 که سواران از بزم راه آسایش گزین شدند نخست ملاحظه افتاد
 و ایلاتی که از فادس و عراق و از یابکان بخارا و سمرقند و
 و جمعی از جوهران مایه ایست از ابرسم ملازمین منتخب ساخته قاصد
 بهت و جاک سواران فرستادند برای تعلیم فنون سوارکاری برایشان
 که مستند باینکه ترک مسیحه حشم خوبان با طره و لا و زدره دست باز
 و مردم خنجر کنده اردیده فغان دلیران با کمان مسیحه نواز ابر و نیزه و اره و
 فلک شکنی و قیام اندازی کند و عشق و تعلیم پرداخته اند که وزی هر یک
 در فنون سوارکاری رستم بی و در خوشنویاری فرزندان رستم و اهل
 سنده **بیت** اگر از کار فرما روی دگسنی در میان یابند بناحق شک را آینه
 سیما میتوان کردن و چون سوزنات در قاطر آفتاب چشم یافت اله یاران
 ابدایی را که تا ازل زمان در ارض اقدس همان و نواله خوان احسان می بود

مستدعی آن شدند که رفته در راه روان بوقت و مستوفی ولایت افاضه نمود
 باز سر راه هرات بادراک ملازمت برادرزاده او را بنمود و افزه و ضایع
 فخره و خنجر مرصع و عطایای خاص و خاصه مخصوص داده و روانه ناردین
 ساختند و سابقاً مرقوم کلک بیان شد که ایل بیکان کوککان در فرایام
 کرایلی آمده اهن را بلی و تعهد کردند که دولت خانوار برسم پورته مال آورده
 در مشهد مقدس کسبی دهند چون در ایام این امر خطیر تا خبری بطور
 احتیاط امر و الا صادر شد که فتون استرا باده بهانه سفر هرات آمده
 و رستخواست و منظر صدور و روان بکشد و حضرت در دوازدهم جمادی الاخر
 یا قیللی از فاضلان جریده و سیاهی بوزم تشبه انظار به روانه و مقارن ورود
 موکب الا بختونستان ترکانه نیز به استقبال سفارن وارد گشته حضرت ظل الهی
 عطف عنان بارش اندک مسخر نمودند و آنجا به خانوار می محمود بارش
 اندک مسخر آورده کسبی داده مستعد گشته که جمعی از جوانان سیاهی ایل
 مذکور را در سفیرات حاضر سازند چون به بهی که مذکور شد حضرت شاه

طهماسب در ده صدق سلطنت و ستمیاری فاطمه بیگم خواهر فرزند خود را
 که نامزد به یمن بنیاده از دوام عتبر و اجرام فرزند مادر یسای و ایام ستمیاده
 اعظم رضا فلی مرزا ساخته بود در بنوقت که کوچه مقدس سیمین الشرف
 ارض اقدس کجول نمودار قام مطایه نافذ گشت که تمامی امر و حکام بر آن
 جنود بفرست فرجام و عطای استم انجم احسانم در بنم ارم نظم سور و محفل
 و حیث سرور طاهر گردند پس کار کنه اران بدایم طراز و نگار بندان صمیم
 بردار در مقام فرمان پذیری دست بازوی هم زویری بازیده در آنک
 روزی عمارت چهار باغ را نمونه است نیست و به این بنیادی و طرح حرا
 رشک جرم میسر است با حنیفه روز خود هم ستمیاده جلاله در حینکه
 قبه حقدار در آنشکی رشک خیر طلاس و بی بی طاهر در فرم گشتی خلیف افروز
 حیدر دوس بود آفتاب خداوند و فرم که فدای خانه و زهر از بر سر و دست
 جلیک و چخانه بود مجلس طوی با هزاران فرزند و زینت بافته و دوترا را سب
 و طاعت کران بهادر از وز سیر کردگان مسیاه و ایران بارگاه و بندگاه

دریا رو چاکران جاسیاری از جامه خانه نوازش عنایت بشهر کرد و
 هر یک مانند کوه آراسته غلام فارابی سکین و لیسان ستام کل علیه پوشش انوار
 بونه دار رنگین گردیدند ساکنان عرصه خاک عرصه لباط لاشا طار استند و منو
 حسمان افلاک بی کوب سر و برقص رخاستند تا یک هفته برین چشم
 چراغان و این بنده و دلبازی عموم خلافت از نواید کونا کون لذات
 اندوز انوار کامیابی و خورسندی گشته این نعمت را بر مغفرت سعاد ایام و
 کلکونه جمال شهر و عوام ساخته و در ستب جویم هفتم ماه مذبور فران سعید
 و انصال ترین واقعه شده آن عمارت و استن از بر نو و جودان جو
 اختر برج سعادت رنگ پنداشت اقیاب گردید بعد از انجام کار طوی
 بر رسم سیر و سنگار جانب اسود و کلات که مسکن اهل آن حضرت بود و
 توجیه نموده بخام مرمت سپایه سفر فرق آمال سکنه اند بارگشت
 کس دیدار فایض الانوار بودند گشتند و چون ترکمانه خوارزم اثر افغان
 آمد در طرین که منتهای معموره سعادت اسود است بورت اعتبار

بنواجی نشود و درون واپور و اطاله دست لطاول و اضرا میگردند
 اگر چه ایراسیم خان بموجب حکم و الا یا تحت موفوره در ناحیه درون
 متوقف به تنبیه الظایفه مامور بود اما چون غزم ملبنه تحت اشسان
 بودند آنحضرت هرگز توقع آمدن از کسی نداشتند و کار را با میدر برادر و
 نگذاشته بودند بطیرالد و در با پور و احتضار در هشتم ماه شعبان و
 یا فوجی از سربازان جان نثار ایثار و جهل کسرت در سینه روز طعی کرده
 در محال مستحق طعن و سبقت آن کرده رسیده بر حال الت زخمی
 مستیر نشاء و عورات این اسیر گشته بیهوش و اموال و اسیر و اوراق
 و مسکن الظایفه بروجه اکل لعل اند و ایراسیم خان نیز از آنها بجا مامور
 به عینه غریبی نه تکه و سکه نه خنجر نشاء الظایفه کسرت را بدستباری می
 و بران کردن فراز کو تمام کامل کشیده روی توبه بجانب ارض شتر نشاء
 سابقاً صورت نگار نشاء یافت که حسین علی درین توبه ریایات منصور و
 بجانب آنز با بجان افغانه برات را که باین عهد و الا عهد سبکی

بسته بودند تخریص مخالفت کرده سلسله چنان فساد می بود درین وقت
 که خبر غریب موکب پادشاه بجا رسید اوقات رغبت افکن و لذای دور و نزدیک
 گردیدند و اتفاقاً کس نزد حسین و علی و سید مستاد بمقداد الغزالی شریف
 لعل شریف از واسطه آمد و مسأله این نیز با گروهی از بوه بغرم اعانت
 وارد اسفزار شد که شاید بیاد می یابد بیکر از دم تیغ بپوشد طالع نوارد بیکر
 جهان بود که جوهر انزلنا الحدید فقیه یاسندید از ان بداد و تصور
 در عالم و هم جاک افکن قلوب اعدا است رحمت بود بجات کشیده
 بجای سناک راه بر سیلاب و تشنه کشید بر آفتاب مسند و بعد از
 ورود با اسفزار ستیاق از طرفین صورت اسلحانم نیامد حسین علی
 استخلاص امر از خود را در نیمه اخذ از ساخته علفه استکانت این
 مشور بر بسته عارفان اولاد و نسوان نمود لکن کما که نیاز
 ساخته مصحوب ملاز عفران معتمد خود و اسحق نامری حاکم سابق نزد خرد
 از جمله آنرا که دمای عفو خود خواند بود در سال خدمت و الا نمود مسو

ربه قبول یافته تمامی اسرای خود کورمانا چهارده نفر بودند که تسلیم
 مستناده کان مذکور کرده ایشان را بانیل مرام و حصول کام باز کرده اند
 ستن علیهم نیزه و نفوذ محذرات سرادق سلطان صفویه را که در سستان
 باب استنهار است با ملاز خفوان و استحق سلطان روانه درگاه سپهر
 نرم فتد مار گردید اما با وصف مکتبده این حال که به قدر لطف و عنایت و
 زیاده او مبدول شدیدی بایست که مادام الحیات سسر از رفق و
 ماعت نه یجد یازف دیاطن ظاهر کرده دو سه هزار نفر علی را سسر گردگی
 سیدال با عانت ایدالی ابرات سسر ستاد حضرت علی الهی بعد از وصول
 بنجر معتمد بر اعیان کرده آن دور خنجر بر عفاف را امانت و روزگار را
 خواهر سسر او سسر از یا صفیان روانه کرد و حکم سسر استابی رسانیدند
 است افزای می سلم خسته رقم در مصداق و قائم مشکور میل
 مطابق سال یک هزار و یکصد و چهل و سه و تحسین روز چهار
 شنبه یازدهم ماه سسر حننه فرجام صیام سال مذکور نیز اعظم بوم شنبه

شهر بند حل را بیت اغلا بر افشسته است شهر کستان شهرستان
 رستم را که از رنج لیمای دی در سر امای جو پیار و ز دایا باغ و گلزار
 مشتاق داشتند ابلجای معین در رسید و سر امان باغ وستان
 نایم اطراف چمن و مقلای مایوت را از خوش لاله و ریجان و
 سیرایده مای رکنین و خیم کلکون بهار استند گلشن در و
 قلاط یکان بر کسب داده شده سبزه دستنه و بنجر بر گرفت و
 و نه بر که سیر و شیر برداشت شیرین ان از موم دزد در برود رخسار
 از شکوفه کلاه خود بر سر نوز و زفر و ز سبزه بد را ملک دی و
 و جنود دارد بی نهایت راه قنقنه و عین کران ازستان لبست بزم
 خرداتی ز مکتب یافته قامت دیران آراسته قلاعه زرتاری کونگون
 و حبیب دلمان شان از ز سرخ و سفید مالا مال شمعون گشت و
 بعد از انقضای جشن سرور روز یکشنبه یازدهم شهر سواد شهرجام
 یا فریدونی و کوکبه کلک و مسی آید ارض فیض میان مختل طرف

نصب چاه ازین قیاب کرده و بر اینکه چند روز از خون خواری
 دشمن خون دمان روزه دار بستر بسته بود زان روز
 را عید خود دانسته از لذت خون استای کام بسته بهار ایستاده
 خون خشم بر چشم و بخورد مال و عینت اگر شمشیر بودند مستیر و
 بحر ابراستی ابلال سوال انگاشته مهر روزه از کجینه دمان رزم شده
 بعد از وصول موکب طوفان جام بمنزل لوطکان من احکام جام بنده و آخر
 در امکان که است موافق آداب سیاه بکری و رویه رزم کسری بنین
 از چرخ فراول و تربیت فراول و ستوبه منفذی و قبل از کسری
 سه قول مؤثر کرده و برای قول ساقه و سول طرم کین از بنده کن ران
 روح فشرین و عکبتین مریح آیین و نوحانه و زنبورک جدا گانه بنین
 و با از نو فشرین روزه راه باط لوطان آثاره نور و وادی کین
 و قوچی از مقدمه الحبتس که و بی از سکر بر خروش و طیش از رباط
 مذکور جمادول بحال شیش و نکیان و غوریان انداخته تمامی الحال

بمومن بنی و یغما آورده فدیہ یابی کرد سر راه واقع بود بمحض کشت
 مقام اراده دیران معنوم و مقدمه طوق معنوم کشت و روز چهارم
 سوال مکان موسوم بقبیلہ سرسبز یعنی مرات مفرد و میں نشان
 رزین مکر و این قبیان فولاد سیکر کرده و دیده حشم دور در جای
 آینه بکه نازان مستقره خوار شستش جهت روز یکشنبه دیده بعد از
 با فوجی از حکمت جوین لفرت طراز و فتنه جوین کینه برده در حوال
 شهر مرات را بت افراز و رزم ساز گشتند و اتفاقا رخا نیز باطلان
 جوهر طلا دت چون شکر از غلاف بر آید آنز و زدلا و ران لفرت نشان
 با وسعت حوصله با عر شکر نزدیک باغات شهر با الطایفه سکنه ساز
 عرصه خنک گشته خوایی شام که طریق دست از حرب و پا از مصمار و
 طعن و ضرب باز داشتند سیدال علمه یا جمعی کثیر از سوار و پیاده بغیر
 ششگون تهر شکسته را که بار دومی بجایون میوسته بود پیاده مصفوفه ساختند
 از میان آن چون سباده دینار شکر طوق اثر کردید جیسوس بخیر و شکر

از پرده در ری طلمت بیل و تاجم کرد سکر و خیل دیده ستا سبای ستم
 گشته در جنبی که بنا چنان عیب و نوا چنان میوان بهیب و تنگ از صبر
 معصوف و نظم ترتیب بازداشته اکثری در منازل خویش آسایش گزین
 و جمعی هنوز در خانه زین بودند که آنکزه و معنای در کنی را ارد و لصدای
 سبیل و لغت حلقه کوب در خشک شده از اتفاقات برجی در
 سرنه یکم والا اصدات یافته بود آنحضرت بعد از وصول بار دو بهر
 کوکبه با سطوت برای و صولت صغای برای لغوم اردو یان
 برج طلمت اساس برانده بود و صلایت نموده آنرا نمونه برج امید
 ساخته بودند معارف آن افغانه نیز از میان آن هنر با فیتله های
 سوزان مانند خیل نجوم از رود کنگان ظاهر شده جمعی از اربابان
 احاطه برج کرده آغاز خیرگی کردند و ضد بوستیر دل که زمره سیلک
 در برج سیه از مهارت پیش آب میشد با سرت نفع علانان یکنجی که در آن
 زمان در موقوفه حضرت حاضر بودند بدافعه پرداخته از بوارق منع

و لشکر آن بر جم غفای را بپیرم انشی مستقیب ساخته دیران حشم افکن
 و بپادشاهان قلیسکن نیز از موکه طغوز آید و دوست پیرم نیز
 بان نیزه روزان در آو بکنند از جوئی بیغم ابدار آب بر آتش آن فتنه بکنند
 جمعی از آب نرا از سر منزل استی دور ساخته روز دیگر طرفین بسته
 قتال و آمینای بدال گشته رایت طغوز با توکت و فرجی است تحت سوز
 قد بر افراخت و غنیمتای و کوس و دلوله خروشن در خم جرم استوار
 سوار و پاده افغان مسایقن بسته برای ساز حاکمانند زیر و
 و بم تقدیرستیت فراز کوه تحت سرفراز در فتنه آنحضرت نیز با کوه پایی
 نقیجیان کیوان سکوته منوچه سر کوه گشته بکنند در پوسته بعد از آنکه
 از آب خوشگوار خون اعدا و اطعمه نایره حرارت و سبکین تر تر قرار
 سد طنین آنک مرا حبت کردند و نوشت دیگر که بخواه آن صاف
 و آینه خورشید شفاف بود طرفین عزم مصاف کرده چون ایضا سه فرقه
 آب در شیر داشت در عزمه آسمان طرم سوزش افکنند از اوای رعد کوس

حرب فروگرفته برق تابش افروزی نایره شرارت از جام حسرت
و باران آغاز نیز باران نموده جانین ترانده شسته کام و بمبو و سگان
خود باز گشته بعد از چند روز افغانه ذوالفقار خان که بیست و سه سال خود را
در زیر پا و لوگس جلالت را با دهماد استند خود را در تنگای زبونی
دیده نزدیک شد که جامه جان بر تن درند و همه و بیمار امونند بایگان ساخته
همه کردند که ایند فتنه تار من در تن دارند یکست و کوشتن بر دازند
روز دیگر که شام سیه در رون رخ و سنان تواف و کوار را از تنگ
ظلمت بخی و تنم خورشید را انخاسته صبح صیقل ساحت ذوالفقار خان
نظر بعید دو شینه با کرده افغان بکند و یکجست بیست و پنج برون آمد
که قلعه سافلی را که نزدیک کبر ظفورت بود بفرق در امکان نوقت
هر روزه از اینجا بکامه برداز شوند از تیر طوف نیزند بوسه و ریا فروزی
و فرصف آرامی عرصه دلاوری گشته اولانگی ن باده از دو جانب برار
یکه بکند از نو زمین و بیلور جلالت سیر عزین زدند تا ساعت

ایر به قهر هیزد براق اعلی صاحبیه اینکرتود و هیچک از دلاوران از تنهها
 بهلو سگاف کلور و شیر میگویتی میگذرند تا اینکه بناید الهی بای تبات دهم
 از پیش بر رفته است و میفاد سیمزم الحیم و بولون الله هر ظهور
 و ست آنکه یک تا زان عرصه و غلبور نیز بر قلب الهی بعد از حمله و گشته
 سعی کثیر از ابقان عرصه سیف و نایقه راه نوزد طریق قرار و فذلان
 شسته تو بچانه و نقار خانه این بدست اند و ست روز در المکان
 لغت اند و زمفر کوکبه فیروز گشته هر روزه دیران بنویسد و عدم الله حکم
 معام کثیره و ناقت و نه و مجوای لهم مالت و ن یمنها و الدینا مرید
 بادای عزیمت را بجا اول اطراف بترنگ ساخته و دولست و
 سیصد هزار کوفته سوا بی سب بر اموال بکلمه الکتاب در آوردند
 و آنچنان هر روزه از قلعه برانده لیست به یوار حصار آغاز زم ساز کردند
 هر ز غایت دلاوران سیمکس بزدیک چالغوز دلتوازی بنوب و سنان
 سترازی میافند روزی میگذشت که نمره حطی دیران چون حطوا

مهر تابان سیری از سپگاه فلک چاه بپنجه زدند و سیمی منش بر صورتش نهادند
 مانند حامل الراس الامتات با دست و پنجه بر خون سر سرستی بنظر بزرسانند
 از جگه ایام توقف اینکه اندر یافان که سابق از ادب احمد سرورانه و
 مار و باقی سنده بود در منزل مذکور جمعی از او باقیه با عیسی و مار و باقی
 فرام آورده بار دوی سبلی پوست و بر محمد سلطان مرد از منزل مذکور
 یا سه هزار نفوس که خود بخوار تاحت توانم فراهم مامور گشته بعد از ورود
 اینجا با مصطفی نام ابدای حاکم ملت و شش خنک کرده حاکم مذکور با جمعی از
 افاضه مقتول و سرا در ایا گرفتاران اتفاق حضور و الا و ملتقات با و سر
 کده بخوزه تصرف در آورد چون بمشکیتی گشت معصوریان بود که اطراف
 اربعه مرات محصور گشت و سود در دست و ششم توانال دو هزار نفر
 از سپاه لغت فرین را سیر کردگی کار امکان رزم دیده با توپخانه و
 سپهداری بجای است سنگ نفقه مامور ساخته بخون آب بر روی طغیان

از سمت زندگان و کبوترخان که کدز کاشی است بسیار جای بهیتر بود عیانم
 بل ملان کشته و سنگام طهر که محل موسوم به توتوبو محل کدو و بی حضرت
 نشان گردید کرد افواج قاهره از چند میل راه کشته شده اوقات کشته
 لغتور جیا و لکن شکر طغوز از کرده دیوانه از قلعه برآمده مانند یوزار و
 نسبت قریب است آنجا که حصن عامر بود اما ده خنک است در حضرت و
 ظل الهی که مشتاق حین روزی بودندی الخور سرور در ابداع
 معقول لطف الهی از استه بر مرکب کردن خرام سوار و هیبتی کارزار
 شدند و تفکیک بن باده و توتیا نه را با قول کمالون از پیش رو و بخاطر
 اوقات و مستندند که انظار بفرمان مشغول حکم سازند و خفتن با توتی
 اندلاوران اثره و بهیادان عفتور قسز که بفریب یک توپ جو زار
 دو پیکر و یابرق سیف و سنان خرمن هم خشک و زار توده خاکستر
 میساختند از این سرانگروه درآمده باین قلعه و ایشان فاصل و
 و پیاس حاصل شدند از یک جای دمان آتش ز توپ و تفک از دم

تفسیر زمانه از عصاره باغ خرقه مستعمل ساخت و از یک سمت و
رم و سنان زبان ملحق در از کرده بخت بیل بخزنون الاما کنتیم معلوم
بنوا سازی پرداخت آنطایفه چون هر که هدایای بگاه از دو طرف خود را
دوچاریمه فتا و گرفتار شد و بعد از آنکه هزار کرده سیرکاران
که تا آن زمان از تقاضای مخان فدا ده منع در کردن داشتند با ستاره و
سر از سلسله خود داری کشیدند از دو طرف خشک و جنگال دیر می بازید
کنش و بستن و دریدن شکستش و برداشته جمعی از افاضه را از دم
تمت آتشبار آب از سر گذشته بگردن رسید و فوجی را در نهامی عشق
آب بگردن رسیده از سر گذشت سه هزار نفر منجا و زیبا جمعی از زو ساد را
و آب سر باده فتادادند و علم و تقاره ایشان بدست آمد پس هدیه فلک
حیاب منظر و گامیاب بجانب منزل عتبات گشته است و سلام مقبول
بدیوان و نقد سیاهی گرفتار از ملک تیران عطا شد و در حلقه اتفاق
ایک جمعی از مشون بات از کسب کفره بقیه معزیه در اطراف رودخانه

بقوادلی افتد امداستند و از میان زد که بر کلک مقتدر غبار نوشتند
 در یافته کمر من سر راه ایشان از هر بر و کد نشسته یا سنگ خیل خیل و
 و تا بای حصار برات بدلول کریمه افمن اهل القری ان یا سیمیم یا سیمیم
 بیانا مخالف اواری کردند و بمضرب ضرب میشتیر زخمه زن چار تار بیکر
 عنانم این کشته روز دیگر که حسر و نیز روز خور سینه فادر با کوه
 یک اختر یانک سر بل مقتدر است این رود نیلغام کرد عازم بل شان
 کشته دریا شنگاه روز بقیه تا کمان که در کنار بل واقعه است نصیب خام
 رفاقت کرده بکرم او و حرم بر جهای منین بر اطراف اردوی طفر قرین سر
 سپهر برین سوده هر یک از سران و سرداران لشکر در سمت خود حلق و
 مورچیل ز قیبت ده جهان نوبی در عرصه خاک بنیاد نهادند لغای صلیه ده یوم
 که هستم ذی قعده باشند دلاور فغان تا یمنی که حکومت او به قلاشان و
 عوز و ساحر سربلندی داشت یا سه هزار نفر تا یمنی و او یاقیه دارد
 و سرکره در می اثر کشته از نواز شات خدیو عصره و رگدیده و از عزات

امور ایله در بمان ایام روزیکه مذیوکا مکار طرف عصر از سواری میخواست
کرد بود برآمدند همانندم تو بچنان افغان حیمه مبارک را بنظر در آورده
تو بی انداخته و کلو له آن سعت چادر را سکا فته در جایکه من و الا انداخته
سید در کنار و خوش بر زمین آمده یکور هم پستری پاک استند و نماز که
این نوع خطر که از وقایع عجیب بود بر سر داری حفظ ربانی و قوت اقبال
صاحبوادی محلی میندارد چون بخو که رستم ده کلک بیان سند مکتبی
بر آن که عبارت از منزل نقره باشد مفرد بر آن این فایده جانب جنوب
ستهر که سربل مالان باشد مغرب خیم فلک و سزا سند طرف و
شرعی سید فای سند اندر چهارم ذیقعه فوجی از لشکر طواغیر را
با تو بخانه و تندرک نمایان مامور ساخته که از آب هر بر و دود و گشت
در محاذات قلعه کرم در جانب شرقی لوایی توقف انداخته راه عبور
و مرور بر افغانه مسدود سازند در روزیکه مامورین عازم سمت شرقی
بودند حضرت علی ابی از دست فرطال و عساکر مکتبی عزنی از سبک نقره

متوجه شهر گشته تا از لطایف بسبب شرفی توانستند پرداخت که نام
 از روی اطمینان خاطر در مکان مقرر مقام و مقر و برج و سنگ را بی
 توانستند ساخت معبد اسیدال با فوجی از افغانه علیه و ابدالی را در
 ولایت در آمده سر راه برالین گرفته بیک دره بومست و بر آن
 و مسیر و هر که کان ملت و طرم و حجام با قدم توکل بدافته اند
 کرده از لطایف را سگشت فاش شده سرور زنده بسیاری بدست آورده
 و بعد از چند بی چون محل توقف اردوی شرفی از قلعه و رود بخت والا
 به یقین امکان ملحق یافته شب بیدار و از هم زی خیم یا جمعی از خواص
 عزیمت شدند کرده روز دیگر به کام بیستم صبح شکر بخوم از مسکن
 عزیمت بوم و سلطان زین کلاه مهر بارایت گیتی افروز از سنک شرقی
 آغاز ظهور کرد اردوی بیابان را از اینجا حرکت داده متوجه قریه اردو خان
 بکنر سنجی شهر گشته از افغانه بیاک بد زمانه فاساک که سر راه برالین
 تاساک بگرد خود در کبر دینیت مجموعی از آب ممانعت در آمده بیکه تازان

طرم حکم دلا بر استان فاخته است از آن تا گوید بند تعاقب نموده جمعی را
 هلاک و جمعی از دوسای نامی را اسیر خم کند قزاقان خسته شمر و دوا
 به دست آوردند و لشکر لغت از یغیایله و تربیت در کابل از ایس زب و
 با عنایت کسب آمده فرید اردو فزایم و آنحضرت عطف عیان سینه ظهور کرد
 دیگر از وقایع مستوفی است ایام اینکه در میان مردم ذبی الحیه اسیر از قزاقان
 دلا و در آن لغت استان بیاحت میمند و حکیموی من اعمال بلذ و
 و مامورین بموجب فرمان آن لواجی را غارت کرده و جمعی از اسیران
 اوز بکبه را که در آنست منظر آثار شرارت بودند عرضتیم بیدریغ ساخت
 یا اسیر موفور و غنایم نا محصور و از دستگیر منصرف گشته سرگردان بر راه
 پوشش قلع خورشید سعاد و پیره یاب انواع احسان و اصرطاح شدند
 هم در آن دوران محمد موسی بیک مردی که سابقاً از دربار کردون مدد
 حکم بجایوت نزد عبده اله خان حاکم بلوچستان رفته بود که آن را و
 از آن طرف بر سر قندهار پیارد و مراجعت بخرگشته شدن عبده اله خان را

در حق والایک پند نسین ایستاد انکه عید الی فانی بعد از وصول
 خطاب مستطاب قد یوثریا حیات بدعت انی عید الی فانی الکتاب
 رب اداب کسوده از انام و تارک بیامات ساحت و بندرک سفوف
 برداحت در ضلال آنحال منما پس او و هزار بار فانی عبادی
 حاکم سنده مجاده واقعه سنده در آغاز استعجال نوایر حرب و
 طوره بر سر عید الی فانی خواهم از یابی در آمد و یلو جبهه چون دند
 که بر سر دارا یث ان بقیه آمد روی امر که حرب بر تافته ابر محبت
 و امید ایلا ولد ان عید الی فانی عید منور بر شوم ای تو اقمه کوشته
 مصحوب هم خود بر قافت مومن یک شکر سنده از موفق والای تن
 فرمان زیالت یلو حستان باسم ابر محبت که و ابراک عید الی فانی
 بود اصدار یافت و برای مسترانه و هر یک از اولاد و متسویان
 عید الی فانی بار سال ضلعه و انوار بغیر نفقات شجره ریحی آمد
 در بیان مقدمات و نه راه و کشف و محصور می آن سینه کاسه

یایان سید محمد خان مردمی که از سنکر نوره نیاخت توابع فراده مامور
 شده بود از قتل مصطفی و ضبط مملکتها و شش کده که در میان توفیق داشت
 ثانی الحال امام وردی بیگ ستاد المونایب کرمان یا حاکم سیستان
 و قشون کرمان و سیستان با اتفاق محمد سلطان محی صره و شتر فراده مامور
 و مقرر شدند که طبرستان و آبراهیم خان یا قشون سرحدات خراسان
 از راه طبرستان کبکی عازم فراده شده بعد از ورود او و قشون سرحدات کرمان و
 حسب الصلاح او بتقدیم استقامت نمایند و در حین آمدن امام وردی
 بیگ جمعی از قشون او بموجب ارشاد اقدس نیاخت و کرشک و است
 من اعمال فتنه مار میس گشته مامورین نعلبه سب سنوئی و اهل قلمه را قتل
 و غارت کردند متعارف آن جمعی از افاغنه علی از جانب حسین علی و ابد
 سیر کردی بار و وفان نام که در ایام استیلای افغان حاکم لار و بیدز
 بود بدافتنه برخاسته صید و شکار از گشته و مامورین با سیر و عنینیت
 و فریب گشته یا امام وردی بیگ ملحق و در کام سنکر کرده نیاخت آن

خواجه و فراه برداشته اما متقارن آن ورود را براسیم حال بحد و دس
 بر تقاعد ترک مانده کوب لان از سفر خیر اثر میا مو علیه رسیده ابراهیم
 رونق نشان نمودن خود را مو قوف و عیان غریب لغوم بنیه ابران
 معطوف ساحت توصیف ایتقال آنکه چون در صحن توقف موکب میالون
 در ارض فیض نمون اول سلیمان کوکلات و بیوت مستعبد دادن جمعی ملان
 شته درین اوان ملازمان مذکور بنحو تعهد سرانجام و روانه ساخته
 بعد از ورود بحد و اسفوا این یا اعتبار است رجز خوشنظر الطایفه البقاء
 مایه تزارت و دواب و اسباب رعایا آن حال را عازت کرده عثمان
 خدیر تافته نیاب و وصول بنجر ابراهیم آن مجاودت قامود و فوجی دیگر از آن کفریات
 بیکر کبی اسمعیل سلطان خریمه و علیقلی بیک ساریو لیلو یا عانت امام وردی
 امام زده شده فرمان والا بنو تقاد نهوست که امام وردی بیک وردی سرگردان سکک عثمانی
 کرده جلوه طاعت را از جانب فکمه سیده وارد و امام وردی بیک رخصلاف حکم و الا
 سرگردان بیک سیده برای اظهار رسالت در سبب و شتم ذبح را از مکان سبانه برپس برده

و نواره که تا علمه فراه یک سینه رخ و نیم مسافت و از دست کرده رسول
 و ز در و ایتان سنگر علیهم در میان برادر ذوالفقار خان ابدار را
 و فراه بود با فاخته فراه در حوالی سیلی کوه فراه زود سر راه بر
 ثبات گرفته محمد سلطان با سر کرده بعلبکیان کرمانی در معرکه مقتول شدند
 فاخته جری کشته و زود دوم سیوم نیز همین معرکه را در پیش آورده و در آن
 و از سر گردگان نهید و عساکری که از سر گردگان یونان مانده بودند
 بر وقت شب رسیده دست و پا بخت تاب طاقت آن کرده کشته
 شد فاخته یافتند و یا نه نفر از ایتان ملین و جمعی زنده دستگیر شدند
 بجای فراه فرار کردند امام وردی بیگ سبب این خود سری که سنگر
 زاده بسوی خرم او دو سر کرده معین تقی رسیده از نیابت کرمان
 رد کی سنگر مغول و باقی سر گردگان و ده و ده در از ای این
 رخ بختیات و نواز ستانست و سمول کشته و بعد از و در و در و در
 و ناکمال که و سالی او با فتنه سعادت یاب تسلیم در بار سپهر پنهان

سنده البتة ترالسبر کردی ایسمعیل خان و ایراسیم خان است طو
 یا فوجی از او افواج قاهره مامور بحاصره اسفراین و لغا حمله پسند
 روز جمعی ترالسبر کردی سردار سلطان قراچو لوفیوم دست برد روان
 ولایات مذکور ساختند مامورین شب اعلی قلعه نیز بسواد آت بخیم قلیل
 حشم بکسبیه کرده بیساکانه از قلعه اسب طلادش برانگیخته رزم
 جویان بهرام کین از کمن کین درآمد پیغم در ایشان نهاده و
 سرور زنده بسیار و دواب و تخایم سپهر بدست آوردند در سپهر
سایر محاربات سپهر که در ایام توقف بوقلمون بوسه بوسه
احمال نگه روز یکشنبه هفتم محرم سنه اربع و اربعین و ماهیت و
 باز از فاخته با ذوالفقار خان یکنه بدیده کرده که تاریخی از ایشان
 بافتیت در کشتن و کوشش میکنند در روبرو قلعه را مانند چشم
 بصیرت خود بسته یا جمعیت تمام از انبیر بر روی و با فراوان آغاز
 شد و شور کردند حضرت لعل الهی از فرزند مسطری که برای تاختی

صفای بستر و دست تزیین یافته بود عبادت هر روزه مستقول طهاره
 و دنده که به دیده یانی دیده ادراک قسم این معامله کرده قبل از آنکه قراولان
 هر سائیدند بر مرکب اقبال موارد با فوجی خود کتوار عازم کارزار گشته
 فوجی از جانب شرقی برابر این نفعین و خود با جمعی از سربسرومی الطایفه
 سبب انداخته سرور زنده موفور از این بدست آمدند از فوط اضطرار
 و در آتاپ زده نامه زندگی خود را در آب شستند و ذوالفقار خان نیز
 در رودخانه از اسب علییده نیز دستنی ظالم بدر رفت اما اسب سوار
 و بازی و براق بدست آمد چون تنگ زیاده بر سایر ماکولات در قلع
 است نایاب بود در طلبت سب فوجی از الطایفه تنگستاس برای کفیل
 سبب گزینم رفته حکم والا فوجی به سینه الطایفه تنگ گریز داخته بستر
 هر آنکون بلخی سوار از جان سبب این ن بر اینخت و در روز افت
 بین پنج ازیر و زن جرم سوار سیم تنگ بر زخم انگزده می میخت
 و یکروزه مان محاصره و چهار ماهه منتهی ادیانست سیدال که از جانب

سین علم با فوجی مجاورت ابدایی انده بود چون اکثر کسای
 محارب عارضه نیم قوت و بقیه از فقه ان فوت گرفتار برنج و غنا
 شدند لکن در سبب غرض جو یا سفر از شهر برآمده بی سپرد
 بر زنده افغانه چون بای تخت راست و اسب کشت را بدست و
 دیدند چند نفر از روسای ابدایی را نزد الله یار خان که در خدمت
 صلیوات سیم پیمانی می بود روان کرده به توسط سفارت و سندی
 بنا کار مرآت و مستعدان خانواری با جمعی از روسا ابدایی گشته
 هر چند که عسکری بلند بر و از بهمت اخفرت جز در قلعه قاب شجر ملک دلیز
 ششمن نیکرفت اما بنابر صلح وقت و استمراج کار از افغانه کسب خاطر
 در سخت گیری و تبادر نیامد بعد از مراجعت سرستادگان ایشان
 ابراهیم خان بنزد پادشاه و زار دوی گماهیون گشته منطقه نظرا فاعنه
 آن سده که حسین علم با عامت ایشان می آید که باعث رفتن ابراهیم خان
 شدند از قول خود کنون کرده میقام دادند که افغانه برامنی حقیقی سخن

سر روانه فراده کرده اند پس بدانه و بهول خبر عفتیابی وقت عمل کرده
 خواهد شد اینچنین مردم چنان نایره عفتیابی فرمان والا صدور
 یافت که مقام این امر حواله شست است من بعد فاخته از آمدن ممنوع
 بود در می گفت و قلنداری کوشیدند **نقوشین ایالت مرآت**
یاله یارخان و طهوز نزد و استیکار روز دیگر که بندوی بره رود
 شب از این کوه کوب سنگ فتنه را از دامن فروریخت و آفتاب زرد کوهتر
 بعد از تنگ کشیدن برداشتن جویم بلی آویخت از سپنج دروازه مرآت
 و از هر دروازه چند نفر از سر کردگان ابدالی وارد و بی سلی مستعد
 انجام امر مفروض شدند و صد درشتواران و نیازمند تقویض ایالت مرآت
 یاله یارخان شدند دوباره این نمایندگان برای انجام کشته الیه یارخان
 یالالت مرآت سر فراز و فرمان بایکون به ازبب فوق افقی روانه شدند
 ساخته با سر کردگان در سجده هم ماه مذکور روانه مرآت شدند و بعد از
 دوسه روز الیه یارخان با صد نفر از عظمای بیچ دروازه و روانه نمای

صاحب نام و او از ده وارد اردوی طبرستان و به پستهای
 دایم معروض شگاه نظر ساحت و بر طبق عهد انجمنه مقرر شد که ذوالفقار
 یا احمد خان برادرش مرخص بوده روانه فراده شده اقامت گزین زاویه
 اعتزال باشد و او را یار خان نیز نایب سرکردگان حضرت الفراف و نظایر
 عصر روز دیکر فاعنه قلمو مالی خان افغان را مستشار ده عرض کردند و
 که چهل هزار نفر علمیه بدو ابدالی همراه می آیند از موقوف فرمان مرخص
 که اولاً به نیت علمیه پردازند چون اسبخر در نوع سخن و ابی عاری از فروغ و باد
 ارتلاف و جمل و زمی میسراد پنجم دادند ~~آند~~ و لیتی که مطبوعیم سالها
 بر سینه راه خانه خود و بر در آید ~~علمیه~~ ابدالی برد و با یکدیگر ارتباط
 صوری و معنوی دارند اولاً باسم اتفاق کرده با سپاه حضرت پناه
 در معرکه کین خود از نایب نمایند التوفیق در میانه برویم کشت بند
 پس مقرر شد که در آن مستعد حیوان کشته نهال نیره و ستار
 که در آن حذر روز ما منظر بهار سال کار می در دهانه طبع حذر که

و شسته کام مانده بود از توپیا ر خون خشم سیراب سازند الیه یار خان و
 با سر کردگان ارشدین این خبر آنوقت حال شسته یار و روی نیاز
 به رکاهه نمودن شمشیر نواز او را زدند چون عهد انطاکیه را امضا کردند
 تا نسبتان و اوقات رستگان اعتباری بود و عهد الفنی خان با بعضی از
 سرکردگان مامور بتوقف در اردوی معلی و الیه یار خان رجعت معاودت
 یافت و در دویم ربیع الاول عریضه از جانب سرکردگان مامورین اسفرا
 یعنی برای یک ذوالفقار خان بعد از ورود اسفرا با سیدالکلی از وقت
 فراتر از زمان در اینجا توقف داشت افاغنه اسفرا را گویا سیده
 روانه فراه ساخت چون این معنی از دلایل واصله نفاق بود یوسف
 سرکرده یازگمرازی را با یک نفر از جاگران در بار روانه قلمه سخته و
 با الیه یار خان و عیقه سرکردگان بهتدبیرات و حسن تدبیر و مقامات
 دست آینه فرستادند و فرستادگان که خبر رسانیدند که افاغنه و
 باله یار خان و طعنان بعد از استان کشته در مقام قلمه میباشند پس

عبد العتی قازا یا بعضی از روسای که در اسکندریه اشراف بودند پس نظر
 مأمور ساختن باقی سرکردگان که دوده جمل و مرکب بودند مانند مرا سپاه
 جال افکنده یک فلم خططلان بر او واق سازگار ی کینه یوسف
 مذکور چون دوباره صداقت ورزیده انده بود از حکم اقبلا یوسف
 او طر حوز ارضا مصیون مانده بر حقت معاودت یافت **در جهان جنگ**
یا نه یارها چون آنکه یارخان سیرداری حصانت حصار و سخت روی
 متانت دیوار کار خود را در مقام دور روی گیر و کرده دست امید
 جبل المینن این دولت کسبت بمرمت یرج و اسلحام در بند کاردان
 زنک سینه رای ریخت و در ستردهم ربه الاول فوجی از زور و
 کوشان لفاق سبزه را در شب سپاه سبت فله سفید فرستاده اظهار
 از نیم سیر بلان روی خویش را سرخ یافته مجد جمعی را بطرف بادو
 غیس وان کرده البان نیز پیافه از سر باز آمدند و بمجنن موسیقی
 را ملی با جمعی کامل سب از حوالی حشره فرقت نیاخت باد حشره رفت

می نمود با مردان جمعی متعاقب او را مور و کوه و بالا با فوجی از بنیان در آن
 حیران که هر یک از قیض به هم حشم تانی عزرائیل بودند عازم محل موسوم
 بحیران که مور حیران بودسته افغانه بنر هینات مجموعی از قلمه بیرون
 اندک به دکان از جانب کوه و سواران از لیت دیوار بست تا یک ساعت
 سبب آغاز حرکت کرده تا راه ستاره ریزی کلوه نمونه روز قیام و به
 تیارک سوله لنگ و زینورک شطلم زمین را قبه چرخ بتنی قام ساختند
 و آنست را ضد یوز و ز در همان مکان که اینها و رو ببلوغ بوده بزور سازنده
 صبحگاهان یازده بار فغان بر آمده در در سینه کا و و شیر یایی قرار گرفته
 از خیره سیری دست جلالت کشوده بزندانست و فذلان صرفه ببرد و
 در اینجا عرض رسید که دلاور ای که نامور متعاقب بودند با لطایفه برخورد
 از ششم تا یک سیف لایم که بر حضرت دیران بر مانی است قاطم
 بسیاری از افغانه سبایه بستن دیار عدم و یا ستارده قاطم سده اند
 لهذا عطف عنان سینود دولت فرمودند و نیز یکد فوفاک بر کوه سیاه و ترا

سیر افغانی تیغ روین تن چون خول سیاوش رنگین و بار دوش
 زمین از احیاء گشتگان سنگین کردند و بکین راه بارغان در سمت کمر زان
 در حین بر رود و با تود ویرزک قلمه بکامه آرای عرصه کارزار گشته
 کوکبه والا بانو نی نه بقابل برداخت از باستان صفوف خضم پانی
 دستی تو بجهان آتشین دم کلنای آتشین دمیدم بر مید میدند و در
 لب آب از رود دمان ز سوزک زمانه آتش نیز بر با بر سید
 قادر اند از از ز سرخ زخمهای کاری از خزان شکستیمار بکند
 میگردند و دلبران در بازار بریم و تیرای جان یکد تا زان حرف
 اعدا را از روز نامه ایام بگزاک تیغ جانستان سینه بکام
 که صولت قلمه در سپهر یعنی مهر شکست طرفین عازم مقام خویش گشته
 بچرخن مکران گشته تیمان دیار محطی در راه کفیل از دونه از خو
 زخم سیف و سنان از جان سیر می کنند با وصف اینکه هر طرف که
 کربان حصار سربد میگردند تیغ مغفور سگاف دیران در سر زشت

سر موی خود داری و نیزه بلند بپایه دل کونایمی در دل از آری میگرد
 یا ز از مدت جوم در دل سینهها برانده برای دانه بخوشه بروین دمی
 او بختد و برای ست گاه کاو کسرت نکشتان فلک میسبند با دو
 ماییت سینهها متاب میسبند و لبون سیرینیا سیر صبح ششم سبند
 میگردند لقمه کلوه که از دمان توپ برون سخت بجان و دل بفلک و
 میگردیدند و در عوض ماکول زخم تیر و گمان بخوارند و زیبا بایان و بی
 بصیرت گمان بمر سبده بی نیزه و جیل تره سر موی و صحنه صوری می شده
 و اسیر و مال و غنیمت زیاده از احصاء و صفت می کنند چون
 گویم و مستعلقان المریا رغان در مار و جاق می بودند جمعی را با حکام
 با رعینات مجامعه ارک مایور ساختند مایورین ارک را لطف و او
 کسان بدست آوردند در بیان مجاریست کبوتر خان و قوم مستقیم
تیا سید از دستان در رست و یکم رهم الثانی تیار کی جمعی از اقامت
 راهوای میبند پروازی بر سر افتاده سمیت کبوتر خان بال و پر گشت اند

از حسن اتفاقات آتش جمعی از سنا بیامزان اوج دشمنی بکار می‌فرمود
 آتش را مأمور شده بودند طریقی مانند شمشیر و جوی و بنیه و شتر علفی بکند
 شده جمعی از آنکه و به طور عدم توطئه و بقیه بپایان حصار می‌کردند که در نزدیکی
 کزیران بود که جنس سینه دیران نیز با علفه آن مکان برداشته بکند
 سوزن در این محله هر دو ماه یا یک ماه است که سوزن می‌کند و
 بهر مان جهان از قهر و کین یاد و در آن طرف فرین می‌نویسند و ایستاده اند
 از قلع برآمده فوجی از لشکریان کزیران را ببرد و محصورین بهین کرده اند
 به بادوش بدوش و حرب روزم کوشش با و بود و چند روز با یک
 کند آتش در بیای لشکر فریزی اثر که محیط آن و برانه بود به حرکت حصار
 موسوی ایچ از سر انگشت و الابد لول فافلق البحر طکان کل فریق کما اطلو
 ابعظم کوبه دادند تا الطایفه داخل حصار شده بیمار آن خود می‌بایستند
 پس آنحضرت سواران خود را آورد و در آن نمره کند و بر او دست کرده
 بر دستنه را بر راه ایستاد یک ستمی و لشکریان بالاک و در بنور کجاست

بیجا که را در محاذات راه بازداستند افغانه سب از خطه در
 کرده پست برست داده مانند موج از بی بکه بگردان و چون سیل
 کوهساری عریده کمان بجایست قلمه ستابان کشته چو شتر
 خور کشت نیز نجوی غنیمت من الیم ما ستم اطراف اب ترا و
 و در گرفته فحواهی و حال سینه الموج کمان من المغرین بطور آوردند
 و جمعی از کثیر افغانان عزیزی که فکستند آب سنان یک نمره وار
 سرایتان در گذشت و جمعی هم بقید اشار رفتار گشتند و زد بیکدیگر
 محلیس منو مثال آراسته عبد الغنی خان و یاقی سران افغان را که در
 اردوی فلک مثال می نمودند محفل آتش بار داده هنوز یک نمره آفتاب
 سر بلند گشته بود که سیرار و سپه نمره سر بر سر نمره سر بلند گردید
 سرگردگان مورد عطا و نوال و درو ساهی افغان سر بر سر افکنده غرق
 عرق خجالت و انفعال شدند در بیان عرق کردن افغانه قلمه او به
 سب از وقوف این سب دل او نیز در همان در نظر تمام

خبر رسید که افغانه قلمه او به رانصرف اردو اسمعیل خان استیلا نمود که
 در اسفراین مأمور باستانها را بنی سده بود بایمرا ابراهیم کلاشریست
 که در الوقت حکومت غوریان سمر ازبی داشت در ققایی این
 نقل رسیدند تفصیل این احوال آنکه اکثر از فارسی زبانان ادب در خدمت
 با افغانه دمساز و در تهرات همراز بودند اسمعیل خان بار ققایی به حقوق
 احوال این و نینه انجیانت گشتن بامور گشته در خارج قلمه
 یکس کرده صیگاهان که در یک افق یکجمله همراهور مفتوح و در وازه و
 قلمه ده شده افغانه از گنجه برون آمده قلمه رانصرف و اسمعیل خان
 را با رفیقانش نقل رسانیدند چون قلمه ششون بر خرم و او فرود نیار
 نقلی اری کند استند پس حضرت علی ابی فوجی را محاصره قلمه مذکور و
 و نیز در خلال اینحال خبر گرفتاری دروش علیخان برادره بوضو اندر
 رسید تو صبح استیصال آنکه بعد از ورود موکب قدس بخد و دهرات
 بفس و قنجا بن مقابل و اقمه گشته سیرم و ایاز یا جمعی نقل رسیدند

چون در پیش علی بن ابی طالب ورت با افغانه قندهار از جبهه
 درگاه آسمانیه سر باز زده دلاور خان نامی یا جمعی از دلاوران و
 حاکمان به بنیه او مامور گشته مامورین نورس برده قلعه کمرانرا که
 مناسک او بود بفرق و او را دستگیر ساخته بدرگاه معلی ارسال و مومنی
 در روز و روز دوشنبه را که بوسه گاه سرگستان بوده به بنیم نیز
 کردن تسلیم بناده دوش را از بار خجالت کردن گشتی برداشت
 در بیان شیرینرات و انجام کار افغانه ملا حسن آغا
 در اوایل شهر رجب اله یار خان مستقیم الاسلام افغانه را با سعاد
 که معتمد علیه او بود روانه دریا بخرطت بدر ساخته بعمد نمود که هرگاه افغان
 که در قلعه و به محصور سیاه منصور اند و با کوه او که در روی معلی می باشد
 مرخص گردیدند بدین حدز جبهه سائی استان اکان قدر خواهد شد و
 از جانب آنحضرت بنرسول نیز برای قبول و وسایط مامور بنوقف
 گشته فرمان و اولاد ریاب رخصت کوه اله یار خان و اطلاق محصور

او به صند ار یافت اله بارغان بعد از حصول کام و نبل در ام سیوه در
 کناره است زن خود را به اسکان سخت و بار سپری شری بر سر
 رایت فی لفت بر افراخت و در چهاردهم ماهه بود که آنحضرت با فو
 سبتک در گاه نوبه سفر بودند از غایت جمل و غرور او از یغری و یغری
 فی سینه و یغری بکوشش دلیران غنور رسانیده یا من تحت سفر و کا درگاه
 میگرد حکمت یافت و بجامه عمر بسیاری از افغانه فتنه جو از جو مار
 متبر ایدار است و نو پاقت و حمزه سلطان نو فلزی
 در جنتی که ایالت هرات بانه یارغان تقویض میسند بر منیه و کاست و
 اعتبار یافته و با تقی اله یارغان تقویض میسند استافه از
 ازین استان یافته منشا زمرده استکی راه یار شده بود در
 انهای سترار که قمار حقوق خدایات هدیو کار گشت چون می
 یک در و از ره از جانب اله یارغان یغری فو فلزی مخصوص بود
 متعبد گشت که هرگاه از قضا او را من مستور طالب نه بود و از ره

که از بروی کاسکایین دولت خواهند گشود برای استیانت و
 این مدعا در شب ششم رجب امان فو قله بی که از جمله اعظم امان و
 و چند بی قبل ازان از امان یار و و گردان و دخیل دار امان و
 و دولت ابد نمان گشته بود از خدمت اندکس سیدی تقدیم این
 خدمت گشته و زنه سدا به بارخان دانست که بهره در کجی سید است
 از در منع و جدال برآمده امان در اتای و مجاریه نقل سید به در طهور این
 واقعه حمزه نیز بکلمه همان قدر به تبع مقاصد بی امان از عقب امان گشت
 پس مرطبی از اطراف اشرقی و جنوبی برات نزدیک بقلعه نیاز کی قلمو ملکی
 اساس بنیاد نهاده از هر سنگری فوجی از بهادران تعلیمات مد فوره
 مامور و محتر فرمودند که شبیه کار را بر فلکیان شک و غذای
 ایست آن مخبر بکلور توپ و تفنگ سازند بعد از چند روز که آنجا همه دیکر مغر
 و سوای اطاعت مقام و مقری ندیدند از باب استیمن در آمده
 ستم در حضرت امان و محفوظات و ستمند تدارک و ظانی مانت

شده اند پس در غزه ماه مبارک صیام که با شماره ابرو می بکشد
 در آن آب از خون اشامی فروست و از قنار خانه اقبال اوای
 لفر من السته قریب بر فاسته کرد فتنه فروستند ای ستر
 اویره کوشش می افان کشته نشانیان کیوان صلابت برای صند از بو
 و تکیه قلمه تعیین و هر گروهی از افغان بموجب امر از در و از
 سمت خود فوج خود در آمده بفرمانی بوجه و نعلی او سواران
 او مد ظله لوایه و هم بچگون رست نیا بر قلمه و فراخی لواجی کسبید
 و اله یار و رفقای او که استمول علیه افان سته بودند یا مستور غنچه
 عنایت سالم و عام روانه ملتان گردیدند برای حمل کوچ باقی افغانه
 هم دواب و الاله سرانجام یافته از ابتدای خاک ارض اشد لشکر بود
 و ایل منتهای راس الحکومتان مکان سکنی چمت استان معین و
 است از فوج خود روانه خراسان ساخته و سر محمد سلطان حاکم و
 بام که کیفیت احوال او سابقاً فرموده فامه اعلام کشته بایالت بران

سر ملقبه خانی و بختیاب پیره میسر شده در مقیم ماه رمضان با حکام و
 تابین و جنود حضرت مسترین داخل قلمو گشته بسیار مکن گسترده
 بیان ختم و قایل مسرعه و شریف **سپهرستان** بمون عفت الله
 حرم که ساقی گذارشن یافت طبره الله و با بر اسم خان بعد از مرآت
 از طبرس به بنیه طایفه کوکلان مصمم گشته بعد از ورود به بنو است اطلاق
 یا زاز کرده خود سپهرستان و فاجع ابواب اسپهان شده و جمعی را که برای سفر
 هرات معتمد کرده بودند روانه دریا ر فلک مدار ساخته ملازمان مذکور
 در سلیم ناه حرم وارد درگاه جهان پناه و ما مورعین راه گسترده
 ابر اسم خان نیز بعد از اتمام این امر و نظم بهات سرحدات خراسان
 بموجب ارشاد و الایا سپاه اسود سرحدات وارد ادوی فلک طاه
 و از انجا روانه فراه گردیده دریا نزدیم ر بهم الاول بر سر قلم فراه حرکت
 لوای حضرت النوائی کرده فیما بین محاربه واقع شکست فاجش کال خجانه
 راه یافت و سر کرده انظار فیما جمعی بموضع قرار داده پس بر اسم خان

با شماره کابلون در مقدم بنظر سنکر برآمده و به موسوم بکمر رانی برای
 نزول اختیار و با فوجی از دلبران تا بگلان آمده مشغول بنای ساحتی
 برهم و حصارند افغانه از متاعه انحال بمیای قتل گشته از قلعه برآمده
 از دو طرف هجوم آورستند و در آن خراسان نیز تبارک کرد و فغان
 مذکور کار صفا را می کارزارستند از کردار نیکویی بیان که مظهر آثار
 حشق القوم بود و گفته روز قمر رسید استوار و ولوله و استوب بسیاران
 که فانی از مدلول و بقول لسان یومسینه این الموقر بود قیام
 قیامت هویدا گشت بکنه از رو چهار صد نفره سر در صمد میدان و کوی بی حاکم
 سنان گردیدند سرگردان و با بسیاریان و سر بازان و بطن خاص
 احشاص یافتند و چون در آن اوان مذکور می شد که فسر ایمان
 از حسین علیهم السلام داده از جانب او جمعی یا عانت البان می آمد
 و تاخت بلوچیه کرم سیرانی که در حوزه اختیار حسین بودند مظهر
 آفتاب اثر می بود و بلند اهل بیت بک جلایر حرجی با سنی شکر طغوز ابا فوی

روانه فراه ساختند که اگر از افاغنه قندهار اتری ظاهر شود با اتفاق طهر الله
 بعد از آنکه برادر زد و الا از راه قاجار تخم الدین و پامات تیاخت قلعت
 بلوچ را بت غریت افراز دو و بعد از روانه شدن اطمینان سبب یک
 دولت مجدداً کسان حسین غلجه برای اظهار اطاعت و احسان
 بابت کسوفات نایقه و در دربار طغور احتضار کردند و تیا
 علیه صیغه معامله شمس القدر تقای تیاخت کرم سیرات مکرده
 اطمینان سبب یک با بجا و دت مامور ساختند اما سیرایمان بعد از آنکه
 برایتان را در مانده روز خویش و گرفتار جرت و تشویش دیدند از اعداد
 ایشان مایوس گشته چند نفر از و سبای فراه را بر کسم استمداد
 نزد حسین غلجه رسانیدند حسین غلجه نیز دو نفر از جوانان نایمی خود
 بسرگردی سیدال بجا و دت التان ارساله گشته بود که مقارن آن
 الله یار خان وارد فراه و سیرایمان از دستم برات آگاه شده میطلب
 سیدال اطاعت این دولت را در حوض قبول امر حال دانسته

اقامت علی ستم تمام از الطرقت داخل قلموسه ایمان نیز از مریض
 آغاز کویم کرده بار بر کشته بجی هزار و میان کویم مریض
 سب اینجانبهای قراولان بوضع طبر الدود رسید فی الفور جمعی از
 سر بازاران عرصه ملی متوقف شدند متعاقباً سرورنده بسیار
 آوردند چون اکثر سیاه از راه عنبه طمع و از که در چنین اوقات حجاب
 پنهانی و برده راه ستی میباشند کسب غایم برداشته بودند
 بقیه السیف خود را بر منزل نجات رسانیده قلموسه راه باد ملک و
 دلا رام و توابع محیط نفوذ در آمده تمامی اهل قلموسه را که بر جا مانده بودند
 بدیران طفراتان فرمودند و مقررتی که ابراهیم خان با افواج
 حضرت نمون روانه موکب بایون کرد پس حضرت اعلی امیری مسجد از
 فرمان از ضبط و ربط تمام و قبض و ربط امور خاص و عام در نوزدهم
 ماه خستنده فرجام صیام شهر آنک و خاک سنگ ان واد
 را از خستام اسبست صومرنگ غرض رنگ و با لعل بد خستام

سنک فرموده ارکمون و نرو این طلمت نورانا رنحو نایب اللیل
 حینایه النهار مبصره بطور هوس و قشدر لول جابر الحق
 زهن الباطل کان زبوقاً بر صغیر و قشدر شدت فد یوفلک قدر
 شده بد از میان شهر گذشته نایب میلهای فارم شهر شریف
 برده طرف عمر ستود و راحبت فرمودند از جمله و فایم که
 در خلال آنحال بومین عاکفان شده هلال رسیده مقدمه سنک
 و یافتن ساه پلهایب از رومیه است سابقاً سمت محسّر ریافته
 که بعد از فتح نیریز که حضرت ظل الهی سبب وصول خبر ساه که خواست
 مستخرج غریت و ایروان د بخوان کرده نوایب نوایب بجانب ارض اقدس
 افراخته باین جهت رومیه را دست از کار رفته بکرامی و دل را از دست
 سده شکستهای یافته با طینان خاطر صیقل و لایت برداشته و
 چون ساه و الاطایه مکرر اهل را میکرد که آنحضرت را ملکیتی است و بعد از
 در استر داد بلا داد از یابکان احتیاجی با عانت ایشان نیست

بعد از آن رایت عقاب سپهر بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بخت بخت خراسان گردید امنای اندوخت و از مهر انکه بخت بخت بخت بخت
 دست افتادنی ایستاد مهر بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 غلامه رم کرده طایر مراد بر سینه بدام و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 در خواهد آمد بنور ارض افس مگر کوه دولت بود که برای دفع بخت
 اراده فاطمه و مکتون صیتر را بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 دولت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 در مقام منع در آمده الب بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 آنحضرت در جرم کاخ صالح امرای صاحب رای بخت بخت بخت بخت بخت
 ایام سبک موب و الاستغول بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 ارجحیت در میان بسته در ماه جمادی الاخره بسته بخت بخت بخت بخت
 و مایه و الف مطابق انت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
نظام بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

شسته بعد از ورود بهمدان وی سلیمان کلنگه لور را برای گذار سر
 شریف جلوس سلطان محمود خان یا نامه عنبرین ستاده و یک عدد و
 عنبر روانه دیار روم ساخته خود وارد تبریز و از آنجا ایالت تبریز را
 به دستون بیکان افشار که جمیع کامل منفعت و ایل و احتشام را
 به یوای خدمت گذاری مستعد ساخته بود تفهیم داده بیچم قلیان تقوی
 و از تبریز با نامی فتون عراق و از زیاریان و حکام انطبوت رودر اسر
 که عدت ایالت سیمیه هزار کس بر سید بجانب ابروان لغا و را بکنر
 ستند جماعه رومیه از دو یاد و بچوان را خالی کرده نقلوا ابروان نزد علی
 باشا حکیم اوغلی که در الوقت از دولت عثمانی عسکر روم و بایتمور
 یا ساطی شمس حفظ آن مرز و بوم ستانند علی یا ساطی از ابروان و
 برآمده در کنار رودخانه کرپی و سرسختی ابروان مورطیل شسته
 بر جلود قریب سیه سین کو که تاربی یا دریایی سکر از کرپی یا لی
 شد و از سیل روان و علی یا ساطی نیز بمقابل آمده فیمابین تلاقی واقف

ستر و رویه تاب صدمه فوج منصوره نیاورده معلوب و نوبی نه
 وارد وی خود را کذاشته بجای ایروان منهدم گشته و فرستاده
 نصیه نوبیانه و اتانان این برداشته موکب تنای از قلعه ایروان
 گشته در جانب غربی قلعه کسری در محل موسوم کنیا رکز خاتم
 افراشته بعد از چند روز فرستاده را چون نوسن حلاوت
 کشت و محل بادبای غرورستان در آتش بود خود را بر آتش داشت
 بهیجا یا و درنگ مرکب معرکه حکم رانده تنای قلعه جلوی بار گشته
 رویه نیز با توپ و تفنگ از بالای حصار و پائین قلعه از در کسری
 آمده فرستاده را عیان پایدار از دست و بای فرار از چار فیه
 بر تافته و چای اردوی خود شتافته و پیچیده روز در آن مکان
 متوکل کوه تنای گشته چون راه از وقفه و دود غلغلای طوفان
 بارشاده روی آورده دیگر در آن مکان مکث و توقف مقرون مصلحت ندیده
 حرکت و از راه قونیه بولوم از آب ارسل گشته از جانب حو

و سلماس و اردبیل و تبریز می‌رسند و از آنجا خبر رسید که علی‌باشا از اروان
 و احمد باشا و ابلیس و عسکری مصفوب و بهشتی از یایجان
 و عراق مامورند مکتب ساسی عازم زرخان و سلطانیه گشته و بعد از و
 ورود بمنزل ابراهیم محمد علیخان قوللر افاقی سلکری فاکس نیز بافتون
 خود بار دوی ساسی بوست این معنی مایه اعتقاد و ماده استنقار و
 البت ان گشته از آنجا از راه درگزین متوجه بکند ان و دوباره بکند
 فتون و حرکت و بکند ان و ولایات نواحی برداخته در قریه موسوم
 بکند خال من محال بکند ان خیم توقف برافراشته احمد باشا نیز بعد از
 استماع اخبار شکست پادشاه معیت خود کرده در دست حرکت
 و بد و منبری اردوی ساسی برسیده از آنجا اهلکار صلح و التیام کر
 انبای دولت که بتیسه سمان متاع حسد و سرماییه یا حکان عقل
 و ستور در بازار غیرتیک بد بودند بتقد جان خریدار کالای این سخن
 گشته یکی از عطای اردویرسم سفارت نزد احمد باشا و بکند

روز دیگر طلوع کرد رویه نمودار است که شبی که در میان سحر
 شان در کشتن سر به خوف و رجا صبح و صبح و دامان خاطر
 شان گرفتار غار غار که نزد رنگ بود با یار سوار است بهیای کار
 زار است نه درین اثنا فکر سواد اینطرف از قلب کرد و بیست
 مرده صبح عرق آلود استاب و آنک بابت کرده هنوز یار دوی شبی
 به بوسه بود که از بنظر سحر خوش تقریر توپ کوه کوب ارم اضطرار
 بسته باور از بند صیفت بنور فریاد استیلا بر و میان رس بند
 از روز حضرت ساه لیلی قلب را بچرخان بلویم و همه را باقی
 را سیرده در جانب یار مانند قلب سراسر ارغند چون تدبیر
 ملک حواله برادر دست نیک محمد خان بود مست از آله با جمعی از
 قول جدا شده با شرح و بیان ک طعن و ضرب عنان تاب
 بجانب هر یک نشسته تو سن تر کام حریف کشی کرده بر سر حوزده
 زنده قرار میسر را که مستقر لای فاضل یاد تمام بود از له تر که انوار

و بعد از آن رو به بجانب قول تمام کرده درایت قرارایت را منکول
 ساخته و چهارچشمه را نفوذ سوار و پیاده قریب است در آنم که قتل
 و گرفتاری تو چنانه و امانت ساری و اهل اردو بیطرف رویه در آمده
 بقیه استیغاف یک بریار و او جان خود شناسیده یاد شده
 یا قبلی از خواص عازم اصفهان و احمد پاشا کرمانشاهان و بعد از آن
 ابی زهره دستور ایام تسلط افغان بحیطه لطف در آورده علی یا سلام از
 اساس گذشته از راه خوی و سلماس آمده فله دم را که من و لوله
 افش راست محاصره کرده اما رخصه در اساس قلعه آری افش ریه
 نتوانست افکنده بعد از یکماه زفته در آنه و نیز بر طرف کرد و محلات
 در منزل ساروق من احوال فم فی یقارم خود برده یا جماعه و همراه
 و نزد اطهار کرده بالاخره یا کمال محمد علیخان و غیره بازگشته بزم
 یاد شده آمد در بیان **کشته شدن برادر ساه** **پهلوی** از وقایع
 عبرت انگیز آنکه حضرت ساه پهلوی برادری داشت موسوم با سمعیل در

و در جنبی که محمود غزنوی آمد بعلی سایر اده کانت نامدار کرده بود الا سراسر
 میا ستر خدمت و نور قاپی و مستحق ستاها دکان بود چون با سیمین
 الفتی داشت او را از خدمت او در حوالی از میان مفتوحین بیرون برد و
 بمران بپرسمت نکینو میگردد و تا بخورش بولایت کوه کیلویه افتاد
 صفی مرزا نام محبوس که خود را برادر ساه طهماسب نامید در کوه کیلویه
 نوایی افتد از خواسته بود بر روز و داد و اطلاق یافته او را و احضار کرد
 و بیتی او را بریده مرخص نمود و سیمین مرزا باز مدتی صحرانورد و
 بمرتی می بود تا اینکه وارد اصفهان گشته در محله عباس آباد
 ساکن شد در اوقاتی که ساه طهماسب از سوار روان مراجعت نمود
 موکب بمایون مشغول محاصره هرات بود اعیان دولت ساسانی
 رفته رفته بر این معنی معلوم و تحقیق احوال او نموده بعد از ظهور حضرت
 در خروبا و راه آبرش گشوده همه استان شده بودند که ساه
 طهماسب را بوطاف کرده و در این سلسله ممکن سازند

یکی از ایل نوطیه نقش عهده کرده سناه والا جاه را از کیفیت حال یافت
 ساخته در روزیکه مهند بود که مکنون در روزا بطور رسانده باد سناه
 سنا بخت حسبه در سنا میگه اسمعیل مرزا در حمام بود جمعی را و سنا
 که بر سر او ریخته او را دستگیر بحضور طلیده بعد از سوال و جواب و
 تحقیق و علامات و احوال از صدق و مقال اسمعیل مرزا بی عمل نموده
 در حضور خویش او را کردن زد و برادر والا کمر را به نغم جفا از پا در
 آورد و بیان کیفیت مصاحبه سناه والا جاه با رومیه مستخرج از
از باب حضرت علی الهی چون نه نیمی که سنا یافت
 رضا قلیخان سنا را از اصفهان بجانب حجاب نادری لطف و ایات
 و ولایتی جان از حضرت سنا برای استیضاح طلب و سلطان محمود باد
 کندر جاه روم روان مرز و بوم سده بود بعد از آنکه جز حرکت
 موکب سنا بی بر سر ایران و شکست او از دولت عثمانی بر سر
 رضا قلیخان را نقل ماروین و ولی سنا را بخبره و سنا

مجتوس و اختیار صلح و حکمت را با حمد یا شایسته نصیب میسر شد
 شتو و اقامت شکست بدان یا احتیاط اینکه بسا در اجتناب نادرستی
 دوباره از حسن ارسان بغرم اعانت ساه طمس و مصد که
 جوی موبه روم شود و احمد یا سا باذن و فرمان باد ساه و الیه
 روم و راعب صلح و راعب افندی دفتر دار را بدر بار بار
 که امر مصالحه را انجام دهد و از دولت ساهی نیز محمد رضا خان عبد الله
 که در آن اوان تورچی باستی اند و دولت بود مامور با انجام این امر گشته
 بار راعب افندی روانه بغداد و مقصد صلح را برین بنم فرار گشته
 و لایانکه حضرت ظل الهی مغنوم و استر داده اند اولیای دولت
 صفویه بنصرف گشته انبظرف اب ارس با بران و از طرف بدو
 عثمانی بقتل دانسته یا شده و بعد از آن نه محل از محال کمالستان
 که یا بران بوده بصیغه ارباب کبر احمد یا سنا مقرر کرد درین
 حدود و سراسر فغان و سراسر از طرفین و تالیف مغنوم و مقوم

مایه سه سواری و سواران خوب سیلی بک بر امانت
 فی خلفا و بزرگاه معلی و یکو کبی را اعلام نمودند متراپیه را در
 ریحان در چینی که کار هرات نزدیک با تمام بود و در بار سیب
 ده چون در قسم مصالح خصوصاً بعد از واقعه شکست با طعم شور
 ست بی آمده لهذا حملی نه بد بود با مصفا و قبول و مقرون است
 سلطان رمضان محمد آقانی را که در عهد سلطان احمد خان بر
 بابت ابراهیم یاسنی وزیر اعظم آمده بود سبب ظلم و ستم
 سلطان احمد خان و قتل ابراهیم یاسنی را رسا و رسا و جواب از
 یق مانده بود و در ارض اقدس توقف داشت به هرات
 سفر نموده با شجریال روانه استبول و یاد ساه و الا جان
 م سفر نموده که تا قاضی و لایات را از و غایت یا آماده حکم
 تو به موکب و الا بجانب قندهار و صریحاً یا محمد یا شایز نوشت
 در بینه کارزار روده بهمانند بر ما شنید و معتمد را از او

روانه اصفهان ساخته تا خان اندوالت توپخانه سیوه و سیاه
 ایران ارقام مینو مشهور بنویس موکب طعنه سوار باین
 شرم غرضه در یافت **نقل** کلاه نمران امالی و اعیان
 مالک محسوبه بتوفیقات یزدانی موفقی و بتوجهیات قاطر و الا
 مستوفی بوده بد است از اینجا که برکات عنایات ایزد داور
 نیم فلک سایه بلال انسانی و الا در فتنه شهره قاصد ماه
 نو و موکب سعادت فرین را بمیت حضرت و طوفان پیش رود و جوهر
 اقبال بنو سس را نرویش عینی و بره و باروی بنودی نخب فرود
 رادر کشت قلع و بلاد دستنی دیگر است درین اوان مینبش
 بعواطف قادر منان افغانه ابدایی ابرار را که از دم ستم غازیان
 غصه فرو بیداران از در کائنات مستنوره قوت من فتوره وار و مصلحت
 و کسور از انهم ما لغتیم حصونهم در قلمه ابرار محقق و موارر بودند مفا
 و قوت فی قلوبهم الرعب کونه احوال مبدل و بخواهی زلزله زرا لا

ارکان صبر و سیرت بر نعل یافته از شدت جوش جان و از خوردن
 زخم بنعم و سنان در دهان آند اند ما نیز به مضمون کریمه و آن است
 المشرکین استیبارک فاجره و مدلول حسن العفو عنه القدرت
 آری بایقده را امان و بگویم در از قلمه برات سیرمان دادیم و از شصت
 هزار خانوار آنچه تا بحال در عرصه فداکت و در طه هلاک بودند بکلی رها
 گویم گانیم حیرت مشرق ساخته بملک حشرمان ایلی فار در شهر
 و سیر نهادیم الحمد لله بقیات عبادت ایزدی مستقیم قلمه برات
 تمامی این مذکور با طوائف غلبه مستدما که با بطنایفه اتفاق و رزق
 سطیم و ستر گشته طوق اطاعت و یاکری و فلاده خدمت و فرمان
 بردن گرفته و در خلال این احوال که انجام مهیات برات فراغ
 حاصل و سرگشتن صد و خراسان را بنینه کامل و سیر نمودیم که نوشته
 حاجده محمد رضا خان عبداللور سید مشوریه ایسکه فیما بین او و او
 ولایت عثمانی جنس ستر را یافته که مالک انستند و او را سیر کرد

و این طرف بقرینیه معلق داشته باشند الحق این حال در طهر
 حکم لغش بر آب و موج سراب دارد زیرا که معصده اصلی است
 اسرای بران بود که مطلق بآن نیز داشتند و آن امر هم را در ضمن صلح
 سدرج نگردند و خود امثال ماسیگان که بناسید کردگار نیز برتر
 و افتد از یافته ایم همین است که مقتضای کلکم را غم و کلکم مسئول
 عن عیبه یاری صغیفان نموده شرفی نصین از سرسین رفیع
 و ماده است در از مزاج مالک دفع کنیم نه است که قفل عقلت در بر دل
 زده تا بهم رای دستن در رضا جوی قاطر حضم عهد شکن باسیم
 بحول الله و قوت امروز روز ادعای تیره و دست اقبال حیدر
 چهره و صفت بدخواهان قوی و عیبه از دین مرصو نیست و
 در صورت از طایفه کم و شرفست که کریمه فاذا جارا خوف و
 رایتم بنظرون و الیک مدرو عیبه کاندی عیبه من الموت
 فاذا ذبب الخوف سلقوم باستنه حیدر و مصداق این حال است

محفل ایگونه امر کردن اندر حمیت دور متانی طبع عینور است چون نور
 مذکور معایر رضایی حجاب سجائی و محقق مصلحت دولت ابد مدت
 نمود لهذا بنوا صفا مقرون نفوسم از ایجا که سرین شوق طوار
 ملک مطاف حضرت امیر مومنان و مولای متقیان غائب کل غائب
 میرالمومنین علی ابن ابیطالب صلوات الله و السلام علیه و آله
 که بیان کرد دل و صیغه حقانیت کرین و توفیق استخلاص اسرار
 سلیمان را از درگاه اصدیت سایل میباشد ان شاء الله تعالی
 بعد فطریم عنانی جنود عجبی و همگانی ناسب لاریبی از خست
 و لایس سلطان و ارتقا علی ابن موسی الرضا علیه التحیات و التقدیر
 در حق کشته یا جوشش بر فاشجوی قوی حنک و عب کر نیز بر خوی
 نیز و زحک بدون نامل در نک کویم بر کوی عازم کعبه مقصود خواهم شد
بت نایار کرا با خواهد و سالتش یک باشد **و** لا تقولن **و**
 سستی ان فاعل **ذ**ک **ع** **ا**لا ان شرا له **ب**

حافظ اکرم بیتی در ره قاندان لصدن بدو قوت شود
 است شسته بخت هر کس که درین امر اعلیٰ تپاشد از کشتن حجت
 عاریتی و بی بهره از سعادت دینداری و نراوار من حضرت پادشاه
 از حوضه اسلام فارغ و مسعود و در زمره خواجگان خواهد بود در میان
 و قایم بجهت بیل مطابق حال سیمت شمال هزار و صد و پنجاه
 چهار روزی است نوروز فیروز این سال بمابون فال در است
 و بزم رمضان المبارک اتفاق افتاده بحکم نوروز سلطان فوژیم قاهره
 نسیم فاتحه ارک تور ثوی خنجه و قلم در سبزه از بار گردیده و سرزمین
 و قلم رفیع شکوفه منیر سلطان ببار گردیده و اوقات عید ببار کرده
 دو ساخ شاحت را بک سورا امک سورا بکتری نموده شکر بجا آورد
 و زمین از شهر بند چمن پادشاه من درخت امن کشیده و قوت نامیده
 که سنجانه کش سلطان فریدون جستم فروردین است بعزم
 و ارا سلام چمن از ریاحین الوان خیم کلکون بر اطراف است

و صحن کلاست ز دیده یواشته نه اجم دی که باعث اختلاف اوصاف
 سببان بود یا مفسران طبع از تسلی و عمل کوشش بین یو یا و
 اهل که زاده قوت موارده نیتش نباتی بودند نافذ الامر عرصه خاک
 زمین گشته در دارالکرب چمن ز سرخ کاسوری و دریم و دینار لاله عجبایی
 بنام نامی سلطان نایبه رواج یافت و خطیای قمری و هزار بهر از
 رنما بر شاعر بر فرقه دیا با دسناه زمان رطبات کن در محله
 خیل با بن حمل زریب یافته به دست خلعت رسته و انوار
 بر آرنده سیران سپاه و جا کران درگاه از جامه فغانه احسان
 بعد از انقضای جشن نوروزی کارکنان سرکار و الا یا مهربان
 به تهیه خورق عراق بر داخته روز عید نظر از پل ^{مضاف} بالان
 و در خوبکان کرزان قباب سرگناه آسمانگاه یزروه مهر و ماه افراشته
 و دامنه صحرا با از سر اوقات رگین رنگ دامن گلچین حسنه
 ابراهیم خان کمر از نو با قوام لغت نشان از حالت فلول

وارد اردوی طغزیه و روز دیگر بجای برآید بگوشت خدایه افتاد
 سقاء کشته ایالت فراه را علما و ده خدمت قاین یا سمعیان
 حشریه و حکومت اسفرا این بابا سمعیان سلطان لکزی ولد
 بچین سلطان که در زمین داور سکنی داشت معوض مرکب را روانه محل
 اعتبار خود ساخته و طما سبب یک علایر را حکومت محال روختن و ^{فاصله}
 و خطاب فانی نرسد از و جمعی از افغانه را همراه او کرده مفورداستند
 که نزار نظر از ایالت و بچین آن سرحدات ملازم گرفته در جندریه
 دست میجاق و افغانه است متممین اصلاحات و در انجا توقف نموده
 هر وقت که از موت و کولان حرکتی صادر شود به بنیه الت یزدان
 و بعد از انجام این امور لوای جهان کتبی از مندرل مذکور بخراسان
 انتر از آمده حوی مستقیم و طغزیه و اسبیه با استقبال موبک هایون
 می آمد در سکر جام از جانب لطف علی یک کوسه احمد لود و عا سوز سکنان
 بابا لود که از موقف سزمان مامور تبادیب نرگانی به طرف لودند

چاره یار و ادب خیر ساینده که فوجی در ترکیه به سمت ایکه بیک و حسین
من محال ایستاده بود و کرده آن ناحیه را تا خانه و سرگردان با جمعی شوی
ایستاد یو پان در سمت سفلی قریه یومان سر راه بران فیه جویان
گرفته سرورنده بسیار بدست آورده و عاقبت تمام از اطفاله
کردند پس گوید و آن دریا نژدیم ماه مذکور وارد ارض افسوس
مردم دیده ایم از ادراک طلعت مهر در پیش نیکه بکر احسن روی
و وینم و شریف از طرف اندوز خدمت و خزنده کوهرش نازی شکرایی
و امینت زبان سفید چون حسنعلی بیک و مرزا کاظمی بخوبی مذکور
در برات از خدمت سقایی برای ابلاغ میرده صلح آمده بودند مقدمات
مستحقاق و غرمت جانب بغداد و سلام و ف و بعضی موارد بابت
که اگر کشته است ترا بر فافت ملا علی اکبر ملا باشتی و مرزا ابوالقاسم
ششی در یازدهم ذی قعدة روانه اصفهان ساختند که یکوی را
ذوق محبت سقایی عرض عالی نمایند که این مصداق

مفزون مصلحت نیست که مملکت احمد با شما مسافرت شود باید که موافقت
 شما بی بجای باشد و هم نهضت و نشاطی که در اینجا حصول ملاقات
 فی کماست کشته با اتفاق منوبه روم و عازم کینه جونی و فضا صراحتی
 از روز و بوم شوند پس برایم اسباب سفر عراق و نهضت در اسباق
 در داخند چون بعد از ورا فقه وین بدان در هر یک ولایت و ریاست
 و اتفاق بخود سری اتفاق کرده مکن حاکم و عامل میکردند ابتدا از
 سوکب منصور جمعی از سرزادگان را بکوه کبلور و کرستان و فارس
 سیلا خور و جالین و فردین و سایر ولایات عراق و مغنات
 وارد میل نمین و اختیار مهمات از زیبا بجان را لطیف علی بیک کو
 احمد و تقوی بنسرتوده، بیک حکام مطاعه کسر ستادند که مرصد ظهور
 طلبیه مایون باشند و چون طایفه در محاصره برات خدمت مای
 سیدید از عبد الغنی خان غلبیکو رمی ظهور ریوسته است
 ترقی و تزیین بود او را خطاب خانی و حکومت ابدالی حاکم

و بعد از عالی ساخته تاجیکی و وسای افعان یبرایه پوشش شرقی فازه
 ساخته که مسکن حوزر فته در روز حرکت ربابات مهر استراق بی سبب
 یا اسب و براق من حبت الاتفاق در موکب بم نیاق حاضر باشند
 و در ستانزدیم ذبی معده بغرم استاق و اسظام صواب حد و دست
 و ابیورد که ویرب قدیم الحضر است از راه کلدت عادم ابیورد
 و در روز در کلدت که قلعو خذ افین و از امكنه عربیه اوئی زین است و در
 وسعت و رفعت نمونه جرف برین بسیر و شکر برداشته از انجا بایست
 ابیورد توجه نمودند در ان خط دکت می ابراهیم خان نیز با سرگودگان
 و روسا عساکر صدقات از حد و دن وارد حضور اعلی گشته هندو
 ربط بهات خراسان و بستن بند سلطانیه و با و تقویض و بعد از این
 از راه دره جزویات کویکان و حرم دره که مرتع ایلچیان و
 خاصه بود ادم زین مقام را حرم حرم ساخته از ستاههای
 کلکون نزد تیر کرد و ارض نه زادما یی رحمت سیرگامون نموده

و یکنفر مان رکاب عنایت و چون محل بوسوم، بر دگان که در دوازده
 مسیری ارض اندکس واقع و از حیث آب و هوا بر اکثر اماکن
 خراسان رحبان دارد از مسجده ات یحمار بمشک و بنایا بمنزله سر
 طبع از حمزه و یک بقا در الغرضه پذیر عمارات عالیله که در زینت و صفا
 بی سیمیه و بی نظیر و در رفعت اعتدال شک خورنق و سیر است
 رخ افکنده بودند و از دایگان کشته میزدند اماکن فله امین و آن
 امینه دسپند در دشتین بایمن قدم سمیت مشربین غرت اف
 سارستان اردی بهیت و فروردین و در پنجم ذی حجه ارض
 اندکس مقرر کوکبه سپهر بر سر ساخته و مقارن آن اول یکم
 رکمانه کوکبان که هنوز چندان یکسیدن بار کران اطاعت تن
 رنده اده بودند و از ارض اندکس کشته امروالا بیده و رسته
 که کوچ خود را از ستمالی رودخانه مایه بکاست جنوب آورده از خانه
 رانی کشتی و غنای از نفوذ امان کاری بجهت سفر عراق در سر راه

حاضر سازند در پسم مائة نه نور ازم از جانب سرداران روسیه که در
 میودند بایستکس و نخفه لایفه وار دستنه عوالیض فراغت امیر مینی
 بر اینکه مقدمه کلبه کلیات حواله بر رای زرین اقد بر موقوف
 با مر و الاست سیط ایمثال ایک سیتن تخریفات که حضرت ظل الهی
 در حینیکه مازند را از است کو کیم سروزی شال ساخته ایچی بطی و لای
 دار المرنز نزدیک است خور سید کلاه روس شیر نادند بعد از آنکه
 جرفستخ اصفهان و بهریز و عیزه بمالک روس سیر سید مود تجلمه
 رست و لایحان را قبول و انجام این امر را سیر کردگی سرداران
 خود که در یکسان می بودند فحول و موکول و ایچی را حضرت انفراد داده
 در او قایمکه هرات مقرب براد قات دولت بود ایچی معاود
 و حقیقت حال را معروض خدمت و الاست اخته از ایچا بموجب
 اذن و سفر انگلون روانه اردوی پادشاهی شد نمایان
 اعیان دولت سای و سرداران روسیه ام مصلحت جنس النشاد

یافت که محلات کیهان تا سحابیان مستغرق در مستغرق یاران بوده یا
و در سب و سایر محال انظرف که بعد از آنکه فتنه اید و آن ارز و سبب خیر
یا بد مصرف این دولت داده شود و از جانب سناه والا چاه هم وزیر ی
برنت و سرتاده مرد چون دوست و دشمن استوانه ذات نادر را
اعت قوام میان و موجب سرا و ثبات اساس و ارکان دولت این
بیدار استند و هنوز کار بهرات مفضل یافته نزدیک و دور چشم بر
انظار و گوشش بر آواز مال کاران می بودند لهذا و سبب درخت
ولایات نیار بد فم الوقت کذا است و وزیر مذکور در لا بجان بصورت
شماری افراد چرخ روزی نسب برسانند تا اینکه کار
انجام و لوقه موکب و الاب سمت باق تحقیق یافته سر دار
راه عاقبت آدم سببی روانه خدمت احد شش مخوده نیست
این امور را منوط یا سند و زمان اخذت ساخته از جانب
اخذت میند و وقت از لب و لان محصلا ما مور کستند که رو سبب

دارالمرز

دارا طرز استخراج کرده هرگاه الف با یاء نورس به طغیان بادیا
 عیش میفرارند و در دمار کنی رطم نکر توقف اندازند چگونگی را
 دریغ و سرپی بفرصت و الاسند **در باب انصاف موبک بمایون**
بجانب عسراق بنایه ملک ملک با سحاق چون به جهت
 فراخ کلی از انتقام امور اسان گردید روز جمعه استنم ذی الحجه سنه
 ربيع و اربعین دایه و الف مطابق سبحان مثل که یکم فرمان را
 و خطه نقابست و چهار دقیقه از ظهر انقضایافت از عمارت و
 چهار باغ غرم روضه رضویه رضا و اسناد از روح مطهر سلطان
 و از نقاب علیه آلیشه و انشا نموده عارف قدیم را با ستوده عسراق
 بیت آتش اعظم و در سبب غنیمت محرم یا متوکل کسری و جم غایب
 شهر را مغرب خیام انجم خشم و سوار دوی کواکب حنده
 ساختند و در منزل زادگان توپخانه و قورخانه را از راه وایر
 مستحاده موبک بمایون از جانب جنوبستان کوچ کوچ عازم مقصد

کردیدند و چون ترکمان تا آن زمان هر لشکر معهود را بر و قوت
 حاضر نگذاشته بودند بعد از ورود سنجو است از و فرایا افواج قاهر
 از راه سیطام روانه و خود عازم سته کرایی شدند معضوای که اگر
 ترکمان چنانچه در ادای تعهد اظهار تمایل نمایند از راه دست نیست این
 بر در خند یا ستر اباد منتظر و اگر رکبیه نیز در تخته و لایان بحال
 نماندند از ستر اباد باز نماند ران نلبای ناکهانی و نواز از کمانی یعنی
 دلاوران عرصه یافتنی را بر در خانه ایشان هماینان روز
 و روزی بجزم و با لشکر نواز ترکمانه مامور بر رسم بساق وارد نمود
 خود سینه استراق کشته بقیه قسمت دست فرار کردند چون موسم
 شدت فرار کردند چون موسم شدت تالسیان و آب در دست
 نایاب نبود و در شهر نواز دلاوران حضرت استیاب و دو
 هزار مادیان از آسیان سواری بر سر کلاه دت اثر استیاب کرده
 رفیق رکاب سینه تاپ و از و قوده روزه قدم بوازد اینطور

فرار

فرار و مقرر نمودند که رفته جمیع پراکه از آب و آبادی دور است خراب
 و از آنجا عازم هرات گشته و او و هر محمد سلک یکی هرات است
 نفر از اعیان و طوایف کار آمد ملازم گرفته یا تفاق بکند که مهمات را
 مستقام داده مهماتی کار کنند و باطن را توکلت و اقتدار عرب افکنند
 و فاخته اند یا باشند و او را از مهماتی مرخص فرودان ساخته موکب و الان
 رده ترک منوط و در سب و چهارم ماه کینار رود کرگان وارد گشته
 و راده نوب سب کیلات در قاطر و الاصم است که عریفه مصلان
 و الای کیلان ن رسیده مستور برای یک رو سیه مخفی ان ن رو او از ه حرکت
موکب مستور تای کیلان ن در قایی کرده بر دنه سپس مسمیت نشان
با حصار عمال و رو سای کیلان ن عز نفاذ یا فت و حرکت کرده از را
علی بلاغی د امغان روانه در منزل قرن قوسه بار دو مایل و
ملحق گشته و از ای ولایت پهران مخیم ششم گشته عمال و الای کیلان
در امکان شرف باب نقیل عنبه بوسی سپهر بنیان کرده ند و بعد از ن

محاسب و تشخیص معاملات انولات ایستادار محض و تروعره
 سان عکس کفر و زی تو امان کرده پنجاه هزار تومان برای تجدید و تدارک
 اوضاعه و اسباب برسم الخاتم بجا ضربین رکاب عنایت فرمودند در منزل
 شهریار محمد خان بلوچ که از جانب ساه والا به بیابان کوه کیلومتر
 سترازی داشت بخدمت والا فایز است چون طایفه بلوچ و امالی
 بیابان از محبوبات و ابواب سکانت نشودند لهذا بعضی مصداق
 محمد علیان سلک بکشی فارس نیز جمعیت کامل و فتون فارس عراق
 و مسقط ساخته و رقم بموکب والا بهوست و منظور نظر اقدس این بود
 ز راه فراوان عازم مسقط شوند چون بحضرت ساه طهماسب بکشت است
 بقم و طهران شده بود و از بیعتی لک تقاق کسبی و بداند سببی افتاده
 کس نزد احمد یا ساه سر ستاده یا رویه نیای سازش کردند و
 یا رویه نیای سازش کردند چون در چنین وضعی که امر خطری مثل
 سفر و ملبس نهادیم والا بود مخالفت یا حضرت ساه طهماسب مقل

فایده و مصلحت مناسب بوده برای اصلاح حال او و عطف عنایت بآ
 اصفهان کردند تا برآید که عیون است که مسطور سبب عدت از بیعت
 و مستقر بوده پیش از حرکت کوکب و الا انوار قاهره فوج هجوم از راه
 مهر و دوزخ متوجه اصفهان گشته متعاقب الویه آسمان سا و اعلام
 فلک و سر حرکت کرده باغ هزار جریب برای نزول کوکبه بر فروز
 زینب یمن یافت در بیان ورود کوکب و الا انا اصفهان و ظلم و
 ظلمت از ستم علی و فتنه یمن و سایر کتب و عیون مذکور

ثریا حیات سپید است که ما و تالیف اقطاب است ماه حیات
 که با انوار کوکب استیلا می درخت و منازل نماید بر ستم بیکر قطع مسا
 و مرا حل میسر بودند در زینب استیلا می در شهر ربیع الاول و
 قبل از صبح طلوعه اقطاب از منزل حرکت و امرای که از جانب ستم علی
 استقبال آمده بودند از دور با شش سطوت بآه و در زده ام جنب
 در رکاب بوکس نیافته اسلحام طلوعه طلوعه می بخت را بیت ظفر نورانی

مصای شهرت و درین ورود کوکبه والا نویی می از در دمان
 توان که در بر وجه شهر و میدان نقش جهان و جلوه طوفان و مکتبه
 و بر عاده های سیهر بیان داشتند عفته غم را که در دل کرده بود
 باز و مانند بوی سفیده باز در صورت طرازدان استرشی افرازدند
 و از غریب نویی می استین دم الهی که صفیان که مانند خج در خواب
 بودند بیدار و از مسیحه سی طالع بسیار گشته شیا سگاه ششما فتنه
 و صبح و آفتاب را با هم در یک زمان طالع یا فتنه حضرت ظل
 الهی یا غم از جریب را از قول موبک سعادت آباد ساخته ساه و الا
 وارد سر منزل اندس و بهره باب ملاقات گشته بعد از انقضا
 محاسن عمارت طنوت لیا طرک ط کسره آنروز و انستیا فاضل
 عسکر طلب تحسیر و افداح راج ریجالی و نویستیدن باده از خوا
 برداشته غرض از بزم طنوت آن بود که آستیا حضرت ساهبی پمان
 بمان هموده باده اطمینان نویستند و از کند سته مادار کند ششما فتنه

فاق کوشنده تا بعد از انجام کار رومی و الفرافت موبد و الایجراسا
 از حضرت ساه طهاسب بروفق فاطر خواه کار ملکیت پردار و دوم یک از
 رحمت کران ملک را که توارید کفیل و دخیل دولت سازد هر حسینه که الحقت
 از در انجام در آمده ساه و الایجه با تقاق خواهی می پی حاصل بردا
 چون آنحضرت این وحشت و نفرت را در طبع او را سنجیدند روز دیگر
 با حصار سران سپاه و روسای کار آگاه فرمان داده مجمع کلکاستر
 آراستند و گفتگوهای دوستانه را بیان کردند و سر نمودند که اگر در بدافعه
 دشمن بیست و سه سواد عظیمه منظور و اگر اقدام باتن شود در صغ
 یاد ساه همه جایارای مخالف و با مخالف موافق تیارند چگونه اطمینان
 فایست خواهد بود ایمان و اکابر یکی عرض کردند که سر سخته نظم ایند
 ملکیت ایشان دشمنان قوی بنجه از دست رفته بود بزور یا زوی سعی
 حضرت بدست آمد و الایجه از رای اقبال بری وقامت اطمینان عا
 از طراز سرور است مالک رولنی از تو حست و سلطنت حق است الحقت

از قبول او می شکی کرده و در او بر تو را و به تو سپاس داده و الا که
 و الله ساه ساه چیه که در آنوقت می گفت ما به بود محضر یافته نیا بر مقام و
 ملک مصلحت ملک و سر و خطاب است ایبر ابر اسم عباس مرزا کند است
 نوبت سلطنت او بکنند آوازه سانشند و ارض اندر السکیمانی
 اطمینان سبب مفرد است که در آستانه مقدس امام رضا علیه المجینه و النقا
 بجبهه سائی زمین نیاز و بندگی باد ساه ساه نو از که سلطنت عالم معنی
 عبارت از آنست که بر در چهار دهم ماه او را یا تحت روان وند ارکان
 ستیان با اتفاق اهل حرم از راه یزد و خرد روانه خراسان ساختند
 روز دوشنبه پنجم ماه در تالار طوبی بزم سحر وانی نزدیک
 داده به تهنیت دست طاهره گرانایه و التواب مهر پیرایه فراهوز ریت و بایه
 این سیاه و سبزه گردان بارگاه عنایت فرمودند و چون سالها از فارسی
 علیم داتان سالورار وانه هندوستان ساخته بودند و در توقفت
 نیز محمد علیخان قولدر افاقی و ایگلر بیکی فارسی یادآوری امین و احمد

تفکیک آقا سیدی سیرالملحان بکتابت و تبیین خبر طوبی و مومنان
 شهر قزوین بوقت اعلیٰ حضرت شاه عباس و بر دکیاں حرم سلطان مقرر
 گردید و در خلال آن احوال خبر طغیان حماد بختیاری و مقتول شدن احمد خان
 حاکم ایستان موصی شده سپهر نمود و ترک موکب منصور یا نچه و در دید
 تفصیل این احوال آنکه بعد از ورود رایات بایکون یا صفهان احمد خان
 بختیاری که در سفر هرات از سعادت اندوزان رکاب بود بکومت
 بختیاری مضروب شد بموی الله بعد از ورود به طبل آباد در مقام ضرب
 شتم یک نفر بختیاری در آمده شخصی مضروب ریز در چوب مقتول
 و اقوام او نیز بر بوسرا احمد خان ریخته او را از یاد آوردند و کوی کرده بجا
 بر استر قرار کردند فرمان والا بقولقا ذبوست که سردار جوهره در سلیمان
 یا جمعیت خود عازم شوستر و یا باهان جا و شلو کرده ارستان باستان
 رودخانه که معبر از طایفه است آمده سر راه از طایفه مسدود زند در استر
 بهر استانی بهم گامی نایب است سبحانی یا فوجی از خود طفر نمود و لغز تپه

روانه و مفردا شدند که اردوی معلی با انو پتی نه و اعز و قسری
 بعد از حرکت موکب منصور متعاقب از اصفهان روان گشتند و از او بعد
 امام زاده اسماعیل علی توفیق و منظر صد ورام مجدداً با بسته در نور حضرت
 سوادای ناسمان ساری محمد خان بهلوم را منظور نظر محبت نموده به بیان کوه
 کیلور فرستادند که با اتفاق امیرخان سبک سر قلو با پست فرستادند
 شیخ احمد مدتی توابع اب بود و باقی اسرار است بنادر و از دیگر
 حریمه منوره کوهستان نخیلاری که در رفعت و بلندای بهلوم بر چرخ
 برین میزد الحق گشته ملک بر نه با اگر خواهد که ششم بزرگ صوبت و خلی
 از راه بردارد تا اید در سنگ لاف بیرانی ریت و بلند سرگردانی قدم فرستاد
 بخزن و توانایی خواهد بود بعد از ورود موکبه و الایا بخدود و فرنگین حنت
 لقله فاف نافرمانی یعنی بنوار سینه محصور شدند بعد از ریت و بکروز که
 سبک آمد از قلعه برانده حکم سره انتقام با سار سینه و مقرر گردید
 که سبک هزار خانوار از جماعه بقی ملک را کوچانیده روانه خراسان

سازند حکومت پختیاری با یو افستیم خان سپرد بیکر قاسم حاجی سید
 ریات جهان کت از میان لرستان فیلی از راه ملان وارد کرمان
 و روز نهم جمادی الاخر از دوی ایما یون ریز از راه اوبه امام زاده سید علی
 حرکت کرده در کرمان خان نجمت الدین سربوست و نیز پانصد
 خانوار طایفه زندگی که در ایام استیلای افغان تا از زمان در سمت
 وسیلا حور سرزایگز نوایر تزارت و مستقول را نیز از فکین غارت بودند
 در امکان معبر لفرات اتمام یافته موجب بدربار پیوسته در بیان
 توجیه سوک و الا بیکر کت و کت و اوصاف در آن ایام
 قریب چهار هزار کت خان اعلام کینی نوزد فلک و سراسر طوط و
 نوکت در سبط زمین استیلا شده در زینت و دوم ماه مذکور که او احسن
 قوس بود بر جم غوث محل رسول کو کیمبر از علم یعنی صحرائی مایه دست منزل
 از صولت نیر بران قلم برزم خود را فراموش کرده خون احمد پاشا با جلالت
 ماه سر علم گردید آسمان از دست آلی تنیت الحوت بر خواند و سپهر فلک

جانب احمد پاشا وایلی بغداد بحکومت زمان که در شش منزلی کمان
 واقع است مصنوع با جمعی از یاسایان و سکر عثمانی در آن مکان
 بمی فطنت مامور بودار دوی مایون و توپهای از در مهات در مایه
 آراسته مقرر شد که کوچ بر کوچ متعاقب می آمده باشد و خود بدولت
 در یک با فوجی از مسکنان به حکایت از مایه دست یوزم بنحون ابلغ
 و بعد از وصول بمنزل کردند معلوم شد که جمعی از رومی در طاق را و این
 معروف که در نگاه سکر از قریب ریزی می توانست شد بقواولی اقدام دارند
 آنحضرت بعد از ملاحظه بمن و بسیار در جانب جنوب کوه بلندی برف دار
 که بکوه کاروان است شهر را در نظر آورده بعد از ریزی ایام ربانی و راه
 تا یکدان سبانی غنای غنیمت با طرف منحرف ساخته بلند مایه
 همیشه که صحرا می کرد و کوه نوزدان وادی قریب به سیصد پشته بودند
 ست ایام و نیاز معیان تونس غم خیز مایه اندیشه در او نجه غم
 دند که ظاهر و هم هیچ طبع پروازی در هوای عبور امن مکان بروبال

نگشوده و عفتای عزم بیم کردن فرازی بقلبه قاف ایکنه فلک شکوه
 آسنگ صعود نموده آنحضرت قبول این معنی نگردد به یا اقبال آسود
 پیر شکر افاده و گریوهای کوه و میغوله های آن موضع پر بسته راه کاهی
 سواره بهمدانی سترند و از راه بود پس صعب المسالك که راه بهر ستر
 چون بیم بختان تنگ و یابی استبداد است از تصور است و بلند و
 خیالش کند بود آسمان بنظر راه رفتن هر روز نگاه آفتاب از سر
 میکرد باز کرد آن امر محال است و جرم مقول است بهر بقصد فله
 رفتن ناوک شهاب انداخته تیر مردانش در بای آن سنگ می آید
 و باز سرشته همان خیال است انفسه آن کوه بلند و القلم آسمان
 بصورت غبی کرده هنگام غروب به سبب مدجول با کوه بغر زول
 بجا یون سر بر سپهر برین سود و نظم افواج مصوره را دستنه ییده
 رست کرده باز جواد تیر تنگ را مرطبه پاسبان حشد در عرض راه تبار
 در داری ظلمت لیل سرشته جاده از نظر کم گشته آنحضرت بخت جوی

پر داخشد بگذر یا بگذر و ششصد نفر از دلاوران که در اطراف اکاب
 جمع و انتساب تبار پر دانه و از جانب استماع بودند از خدمت امیر غافل
 گشته بقیه که از عقب می آمدند بعلت اندک مکنی که در طلب جاده واقع
 شده دیده بخت شان معلوم بر راه زنان خواب گشته حرمان پذیر و بیضر
 رکاب طفره انتساب شدند مفارن طلوعه سپهر که آنحضرت بجوای فکوه رسیدند
 این معنی معلوم را بنی جهان گفت گشته از ای که همیشه آنحضرت جنود غیبی را
 یار و سپاه حضرت الهی را مددگار خود دانسته در بقعه قبل و کثیر شکر
 بجمعیت فتون و شمشیر سپهر نمپاشند با حاضرین رکاب بر سر زانجا و
 آغاز و مرکب ترکن زری جلوه ساز کردند و رویه که از صیقل اسپان و
 بیدار گشته بفرمانی فاصحی در آنهم جایزین اهل را با خود فرستاد
 بمیکه نمر از خواب برداشتنند مرکب را بر سر بایستاده سر اسپان
 که بر کرده جمعی از ایشان عرصه نیم گشودند و احمد یاسای با جلا و
 با اکثر رویه معارف زنده گرفتار گشته افتاد و اسپان فلک حواد

زهره دم و باد پیاپیان خاک نوزد استین سم یا خرمه و کسب بسیار
 صفت غازیان لغت سوله گشت اگر مایه ست تا ز ناب راه مستعار و
 و چهار و سبب ششم است اما از راه پیرایه و کوه و سی و ششم میمند
 یا وصف اینکه آن کوه را بر و سبب گرفته بود به پیرایه تا سید الهی
 در بلیستار و زلی سده به و اعز و ق بعد از بنجر و زبک و الا بهشت
 و اطراف قلعه رباب را بر جای استحکام تربیت داده جمعی را برای ضبط
 و جمع محصولات قلعه رباب و جمعی را برای ضبط غله و زجره تا تحت فرای
 حوالی بهره در بعضی نموده فرمان داد که لطف علی ملک کوسه احمد لوتیان
 بنریز با عکس که از ریچان حرکت فتو نهایی اردلان و بهمان رادر
 سر راه با خود رفیق ساخته از راه قلعه جوالان روانه اردو میی شود
 انجام این مهم روز جمعه عر رجب از رباب استر از لوانی طو است
 کرده چون استحکام قلعه بعد معلوم و محقق بود که اگر موکب و الا مستو
 بعد از سود احمد ماسا قلعه داری و محضره خواهد بود احف منزل منزل

غنم علی بیک عازم کرکوت شدند که شاید احمد یا شایان تقوی
 میدان و سیم را دیده بود که حکم برآید مفید نیت و از راه بلاد بید
 بعضی اسباب و دواب و اهل اردو در صحن عبور از آب و ناله
 رفت اخضر که در سبیل خاک نیز دستنی ادراک اش را سالم از
 سالم میگذرانید بکر نمک بکر را مستقیم و بعد از نیم ساعت بالاتر از راه
 ایزداد و در بحر می قای از خطر پیدا کرده اردو را بدون آفت و م
 گذرانیدند و در منزل حسن را توقیف بجام عز و کین بدروه چ
 برین بوسه قرار قرار از بیدار آن را منجی و دسته و دست
 مرتب ساخته بر سر فرات یا حاکم سستی نشین و حفرش فوجی را
 بجای کرکوت را بنهار و هنگام طلوع صبح چادر و بستر و ناله
 سر و زنده و غنیمت بسیار بدست آوردند از فوارم معموره نیز یک
 مامور به راناخته با سر و زنده مال بسیار و اسباب کثیر بار دوی
 بمایون ملحق گشتند و دو سه هزار خانوار از طایفه بیات که در پیش
 رفت

اگر کوت نشین دستدایت را کوپایند روانه نیشاپور ساخته و از برای
 هفت هزار نفر از لشکر مصوره بمباره که کوت مامور نموده لوای نصر
 استما بجایب و لشکری هفت داده از راه قراینه عازم بغداد گشتند
 در ستارینه لطفعلی خان نایب شیرازی استهزار نفر از عسکر از برای
 دو هزار نفر از کرازان دلات وارد اردوی طفولستان گشته چون
 بسیار تنگ بود مطارد استند که لطف علی بیگ با فوجی برسم منفی
 از دال لشکری عبور و محاذات استه و از اجلوگاه جنول سیاه منصوب
 کوکبه و الایمز و دیگر از دال لشکری که گشته قزاقان جلادان
 در دوشسرخ اردوی طفولستان بسیاری فوجی از رومیه را دیده خبر
 رسانیدند فی الفور صد یوز و حاکم یا جمعی از یک تازان بر اثر
 این ستان متبافته معلوم شد که فتاح نام سرکرده دیار بکر است
 که یاده دوازده هزار نفر از رومیه از جانب احمد یا سافسرولی
 آن ناحیه آمده دیران مانند کرک و کرسنه که بر فوج غنیم تازد

طایفه غنیمت ناخته تخت بکوفتن ققام استقام کار کرده جمعی را هم
 پیش انداخته یار دوی همایون آوردند که فغان در سلک خوانده
 نان تو پخته و استقام یافتند روز دیگر سب از رود بمنزل رابط
 سبزه فسر سخی بعد از دوی همایون را در شکینه ماسور بخت فرمود
 روزه سنگام سب که افواج بخوم سبحانی قطربان آغاز عبور
 از حبر کبکستان کرده با جمعی ایلغاسی کردند که حیرت از آن
 مستحقان برآوردند تسبیح توحیدی صبح ایلغاسی کرده طلعت سب
 مانع وصول مطلب گردید از آنجا سب بعد از حیاول انداخته در
 کبک سستی قلعه جمعی از فراوان روئیه بمعرف قتل و جمعی از اعدا
 کنایه در جبهه نیز که در کار عبور بودند با سب و همب زارند حیوان
 سب حد لعین یوست که احمد باد ساه درگاه دل را از غبار
 نفرت و تشویش پاکیزه ساخته تعلیم داری می برداخته است
 از آنجا که سب از گاه اردوئی خلفه است نمود

عطف عنان فرمودند انوار البقعات ایکه بخر کفازی بی فایده و سالی
 و ستر اولان که به عهد اد رسیده بود محمد یاسا حاکم کوی با جمعی از
 از پاستیان و روسای روسیه و دو سوار سوار بر اسب کهنه که از
 از جانب احمد یاسا برای استیجار حال جنور طوف نمود و بخلق مقر
 کو که مسعود از راه راست بجای نیکم غریب کرد آنحضرت از سمت
 دیگر بر سر قدم کسی استیبار نمودند و بچنگ از انداخت
 یکدیگر و اتفاق گشته بودند صبح که آنحضرت زمام غریب غنچه
 دارند نشان بگانه مشهود دیده دیگران گشته اولاد بوکا مکار با
 برار نفر از بهادران نامدار که پیش تازد و صیدگاه دشمن سگاز
 را شهباز نیز و از یو دنیایان در او بخت پیر شیری ستر
 و بهر ضرب دلیری را از پای در آورده اند تخته انگ سوار کردند
 چون جنگ جوانان رزم ساز در میان آن گروه بودند فاصل را
 نیز بر نافه در طرفه الغنی یکی است بن عرض نمائیم و سینه زخم

حضرت قرین گشتند محمد با تا نیز زنده سلسله گرفتاران بومست
ریات جهان کشت بفتح و فیروزی وارد منزل بنیکه گشته یکروز
برای تقسیم عنایم در امکنات توقف و روز دیگر از جای حرکت کرد
برای لغین مکان نزول حکایت فلک سیر نظر را در اطراف قلعه
بولان ساخته سرای پسته را که محاذی کاظمین علیهم الصلوٰه
والسلام در دو سر سنجی معزاد واقع است اختیار در غره
شعبان صادر و آن شوکت و شان را در امکنات بحدوش
در از ساخته و از بدایم و فایم اینک حمیت زیاده نیست تا بم
معزاد بود و از درگاه کبینه بنایه گشته مقور شده که با والی جو پره
سلک حمیت افتاد داده از راه جو پره مشهور بخر بصره سود از صا
ور اینک غنی خان قاکم حرم یا برفان بک افغان رنایت فارس
ناز می لفت کرده از در خود را بی در آمد و مرز را با سر مکانات را
جمع از اعراس و ملوک و من که مسکن استخ احمد مدنی بود و دهم سر

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the majority of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuous paragraph or a list of items.

